

แผนบูรณาการ การพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี ให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก

แผน บูรณาการการพัฒนา จังหวัดกาญจนบุรีให้เป็น ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

พฤษภาคม 2554

ค ำ น ำ

แผนบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตกฉบับนี้จัดทำขึ้น เพื่อเป็นกรอบในการบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก ตามที่นายกรัฐมนตรีมีบัญชามอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติร่วมกับกระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยงานหลักในการบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก [หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ นร 0404/9316 ลงวันที่ 7 กันยายน 2553]

ในการดำเนินงาน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติร่วมกับจังหวัดกาญจนบุรีและสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยได้จัดประชุมหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและสำรวจภาคสนามที่จังหวัดกาญจนบุรีและสหภาพพม่า รวมทั้งขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อยกร่างเอกสารแผนบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก

เอกสารฉบับนี้ประกอบไปด้วย 6 ส่วน ส่วนที่หนึ่ง ความเป็นมา ส่วนที่สอง การทบทวนนโยบายและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง ส่วนที่สาม ข้อมูลพื้นฐานของภาคตะวันตกและจังหวัดกาญจนบุรี ส่วนที่สี่ ศักยภาพของจังหวัดกาญจนบุรีในการเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคตะวันตก ส่วนที่ห้า การรับฟังความคิดเห็นของภาคส่วนต่างๆ และการดูงานที่เกี่ยวข้อง และ ส่วนที่หก แนวคิดการบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและกระทรวงมหาดไทย หวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในการบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตกอย่างยั่งยืนต่อไป และขอขอบคุณหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือและให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลประกอบการจัดทำเอกสารในครั้งนี้ ซึ่งช่วยให้การจัดทำเอกสารฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

สารบัญ

หน้า

สรุปสำหรับผู้บริหาร

i

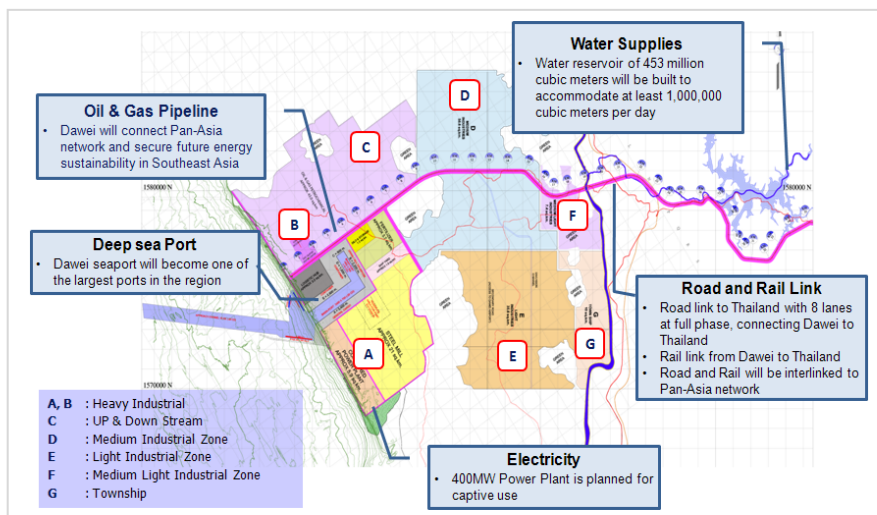
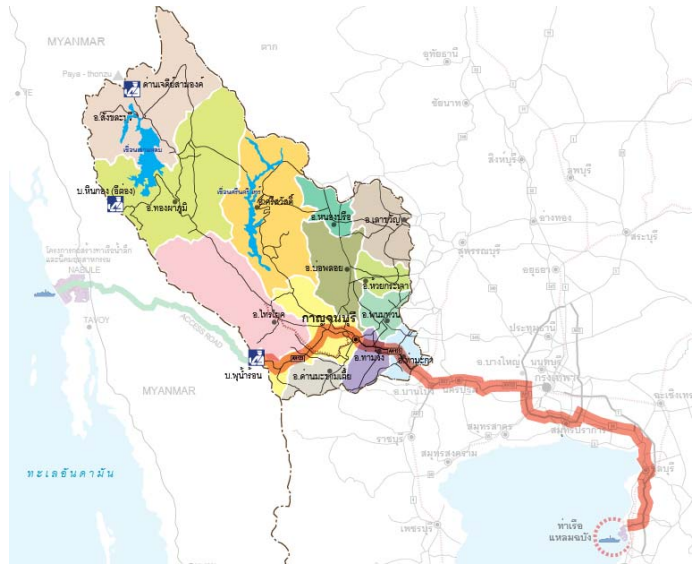
1	ความเป็นมา	1
2	การทบทวนนโยบายและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง	4
3	ข้อมูลพื้นฐานของภาคตะวันตกและจังหวัดกาญจนบุรี	13
4	ศักยภาพของจังหวัดกาญจนบุรีในการเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคตะวันตก	41
5	การรับฟังความคิดเห็นของภาคส่วนต่างๆ และการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง	48
6	แนวคิดการบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี ให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก	51

ภาคผนวก

ผ. 1	เรื่องเดิม	61
ผ. 2	ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	63
ผ. 3	การประชุมหารือระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	77
ผ. 4	เอกสารการนำเสนอ “ทวายเป็นคำตอบหรือไม่ 13 ต.ค. 2554”	81

สรุปสำหรับผู้บริหาร

1. จังหวัดกาญจนบุรี กำลังเผชิญกับความท้าทายจากโอกาสและแรงกดดันในการพัฒนา **ประการแรก** จากการมีชายแดนติดต่อกับมณฑลตะนาวศรี สหภาพพม่า ซึ่งเป็นพื้นที่โครงการทำเรื่อน้ำลิกทวาย **ประการที่สอง** สถานการณ์ในสหภาพพม่าเริ่มคลี่คลาย ทำให้นานาชาติมีแนวโน้มสานสัมพันธ์กับสหภาพพม่า **ประการที่สาม** นโยบายรัฐบาลใหม่สหภาพพม่าให้ความสำคัญต่อโครงการทำเรื่อน้ำลิกทวาย **ประการที่สี่** ข้อจำกัดของพื้นที่อุตสาหกรรมหลักของประเทศไทยเริ่มเด่นชัด ทำให้การเปิดพื้นที่อุตสาหกรรมใหม่ทำได้ยาก

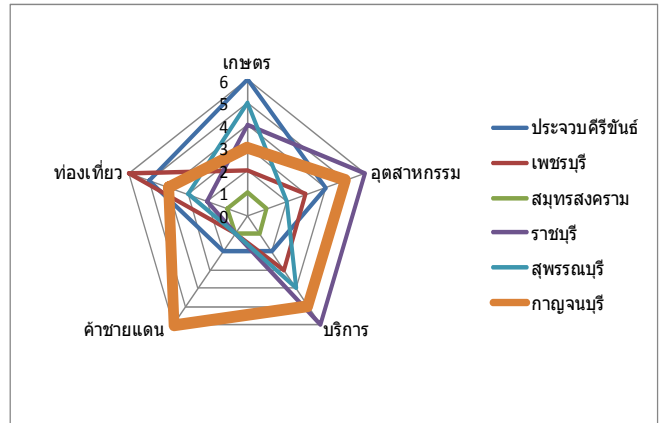

2. โครงการทำเรื่อน้ำลิกทวายซึ่งกำลังก่อสร้างในสหภาพพม่า หากประสบความสำเร็จจะก่อประโยชน์อย่างสูงต่อสหภาพพม่าและไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกาญจนบุรี และพื้นที่อุตสาหกรรมหลักของไทย แต่เงื่อนไขความสำเร็จจะ

ขึ้นอยู่กับ (1) ความร่วมมือของรัฐบาลสหภาพพม่า ซึ่งรวมทั้ง การสร้างความมั่นใจให้นักลงทุน และการปรับปรุงระบบการเงิน การแลกเปลี่ยนเงินตรา และการชำระเงิน (Financial, Exchange rate & Settlement Systems) ให้มีมาตรฐานในระดับนานาชาติ (2) ความร่วมมือของรัฐบาลไทยในการจัดโครงสร้างพื้นฐานและการผ่านแดน (3) ความสำเร็จของ Road and Rail Link เชื่อมสู่ประเทศไทย ซึ่งหมายถึงการมีจุดผ่านแดนถาวร และกฎระเบียบปกติที่เอื้ออำนวย ซึ่งจะสร้างโอกาสการเชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรมนานาชาติในนิคมอุตสาหกรรมทวายกับกลุ่มอุตสาหกรรมในไทย โดยใช้ประโยชน์จากความชำนาญในภาคอุตสาหกรรม บริการธุรกิจและระบบโลจิสติกส์ที่แข็งแกร่งของไทย

3. การวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัดกาญจนบุรีในการเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคตะวันตก

ขั้นตอนแรกคือการวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัดกาญจนบุรี จากแผนภูมิจะเห็น ศักยภาพของจังหวัดกาญจนบุรีในการเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตกด้านการค้าชายแดน อีกทั้งเมื่อพิจารณาควบคู่กับโครงการ Dawei Development ก็ทำให้ ศักยภาพของจังหวัดกาญจนบุรีในการเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตกด้านการค้าชายแดนเด่นชัดยิ่งขึ้น

4. การวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดของการพัฒนาจังหวัด

กาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจด้านการค้าการลงทุนชายแดน

ขั้นตอนที่สองในการกำหนดกรอบแนวคิด คือ การวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม (Strength, Weakness, Opportunities and Threats: SWOT) ร่วมกับจังหวัดกาญจนบุรี และภาคส่วนต่างๆ โดยเน้นการบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคตะวันตกด้านการค้าชายแดน และจะครอบคลุมสาระด้านสิ่งแวดล้อม ความมั่นคง การค้าการลงทุน การอุตสาหกรรม รวมทั้งสาระบางส่วนด้านการท่องเที่ยว และการเกษตร

เป็นประโยชน์

1. จังหวัดกาญจนบุรีมีทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์ เป็นแหล่งวัตถุดิบทางเกษตรและสินแร่ที่สำคัญ ตลอดจนมีแรงงานจำนวนมาก
2. จังหวัดกาญจนบุรีตั้งอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ
3. ที่ดินจำนวนมากในกาญจนบุรีอยู่ในความดูแลของกองทัพ มีโอกาสขอใช้พื้นที่เพื่อการพัฒนา โดยไม่ต้องเวนคืน
4. กาญจนบุรีมีแหล่งท่องเที่ยวมาก นักท่องเที่ยว สูงสุดรองจากกรุงเทพฯ และมีระบบจัดการท่องเที่ยวที่ดี
5. มีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์
6. อยู่ใกล้แหล่งพลังงาน
7. ภาคประชาชนมีความเข้มแข็ง

เป็นอุปสรรค

1. ระบบการขนส่งระหว่างกาญจนบุรี - กรุงเทพฯ ยังไม่ดีพอสำหรับการเป็นโลจิสติกส์ฮับ
2. ระบบสาธารณูปโภคยังมีปัญหา เช่น ไฟฟ้า น้ำ
3. ที่ดินส่วนใหญ่ที่ราษฎรครอบครองไม่มีเอกสารสิทธิ์ และมีปัญหาเก็งกำไรราคาที่ดิน
4. มีความเสี่ยงภัยแผ่นดินไหว
5. ปัญหาป่าไม้-แหล่งน้ำถูกทำลาย-มลพิษโรงงาน-การลอบนำขยะพิษนอกพื้นที่ มาทิ้งในกาญจนบุรี
6. ขาดบริการธุรกิจ เช่น สถาบันการเงิน
7. ขาดระเบียบจัดการแรงงานต่างด้าวแบบมาเข้า-กลับเย็น
8. การศึกษาแบบมาตรฐานกลางยังไม่ตอบสนององวิสัยทัศน์จังหวัดด้านเศรษฐกิจชายแดน

เป็นประโยชน์

1. โครงการทำเรือน้ำลึก Dawei เปิดประเทศไทยสู่ New Global Maritime Route เป็นโอกาสให้กาญจนบุรีพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดน
2. โครงการ Dawei Development เป็นโอกาสให้นักธุรกิจไทยขยายตลาดการค้าสู่พม่า
3. มีโอกาสสำหรับ Contract Farming ในมณฑลตะนาวศรี และมีโอกาสย้ายฐานการลงทุนเพื่อลดต้นทุนการประกอบการ
4. รัฐบาลไทยและรัฐบาลพม่าให้ความสำคัญระดับสูงกับโครงการ Dawei Development
5. เป็นโอกาสเจรจาเปิดจุดผ่านแดนถาวรบ้านพุน้ำร้อน
6. มีโอกาสเชื่อมโยงทางรถไฟไทยกับทางรถไฟสาย Dawei-Yunnan ตามแผนของรัฐบาลจีน

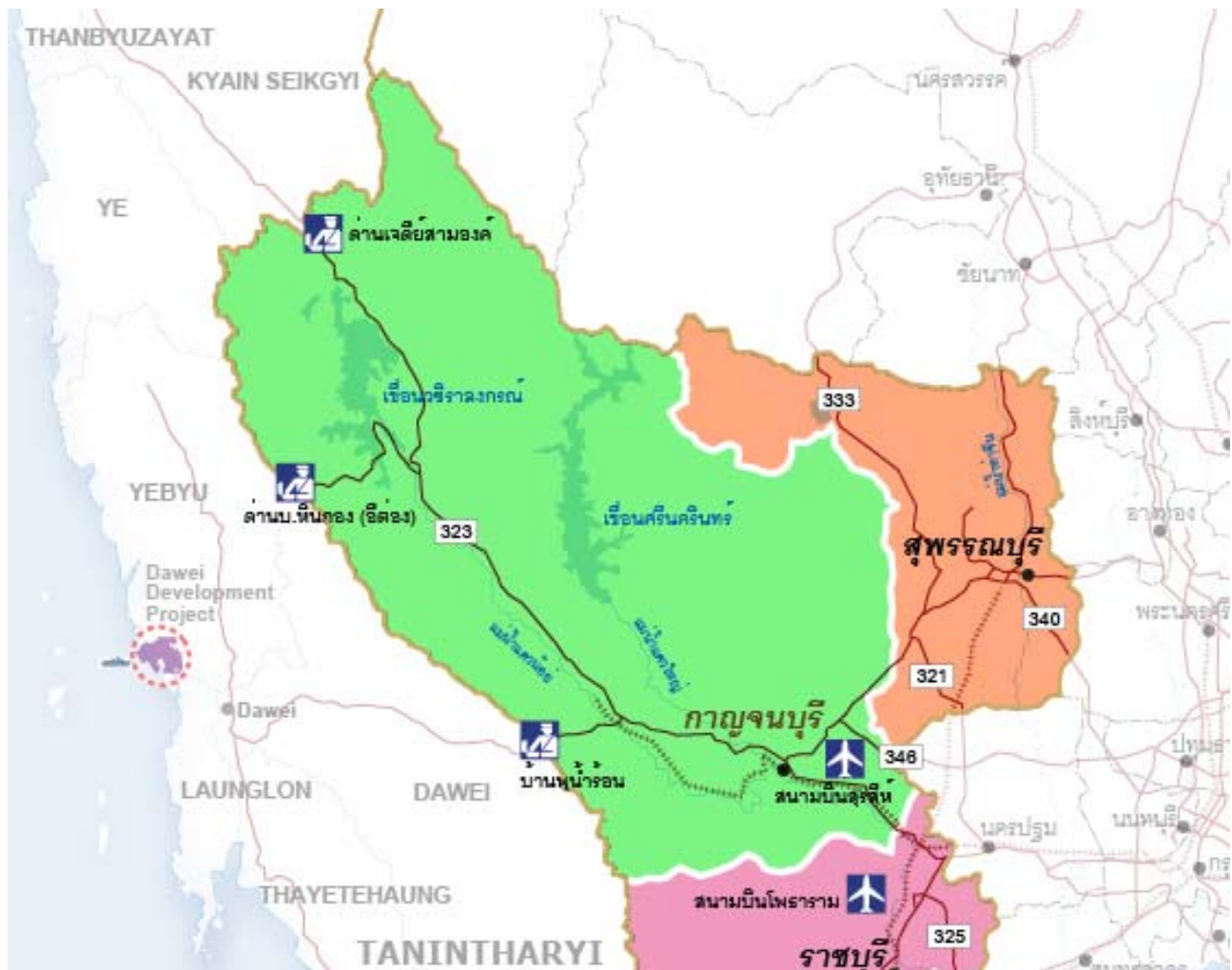
เป็นอุปสรรค

1. ความไม่แน่นอนของกฎระเบียบการค้าของพม่า
2. มีปัญหาชายแดน ได้แก่ แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย ยาเสพติด โรคติดต่อ และการนำเข้า/ส่งออกสินค้านอกระบบ
3. พื้นที่ฝั่งพม่าอยู่ในเขตอิทธิพลชนกลุ่มน้อยซึ่งมีบทบาทสูงด้านการค้าชายแดน และมีส่วนในการค้านอกระบบที่รัฐบาลพม่าถือว่าผิดกฎหมาย
4. ยังไม่มีการปักปันเขตแดนไทย-พม่า ต้องคุมพื้นที่พัฒนาฝั่งไทย ไม่ให้กระทบการปักปันเขตแดน
5. จุดผ่านแดนกาญจนบุรีเป็นจุดผ่านแดนชั่วคราว ซึ่งไม่ส่งเสริมการค้าเท่ากับจุดผ่านแดนถาวร

5. จุดผ่านแดนถาวรบ้านพุน้ำร้อน จะเป็นก้าวแรกของการพัฒนากาญจนบุรีเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก

ท่าทีของรัฐบาลสหภาพพม่าในการเปิดจุดผ่านแดนถาวรจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความตั้งใจของรัฐบาลสหภาพพม่าที่มีต่อโครงการ Dawei Development และจะเป็นสัญญาณให้รัฐบาลไทยทราบว่าควรลงทุนในโครงการที่เกี่ยวข้องในระดับใด

การเปิดจุดผ่านแดนถาวร บ้านพุน้ำร้อน จะช่วยเร่งเวลาในการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็น ศูนย์กลางของภาคตะวันตก และสนับสนุนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี ทั้งนี้ในบรรดาจุด ผ่านแดนทั้งหมดมีเพียงจุดผ่านแดนถาวรเท่านั้นที่เป็นการตกลงของรัฐบาลทั้งสองฝ่าย และเป็นจุดผ่านแดน ประเภทเดียวที่จะเอื้ออำนวยต่อการค้าการลงทุนระหว่างประเทศอย่างยั่งยืน

6. การกิจการพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี ผู้รับผิดชอบ และกลไกหลัก

	หน่วยงาน/กลไกรับผิดชอบ																		
	สนง.ปลัด กระทรวงมหาดไทย	จังหวัดกาญจนบุรี	กรมโยธาธิการ และผังเมือง	สนง.สภาพความมั่นคง แห่งชาติ	กระทรวง การต่างประเทศ	สนง.ตรวจคนเข้าเมือง	กองทัพบก	กระทรวงแรงงาน	กรมทางหลวง	การรถไฟ แห่งประเทศไทย	สนช. กระทรวงคมนาคม	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	กรมชลประทาน	บ.อีساتเตอร์	กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	การนิคมอุตสาหกรรม	BOI	กระทรวงการคลัง
การเปิดจุดผ่านแดนถาวรบ้านพุน้ำร้อน	●	●		●	●	●	●												●
การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับ ยุทธศาสตร์และการมีส่วนร่วมของ ประชาชน		●													●				●
การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจชายแดน กาญจนบุรี		●	●	●			●	●	●	●	●	●	●		●	●	●	●	●
การเตรียมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน																			●
• แผนงานระบบรถไฟและลานกองตู้สินค้า									●	●	●								●
• แผนพัฒนาทางหลวงพิเศษ									●		●								●
• การจัดหาพื้นที่เขตเศรษฐกิจชายแดน		●				●								●		●		●	●
• แผนการใช้ที่ดิน		●	●																●
• แผนระบบไฟฟ้า		●										●				●			●
• แผนระบบน้ำ		●										●	●	●		●			●
• นิคมอุตสาหกรรมและการจัดการของเสีย														●	●	●			●
• สาธารณสุข ศึกษา แรงงาน และความมั่นคง		●				●	●	●										●	●
การเตรียมกฎระเบียบสนับสนุนเขต เศรษฐกิจ																			●
• ระเบียบดูแลแรงงานต่างด้าวมาเข้า- กลับเย็น	●	●		●		●		●											●
• ปรับปรุงสิทธิประโยชน์การลงทุน																	●		●
• ระเบียบคุมการก่อสร้างบริเวณชายแดน		●	●			●								●			●		●
การอำนวยความสะดวก กำกับดูแล ติดตามผล		●																	●

หน่วยงาน/กลไกหลัก

หน่วยงาน/กลไกที่เกี่ยวข้อง

6.1 หลักในการพัฒนา

- ปรับใช้กฎระเบียบและกลไกที่มีอยู่เป็นหลัก
- ให้ความสำคัญต่อการยอมรับและการมีส่วนร่วมของประชาชน
- เน้นการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน จัดระเบียบการใช้พื้นที่ แยกพื้นที่พัฒนา กับพื้นที่สงวนซึ่งประกอบด้วย พื้นที่ป้องกันผลกระทบต่อการปักปันเขตแดน พื้นที่อนุรักษ์ และพื้นที่ที่มีความสำคัญทางการทหาร โดยควรห้ามการพัฒนาใดๆ ในพื้นที่สงวนดังกล่าว
- ป้องกันผลกระทบจากการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมอย่างกระจุกกระจาย โดยเน้นการรวมกลุ่มกิจกรรมในจุดที่จะสร้างประโยชน์สูงสุด และก่อผลกระทบเชิงลบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด
- เน้นการพัฒนาในลักษณะผสมผสานทั้งด้านการค้าผ่านแดน การอุตสาหกรรม การแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยว โดยกำหนดพื้นที่เฉพาะสำหรับการพัฒนาแต่ละด้าน เพื่อหลีกเลี่ยงหรือลดความขัดแย้งระหว่างกัน
- จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานและจัดบริการที่จำเป็นในช่วงเวลาที่เหมาะสม โดยให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ผู้ประกอบการ และสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัด

6.2 ภารกิจในการพัฒนา

6.2.1 การเปิดจุดผ่านแดนถาวรบ้านพุน้ำร้อนเชื่อมโยง Road & Rail Link to Thailand ของโครงการทวาย

6.2.2 การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment) และการมีส่วนร่วมของประชาชน

6.2.3 การเตรียมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนเขตเศรษฐกิจชายแดน

- การจัดหาพื้นที่สำหรับเขตเศรษฐกิจชายแดน ประกอบด้วย นิคมอุตสาหกรรม ด้านศุลกากร ตม. และหน่วยงานของรัฐ
- การวางแผนการใช้ที่ดิน
- การวางแผนระบบไฟฟ้า
- การวางแผนระบบน้ำ
- การวางระบบนิคมอุตสาหกรรมและการบำบัดของเสียอุตสาหกรรม
- การวางระบบสาธารณสุข การศึกษา แรงงานและความมั่นคงเพื่อรองรับเขตเศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี

6.2.4 การเตรียมกฎระเบียบสนับสนุนเขตเศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี

- การออกระเบียบกำกับดูแลแรงงานต่างด้าวแบบมาเข้า-กลับเย็นบริเวณชายแดน
- การพิจารณาปรับปรุงสิทธิประโยชน์ส่งเสริมการลงทุนในจังหวัดกาญจนบุรี
- การออกระเบียบคุมการก่อสร้างชายแดน เพื่อป้องกันปัญหาแก่งกำไรที่ดินและการรุกล้ำพื้นที่อนุรักษ์และพื้นที่สงวน

6.2.5 การแต่งตั้งหรือมอบหมายคณะ กก. ระดับชาติเพื่ออำนวยความสะดวกในพื้นที่เศรษฐกิจและการเชื่อมโยงกาญจนบุรี-ทวาย

แผนบูรณาการการพัฒนา จังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก

1 ความเป็นมา

1.1 เรื่องเดิม

คณะอนุกรรมการศึกษาการจัดการรายได้เข้าประเทศ ในคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจสภาผู้แทนราษฎร ได้จัดทำรายงานการพิจารณาเรื่อง “การพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางภาคตะวันตก” กราบเรียนนายกรัฐมนตรี เพื่อให้พิจารณาสนับสนุนการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางภาคตะวันตก

ต่อมา สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ได้แจ้งว่า นายกรัฐมนตรีมีบัญชามอบหมายสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ร่วมกับกระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยงานหลักในการบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก (หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ นร 0404/9316 ลงวันที่ 7 กันยายน 2553)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติร่วมกับจังหวัดกาญจนบุรีและสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยได้จัดประชุมหน่วยงาน และศึกษาภาคสนามที่จังหวัดกาญจนบุรีและสหภาพพม่า รวมทั้งขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจากหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมข้อมูลระดมความคิด และจัดทำร่างแผนบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก เสนอต่อภาคส่วนต่างๆ เพื่อรับฟังความคิดเห็นและนำมาปรับปรุงเอกสารก่อนนำเสนอเพื่อพิจารณาตามขั้นตอน

1.2 บริบทที่เกี่ยวข้อง

ภาคตะวันตก¹ ซึ่งครอบคลุม 6 จังหวัด ประกอบด้วยจังหวัดกาญจนบุรี สุพรรณบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ กำลังเผชิญกับความท้าทายจากโอกาสและแรงกดดันในการพัฒนาทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ มากยิ่งขึ้นกว่าที่เคยเป็นมาในอดีต **ประการแรก** แรงกดดันเหล่านี้เกิดจากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เศรษฐกิจของภาคตะวันตกที่มีชายแดนติดต่อกับมณฑลตะนาวศรี² สหภาพพม่า อันเป็นพื้นที่มีศักยภาพสำหรับการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรม รวมทั้งศักยภาพการท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีความบริสุทธิ์ ซึ่งภาคเอกชนไทยมองเห็นศักยภาพและพยายามใช้ประโยชน์จากโอกาสดังกล่าวมานานกว่า 2 ทศวรรษ แต่ไม่เป็นผล เนื่องจากสถานการณ์ไม่เอื้ออำนวย **ประการที่สอง** สถานการณ์ในสหภาพพม่าเริ่มคลี่คลายหลังการปล่อยตัว อ่องซานซูจี ในปลายปี 2553 การเลือกตั้งทั่วประเทศและการ

¹ การแบ่งภาคยึดแนวทางของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และการแบ่งภาคตาม Gross Regional Product ของ สศช.

² มณฑลตะนาวศรี (Thanintharyi) เป็นหนึ่งใน 14 เขตการปกครอง (7 รัฐ 7 มณฑล) ของสหภาพพม่า มณฑลตะนาวศรีมีประชากรประมาณ 1.3 ล้านคน เนื้อที่ 43,300 ตาราง กม. รวมเกาะประมาณ 800 เกาะ เมืองหลวง คือ Dawei พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบ มีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ เหมาะสมต่อการทำเกษตรกรรม

จัดตั้งรัฐบาลใหม่ต้นปี 2554 ทำให้นานาชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาคมยุโรปและสหรัฐอเมริกามีแนวโน้มที่สานสัมพันธ์กับสหภาพพม่า โดยสหรัฐอเมริกาเตรียมแต่งตั้งทูตพิเศษประจำสหภาพพม่าในเร็ววัน **ประการที่สาม** นโยบายของรัฐบาลใหม่สหภาพพม่าให้ความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศให้ทันสมัยโดยการร่วมมือกับนานาชาติรวมทั้งภาคเอกชนจากประเทศไทย **ประการที่สี่** ในระยะ 4-5 ปีที่ผ่านมา ข้อจำกัดของพื้นที่อุตสาหกรรมหลักของประเทศเริ่มเด่นชัดมากขึ้นตามลำดับ มีการคัดค้านการพัฒนาโรงไฟฟ้าและอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศอย่างกว้างขวาง ทำให้การเปิดพื้นที่อุตสาหกรรมใหม่ในประเทศทำได้ยากทั้งใช้ทรัพยากรสูงและใช้เวลานาน จนอาจเป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมไทยในอนาคต

เงื่อนไขในการบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคตะวันตก ที่สำคัญมี 3 ประการ **ประการแรก** การพัฒนาภาคตะวันตกจะเน้นพัฒนาในลักษณะหลายศูนย์กลางโดยมีกาญจนบุรีเป็นหนึ่งในศูนย์กลางนั้น **ประการที่สอง** การพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี เป็นการเตรียมความพร้อมของจังหวัดกาญจนบุรีเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประเทศ ควบคู่กับการใช้โอกาสเพื่อสร้างพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืนของจังหวัดกาญจนบุรี **ประการที่สาม** แผนงานโครงการและมาตรการในแผนบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีฯ จะเป็นส่วนเสริมแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวมทั้งแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนระดับชุมชน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายให้จังหวัดกาญจนบุรีเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคตะวันตก เป็นสำคัญ

1.3 ความท้าทายในการบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี

แม้จะมีความเสี่ยงจากการผูกพันเป้าหมายกับความสำเร็จของการลงทุนในต่างประเทศของเอกชนไทย แต่สิ่งสำคัญที่ต้องตระหนักคือ โอกาสอันยิ่งใหญ่จากความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างความอยู่ดีมีสุขของประชาชนในสองประเทศ กับโอกาสที่จะเปิดพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศเป็นสร้างทางเลือกเพิ่มเติมให้แก่ประเทศไทย

โอกาสดังกล่าวกำลังก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ทางสังคม เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อมของกาญจนบุรีและภาคตะวันตกของประเทศไทย การเปลี่ยนแปลงนี้จะเป็นเชิงบวกหรือเชิงลบ จะเป็นไปในทิศทางใด จะมีการบริหารจัดการอย่างไร และจะเชื่อมโยงกับโครงสร้างด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมในพื้นที่นั้นๆ อย่างไร ย่อมขึ้นอยู่กับว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นจะสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่และเป็นฐานในการเติบโตอย่างยั่งยืนของภูมิภาคในอนาคตได้หรือไม่ โดยจะขึ้นอยู่กับคุณภาพของการวางแผน การปฏิบัติตามแผน และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน กล่าวคือ เป็นแผนที่มีความยั่งยืน มีสมดุล มีความครอบคลุม ตรงกับความต้องการของทุกภาคส่วน และมีการปฏิบัติแผนอย่างมีส่วนร่วมและมีประสิทธิภาพ มากน้อยเพียงใด ในประเด็นต่อไปนี้

- **มีความรับผิดชอบ** ผลประโยชน์ของการลงทุนและการพัฒนาควรกระจายออกไปกว้างขวาง เพื่อเป็นประโยชน์แก่ประชาชน ชุมชนและ/หรือพื้นที่โดยรอบผ่านทางโครงการพัฒนาสังคม
- **มีความยั่งยืน** โดยผลกระทบเชิงลบจากการพัฒนา (เช่น มลพิษทางอากาศหรือทางน้ำ และการกำจัดของเสียอย่างไร้ประสิทธิภาพ) ต้องได้รับการป้องกันตั้งแต่แรก ควบคู่กับการตรวจสอบ ควบคุม เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของผู้คน สภาพแวดล้อม พื้นที่อนุรักษ์ หรือทำลายกิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่นในพื้นที่ เช่น การเกษตร การประมง และการท่องเที่ยว

- **มีความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ** การวางแผนโครงสร้างพื้นฐานร่วมกัน สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาความซ้ำซ้อนและการสูญเสียทรัพยากรของรัฐบาลโดยเปล่าประโยชน์ ส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่สะอาดและเป็นระเบียบเพื่อดึงความสนใจของนักลงทุน และนำไปสู่การประหยัดค่าใช้จ่ายเชิงขนาด เช่น ระบบขนส่ง และระบบกำจัดของเสีย

1.4 สิ่งที่น่าสนใจในร่างแผนบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีฯ

ร่างแผนบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีฯ จะให้ข้อมูลและข้อเสนอแนะเบื้องต้นเพื่อจะชี้้นำการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคตะวันตกซึ่งจะใช้เวลาในการดำเนินการขั้นต้นประมาณ 5 ปี ร่างแผนบูรณาการนี้ประกอบด้วย

- **การทบทวนนโยบายและสถานการณ์ และวิเคราะห์สถานการณ์รวมทั้งการประเมินภาคส่วนต่างๆ ในภาคตะวันตก** เป็นการประเมินศักยภาพ ข้อจำกัด โอกาสและประเด็นต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อภาคตะวันตกและจังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งรวมถึงความเป็นมาของนโยบายที่ส่งผลกระทบต่อการวางแผนระดับภาคและอิทธิพลของยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศ
- **การวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และข้อจำกัดของจังหวัดกาญจนบุรีในการเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก** เป็นการประเมินศักยภาพ ข้อจำกัด โอกาสและประเด็นต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อภาคตะวันตกและจังหวัดกาญจนบุรีและเป้าหมายการเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ
- **การรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วม** ของประชาชนและภาคส่วนต่างๆ ผ่านการประชุมเชิงปฏิบัติการหลายครั้ง รวมทั้งการดำเนินงานพื้นที่ชายแดนไทย-สหภาพพม่า การดำเนินงานเมืองทวาย และงานโครงการ Dawei Development สหภาพพม่า
- **ข้อเสนอแนะเบื้องต้นเกี่ยวกับแนวคิดการบูรณาการการพัฒนา** เป็นการเสนอทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายการเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตกของจังหวัดกาญจนบุรี ขั้นตอนที่ต้องทำเพื่อบรรลุเป้าหมาย รวมทั้งกลไกสนับสนุนที่เกี่ยวข้อง

2 การทบทวนนโยบายและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

2.1 นโยบายของรัฐ

นโยบายของรัฐที่ส่งผลกระทบต่อภาคตะวันตกของประเทศไทย ทั้งในแง่ของสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนทิศทางการพัฒนาในอนาคต ของจังหวัด กลุ่มจังหวัด ท้องถิ่นและชุมชนในภาคตะวันตก ดังนี้

2.1.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มุ่งเน้นสาระสำคัญใน 4 แนวทางหลัก ได้แก่ 1) การคุ้มครอง และส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพของประชาชนอย่างเต็มที่ 2) การเพิ่มอำนาจประชาชน ลดการผูกขาดอำนาจรัฐ และส่งเสริมการกระจายอำนาจ 3) การทำให้การเมืองมีความโปร่งใส มีคุณธรรม 4) การทำให้องค์กรตรวจสอบมีอิสระ และมีประสิทธิภาพ ในส่วนของการส่งเสริมสิทธิและเพิ่มอำนาจประชาชน รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ได้กระจายอำนาจไปสู่ภูมิภาค จังหวัด ท้องถิ่น และชุมชน มากยิ่งขึ้น โดย

- หมวดที่ 5 มาตรา 78(2) สนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่
- หมวดที่ 5 มาตรา 78 มาตรา 80 และหมวดที่ 14 มาตรา 281 – 290 บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการดูแล และจัดบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยต้องสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัด และประเทศเป็นส่วนรวม รวมทั้งส่งเสริม และคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนควบคุมและกำจัดการะมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน
- มาตรา 66-67 มาตรา 80 มาตรา 85 มาตรา 87 เป็นแนวนโยบายที่ได้เน้นด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลักทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นด้านต่างๆ เช่น กำหนดนโยบาย วางแผน จัดทำบริการสาธารณะ ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ

2.1.2 การบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

สืบเนื่องจากหมวดที่ 5 มาตรา 78(2) ของรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) ซึ่งจัดตั้งตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 ได้กำหนดนโยบาย และระบบการประสานงานระหว่างภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสามารถบริหารงาน แก้ไขปัญหา พัฒนาพื้นที่ และตอบสนองความต้องการของประชาชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

- ใช้กลไก กฎ ระเบียบที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสามารถบริหารงาน แก้ไขปัญหา พัฒนาพื้นที่ในเขตจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเหมาะสม

- บุรณาการและประสานเชื่อมโยงการทำงานระหว่างกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานอื่นของรัฐ และภาคส่วนต่าง ๆ ในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และผลักดันยุทธศาสตร์ชาติให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติ
- สนับสนุนส่งเสริมให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัด สามารถจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีและบริหารงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างดี

2.1.3 กรอบแนวคิดเบื้องต้นของการพัฒนาท่าเรือเพื่อเปิดประตูการค้าฝั่งทะเลอันดามัน

คณะรัฐมนตรีในการประชุมวันที่ 29 มิถุนายน 2553 มีมติรับทราบผลการประชุมคณะกรรมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ ครั้งที่ 1/2553 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2553 ซึ่งมีมติเรื่องกรอบแนวคิดเบื้องต้นของการพัฒนาท่าเรือเพื่อเปิดประตูการค้าฝั่งทะเลอันดามัน ดังนี้

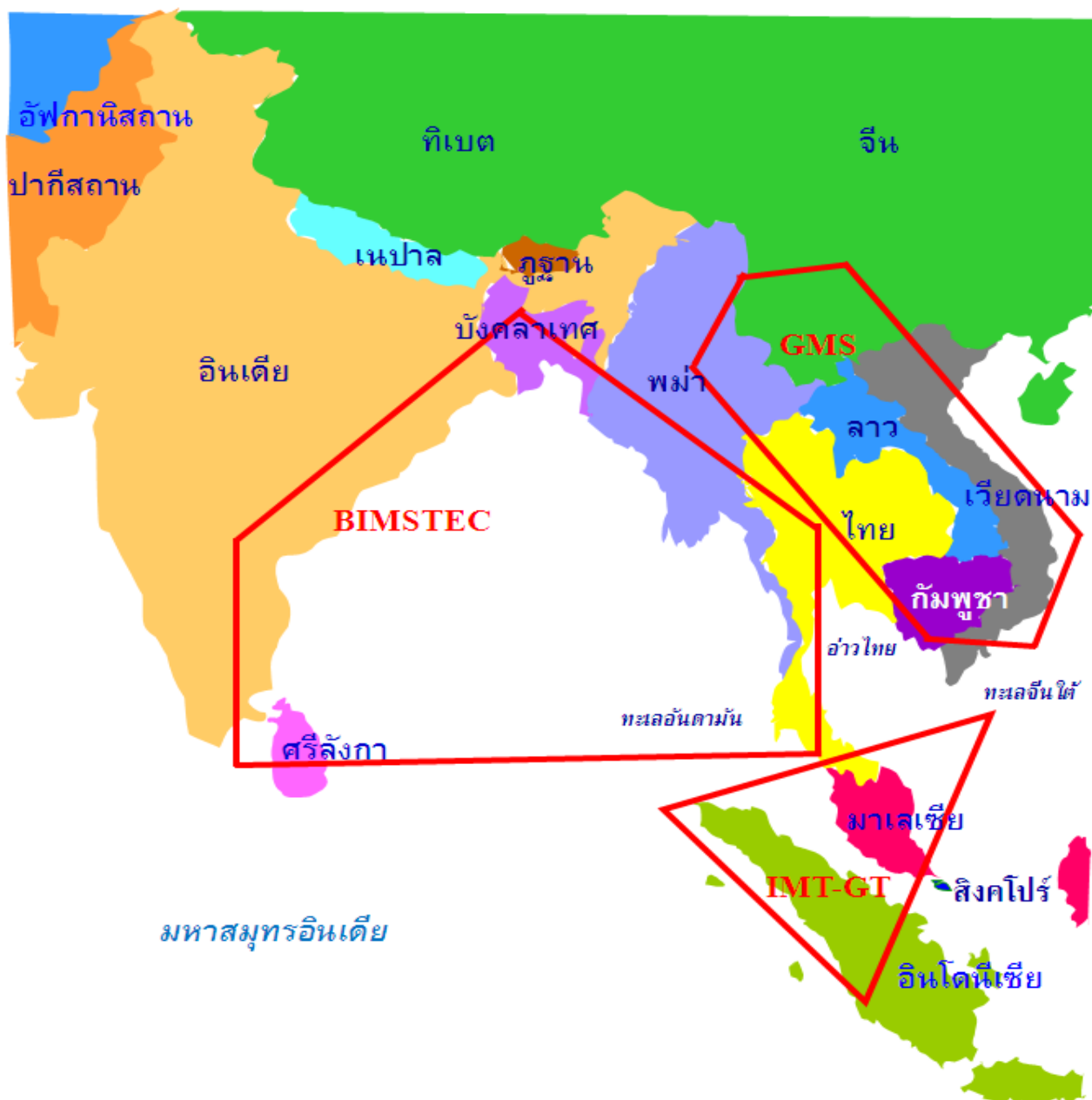
“เห็นชอบแนวทางที่จะสนับสนุนการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวายของสหภาพมาซึ่งมีศักยภาพในการพัฒนาทั้งในด้านกายภาพและการพัฒนาพื้นที่หลังท่าที่สามารถรองรับการขยายฐานอุตสาหกรรมของไทยในระยะยาว โดยเฉพาะอุตสาหกรรมปิโตรเคมี เหล็กและเหล็กกล้า และยานยนต์ และมีศักยภาพที่จะเชื่อมโยงโครงข่ายการขนส่งในระดับภูมิภาคได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่ประเทศไทยมีความจำเป็นจะต้องพัฒนาเส้นทางขนส่งสินค้าเชื่อมโยงระหว่างท่าเรือน้ำลึกทวาย ท่าเรือแหลมฉบัง และประเทศอื่นในภูมิภาคเพื่อให้ไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาค ทั้งนี้ ในส่วนของการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกปากบาราของไทยนั้น ควรพิจารณาปรับรูปแบบการพัฒนาให้เป็นท่าเรือเอนกประสงค์รองรับการขนส่งสินค้าในพื้นที่ภาคใต้เพื่อลดการพึ่งพาการขนส่งสินค้าผ่านท่าเรือของประเทศเพื่อนบ้าน และสนับสนุนการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้ โดยต้องให้ความสำคัญลำดับสูงในการป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและการยอมรับของประชาชนในพื้นที่”

2.1.4 กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-พ.ศ. 2559)

กรอบแนวทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้กำหนดยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจในภูมิภาค ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน ดังนี้

- พัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมืองชายแดนให้มีบทบาทการเป็นประตูเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนที่พัฒนาต่อเนื่องและพื้นที่พัฒนาใหม่
- บุรณาการการพัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเชื่อมโยงแผนพัฒนาให้บรรลุประโยชน์ร่วมทั้งในด้านความมั่นคงและเสถียรภาพของพื้นที่
- เร่งดำเนินการกำหนดมาตรฐานฝีมือระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกเคลื่อนย้ายแรงงาน ซึ่งจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถแข่งขันของประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน
- ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการขยายการลงทุนไปสู่ต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานและวัตถุดิบภายในประเทศ

รูปที่ 1 : กรอบความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

2.2 นโยบายความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

ความร่วมมือระหว่างประเทศที่มีส่วนในการพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันตกเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน ประกอบด้วย:

2.2.1 GMS: Greater Mekong Sub-region Economic Cooperation

GMS หรือ กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง เป็นโครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทย กัมพูชา ลาว พม่า เวียดนาม และมณฑลยูนนานและกวางสีของสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อส่งเสริมเครือข่ายการค้าและธุรกิจ โดยการพัฒนาคู่มือโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงอนุภูมิภาค โดยเฉพาะการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจแนวเหนือ-ใต้ (North-South Economic Corridor) และการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor)

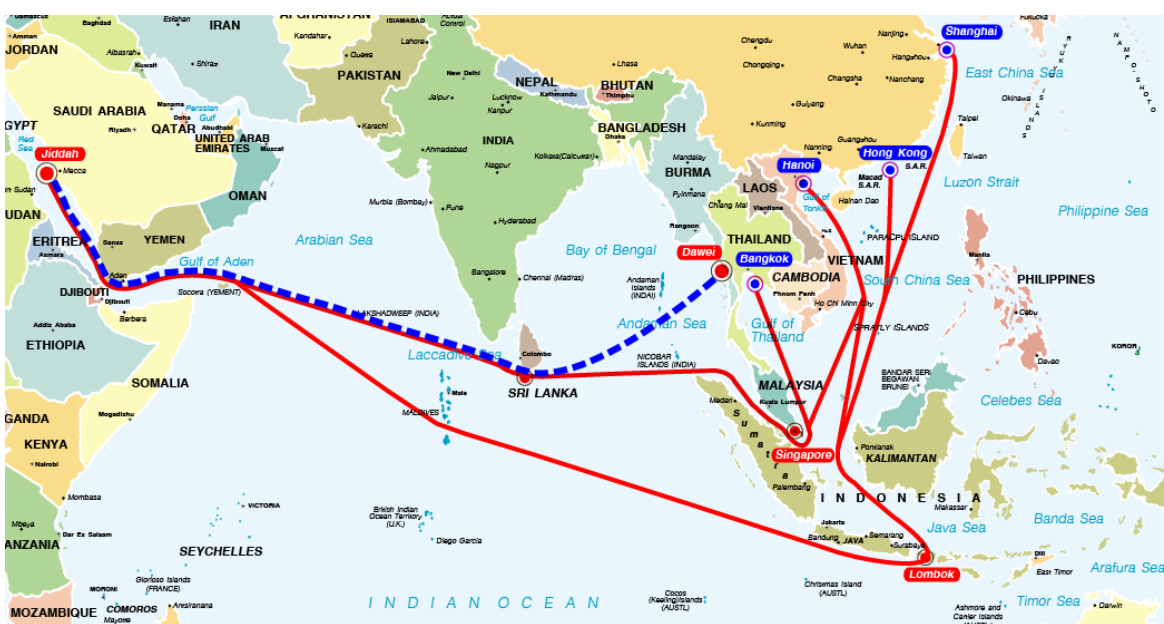
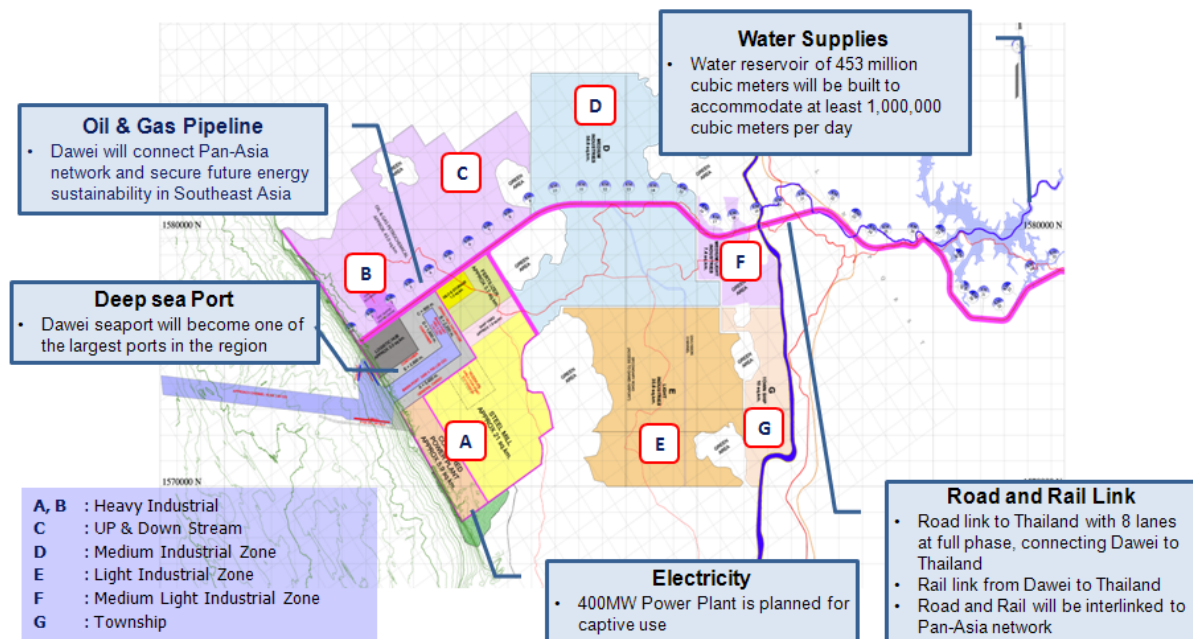
2.2.2 ACMECS: Ayeyawady-Chao Phraya-Mekong Economic Cooperation Strategy

ACMECS หรือ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิรวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง ระหว่าง กัมพูชา ลาว พม่า ไทย และเวียดนาม เป็นกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจระดับอนุภูมิภาคที่จัดตั้ง เพื่อใช้ประโยชน์จากความแข็งแกร่งและความหลากหลายของทั้งห้าประเทศสมาชิกเพื่อส่งเสริมการพัฒนาอย่างสมดุล โดยมีกรอบความร่วมมือ 6 สาขา ได้แก่ 1) การอำนวยความสะดวกด้านการค้าและการลงทุน 2) ความร่วมมือด้านเกษตรและอุตสาหกรรม 3) การเชื่อมโยงการขนส่ง 4) ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว 5) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และ 6) ความร่วมมือด้านสาธารณสุข

2.2.3 BIMSTEC: Bay of Bengal Initiative for Multi-Sectoral Technical and Economic Cooperation

BIMSTEC หรือ ความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ ระหว่างสมาชิก 7 ประเทศ ได้แก่ บังคลาเทศ ภูฏาน อินเดีย สหภาพพม่า เนปาล ศรีลังกา ไทย โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างประเทศสมาชิก ภายใต้ความร่วมมือใน 13 สาขา ได้แก่ 1) สาขาการค้าและการลงทุน 2) สาขาเทคโนโลยี 3) สาขาคมนาคมและสื่อสาร 4) สาขาพลังงาน 5) สาขาการท่องเที่ยว 6) สาขาประมง 7) สาขาการเกษตร 8) สาขาสาธารณสุข 9) การลดความยากจน 10) การต่อต้านการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ 11) การจัดการสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติ 12) วัฒนธรรม และ 13) ปฏิสัมพันธ์ในระดับประชาชน

รูปที่ 2 : โครงการ Dawei Development

2.3 ผลจากการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ในสหภาพพม่า

2.3.1 โครงการ Dawei Development (โครงการทำเรื่อน้ำลึกทวาย)

(1) ความเป็นมา

19 พฤษภาคม 2551 รัฐบาลไทยและรัฐบาลสหภาพพม่าลงนามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการสร้างท่าเรื่อน้ำลึกทวาย

2 พฤศจิกายน 2553 บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวล๊อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) ลงนามบันทึกข้อตกลงกับ กระทรวงคมนาคมของสหภาพพม่า เพื่อพัฒนาโครงการ Dawei Development

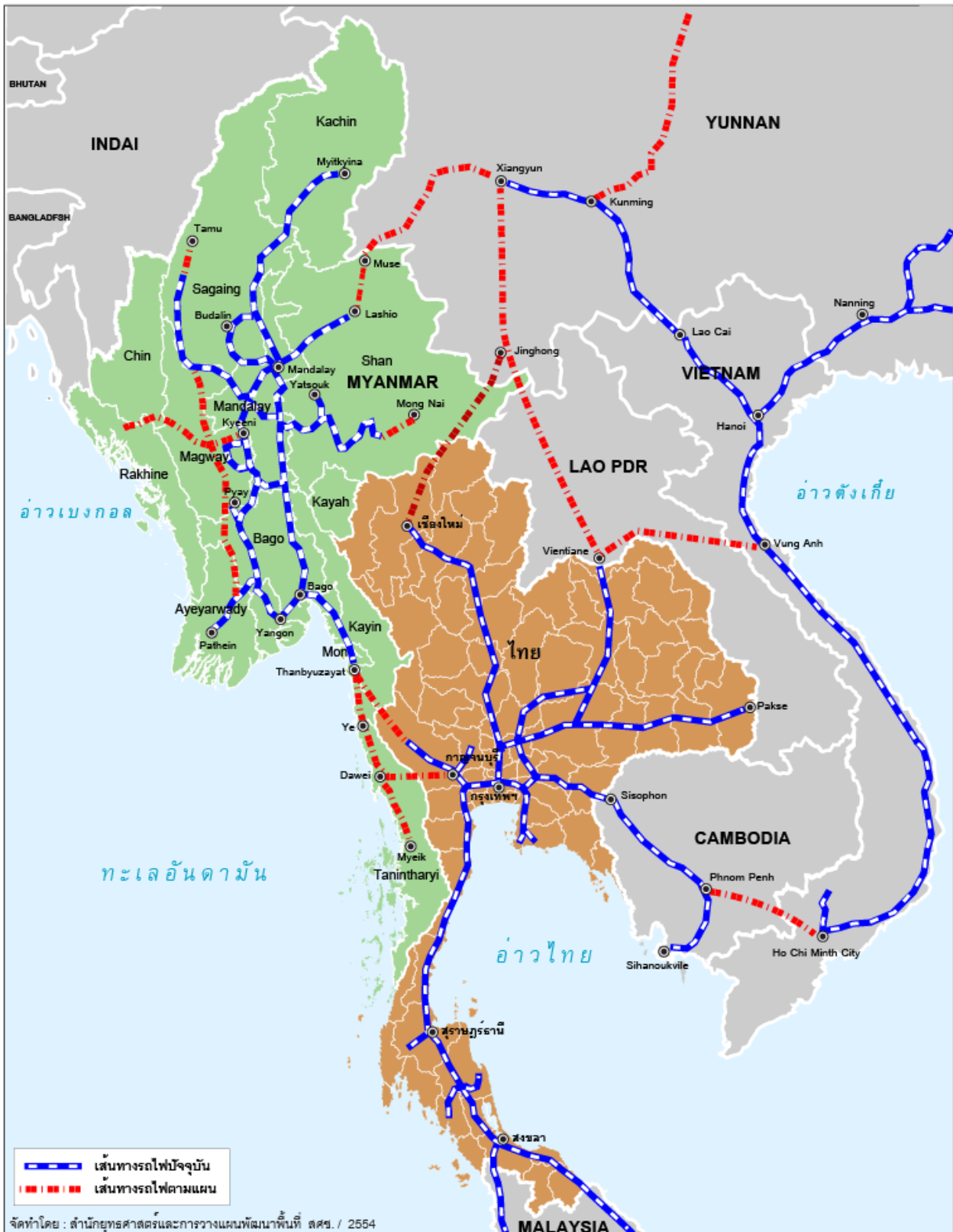
27 มกราคม 2554 รัฐบาลสหภาพพม่าออกกฎหมาย The Myanmar Special Economic Zone Law, 2011 เป็นกฎหมายแม่สำหรับการจัดตั้ง SEZ โดยใช้รูปแบบของเขตเศรษฐกิจพิเศษ Shen Zhen ของประเทศจีน และได้ออกกฎหมายลูก Dawei Special Economic Zone สำหรับโครงการ Dawei Development

(2) ลักษณะโครงการ

เป็นโครงการสัมปทานแบบ "Build-Operate-Transfer" ตั้งอยู่ที่ บ้าน Nabule อำเภอทวาย มณฑลตะนาวศรี พื้นที่ 204 ตร.กม. (เดิม 250 ตร.กม.) ระยะเวลาเช่า 75 ปี ระยะเวลาก่อสร้าง 5-10 ปี โครงการประกอบด้วย ท่าเรื่อน้ำลึก นิคมอุตสาหกรรม การพัฒนาเมืองและรีสอร์ท โดยบริษัท อิตาเลียนไทยฯ จะลงทุนเฉพาะโครงสร้างพื้นฐาน ส่วนโครงการขนาดใหญ่ เช่น นิคมอุตสาหกรรม โรงไฟฟ้า โครงการพัฒนาแหล่งน้ำ โรงกลั่นน้ำมัน โรงงานปิโตรเคมี จะดำเนินการโดยผู้ร่วมทุน โครงการมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วน ดังนี้

- **ท่าเรื่อน้ำลึก** ขนาดใหญ่พร้อมท่าขนถ่ายสินค้าจำนวน 3 ท่า โดยท่าที่ 1 ขนส่งสินค้าเหลว เช่น ปิโตรเลียม (ความจุ 35 MT/ปี) และขนส่งสินค้าสินค้าส่งออกและเหล็ก (ความจุ 50 MT/ปี) ท่าที่ 2 ขนส่งตู้คอนเทนเนอร์ (ความจุ 45 MT/ปี) และขนส่งสินค้าเทกอง เช่น ถ่านหิน ข้าวและน้ำตาล (ความจุ 55 MT/ปี) สำหรับท่าที่ 3 เป็นท่าเรือเชื่อมโยงกับทางรถไฟสาย Dawei-Yunnan ของรัฐบาลจีน
- **นิคมอุตสาหกรรม** แบ่งเป็น 5 โซน คือ 1) โซน A พื้นที่อุตสาหกรรมหนักประเภทโรงไฟฟ้าถ่านหินขนาด 4,000 MW และโรงงานเหล็ก 2) โซน B พื้นที่อุตสาหกรรมหนัก ประเภทก๊าซธรรมชาติ โรงกลั่นน้ำมัน โรงแยกก๊าซธรรมชาติ และโรงไฟฟ้า 3) โซน C พื้นที่อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้นและขั้นปลาย 4) โซน D พื้นที่อุตสาหกรรมขนาดกลาง เช่น อุตสาหกรรมประกอบรถยนต์ โรงงานผลิตยางรถยนต์ โรงงานกระดาษ และโรงงานผลิตยิบซัมบอร์ด 5) โซน E พื้นที่อุตสาหกรรมขนาดย่อม เช่น โรงงานผลิตเสื้อผ้า เครื่องสำอาง ชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ และอุตสาหกรรมอาหาร
- **เส้นทางโลจิสติกส์ (Road and Rail Link)** จากท่าเรื่อน้ำลึกทวายมายังชายแดนไทยที่บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ขนาดเขตทาง 220 เมตร ระยะทาง 160 กม. ประกอบด้วย ถนน 8 เลน สายส่งไฟฟ้าแรงสูง ทางรถไฟ ท่อส่งน้ำมัน และท่อก๊าซธรรมชาติ

รูปที่ 3 : โครงข่าย Trans-Asian Railway initiative

(3) เงื่อนไขความสำเร็จของโครงการ

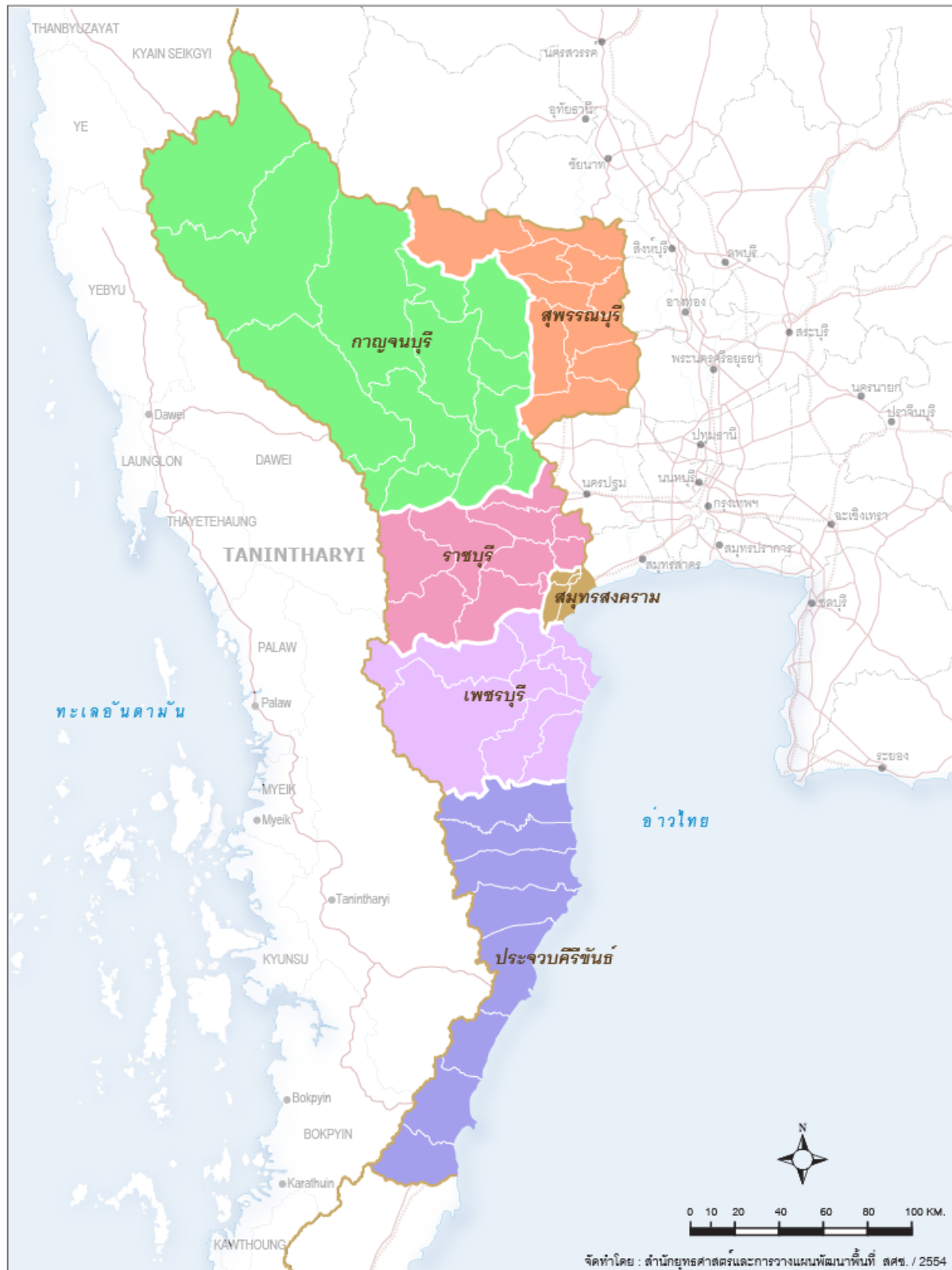
โครงการนี้หากประสบความสำเร็จจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงทั้งต่อสหภาพพม่าและประเทศไทย นักลงทุนทั้งไทยและนานาชาติให้ความสนใจต่อโครงการเป็นอย่างมาก เพราะโครงการมีจุดเด่นหลายประการ ได้แก่ การเปิดประตูสู่ทรัพยากรอันหลากหลายของสหภาพพม่า ที่ตั้งโครงการที่จะเปิดเส้นทางเดินเรือโลกสายใหม่ที่จะลดเวลาและหลีกเลี่ยงความหนาแน่นของช่องแคบมะละกา โครงการสามารถเชื่อมโยงเข้าสู่ประเทศไทยได้สะดวก จังหวัดของโครงการที่สอดคล้องกับความจำเป็นในการหาฐานผลิตอุตสาหกรรมเหล็กและอุตสาหกรรมปิโตรเคมีของไทย เนื่องจากมีข้อจำกัดในการเปิดพื้นที่อุตสาหกรรมหนักแห่งใหม่

อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติโครงการให้สำเร็จจะขึ้นอยู่กับ เงื่อนไขสำคัญ 3 ประการ คือ (1) ความมั่นใจและความร่วมมือของรัฐบาลสหภาพพม่าในการอำนวยความสะดวกและให้อิสระต่อนักลงทุน (2) ความร่วมมือของรัฐบาลไทยในการจัดโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง โลจิสติกส์ และการผ่านแดน (3) ความสำเร็จของ Road and Rail Link สู่ประเทศไทย ซึ่งหมายถึงรวมถึงการมีจุดผ่านแดนถาวร และมีกฎระเบียบกลไกที่เอื้ออำนวยต่อการค้าผ่านแดน/ชายแดน ซึ่งจะสร้างโอกาสการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรมนานาชาติในนิคมอุตสาหกรรมทวาย กับ กลุ่มอุตสาหกรรมในประเทศไทย และการใช้บริการธุรกิจและระบบโลจิสติกส์ที่แข็งแกร่งของไทย ทั้งนี้หากปราศจาก เงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่ง โครงการนี้จะมีโอกาสประสบผลสำเร็จได้ยาก

2.3.2 โครงการรถไฟความเร็วสูง Dawei-Yunnan

ประเทศจีนมีแผนจะก่อสร้างทางรถไฟเชื่อมโยงสู่มหาสมุทรอินเดียเพื่อความมั่นคงทางพลังงาน และเชื่อมโยงกับประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพื่อยกระดับการจัดการ Supply Chain ของจีน เส้นทางหนึ่งคือทางรถไฟที่เชื่อมโยงคุนหมิง-ย่างกุ้ง-ท่าเรือน้ำลึกทวาย โดยใช้ทางรถไฟแนวเหนือ-ใต้ ที่มีอยู่เดิมของสหภาพพม่า ซึ่งจะสอดคล้องกับความริเริ่มเส้นทางรถไฟสายทรานส์เอเชีย (Trans-Asian Railway initiative) ซึ่ง UNESCAP ได้เสนอในช่วงทศวรรษ 1960 ซึ่งมีทิศทางใหญ่ๆ 3 ทิศทาง กล่าวคือ แนวเส้นทางสายเหนือจะแผ่ขยายผ่านมองโกเลีย คาซัคสถาน รัสเซีย ยูเครน และต่อออกไปเชื่อมโยงกับโครงข่ายทางรถไฟของยุโรป สำหรับแนวเส้นทางสายกลางจะผ่านสหภาพพม่า บังคลาเทศ อินเดีย ปากีสถาน อิหร่าน ไปจนถึงตุรกี ส่วนแนวเส้นทางสายใต้จะออกจากจีนไปจนถึงสิงคโปร์ ผ่านสหภาพพม่า ลาว และไทย โดยในปัจจุบันจีนมีเส้นทางรถไฟที่สามารถเชื่อมต่อกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก็คือผ่านไปทางเวียดนาม และกำลังก่อสร้างทางรถไฟความเร็วสูงเชื่อมโยงกับลาว

รูปที่ 4 : จังหวัดในภาคตะวันตก

3 ข้อมูลพื้นฐานของภาคตะวันตกและจังหวัดกาญจนบุรี

3.1 ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจของภาคตะวันตก

ภาคตะวันตกประกอบด้วยจังหวัดกาญจนบุรี สุพรรณบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ มีพื้นที่รวมกัน 43,047 ตร.กม. หรือ 26.9 ล้านไร่ มีประชากรรวม 3.7 ล้านคน จำแนกเป็นกาญจนบุรี สุพรรณบุรี และราชบุรี จังหวัดละ 8 แสนคน ประจวบคีรีขันธ์ 5 แสนคน เพชรบุรี 4 แสนคน และสมุทรสาคร 2 แสนคน

ในปี 2552 ภาคตะวันตกมีผลิตภัณฑ์มวลรวม (GRP) 3.7 แสนล้านบาทคิดเป็นร้อยละ 4 ของประเทศ จังหวัดที่มี GPP สูงสุดคือ จังหวัดราชบุรี 1.2 แสนล้านบาท รองลงมาคือ กาญจนบุรี 7 หมื่นล้านบาท สุพรรณบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และเพชรบุรีประมาณ 6 หมื่นล้านบาท สมุทรสงคราม 1.7 หมื่นล้านบาท ทั้ง 6 จังหวัด มีสาขาบริการในสัดส่วนสูงสุด โดยจังหวัดกาญจนบุรี สุพรรณบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ มีสาขาเกษตรนำสาขาส่งออก ขณะที่จังหวัดราชบุรีและสมุทรสงคราม มีสาขาส่งออกนำการเกษตร

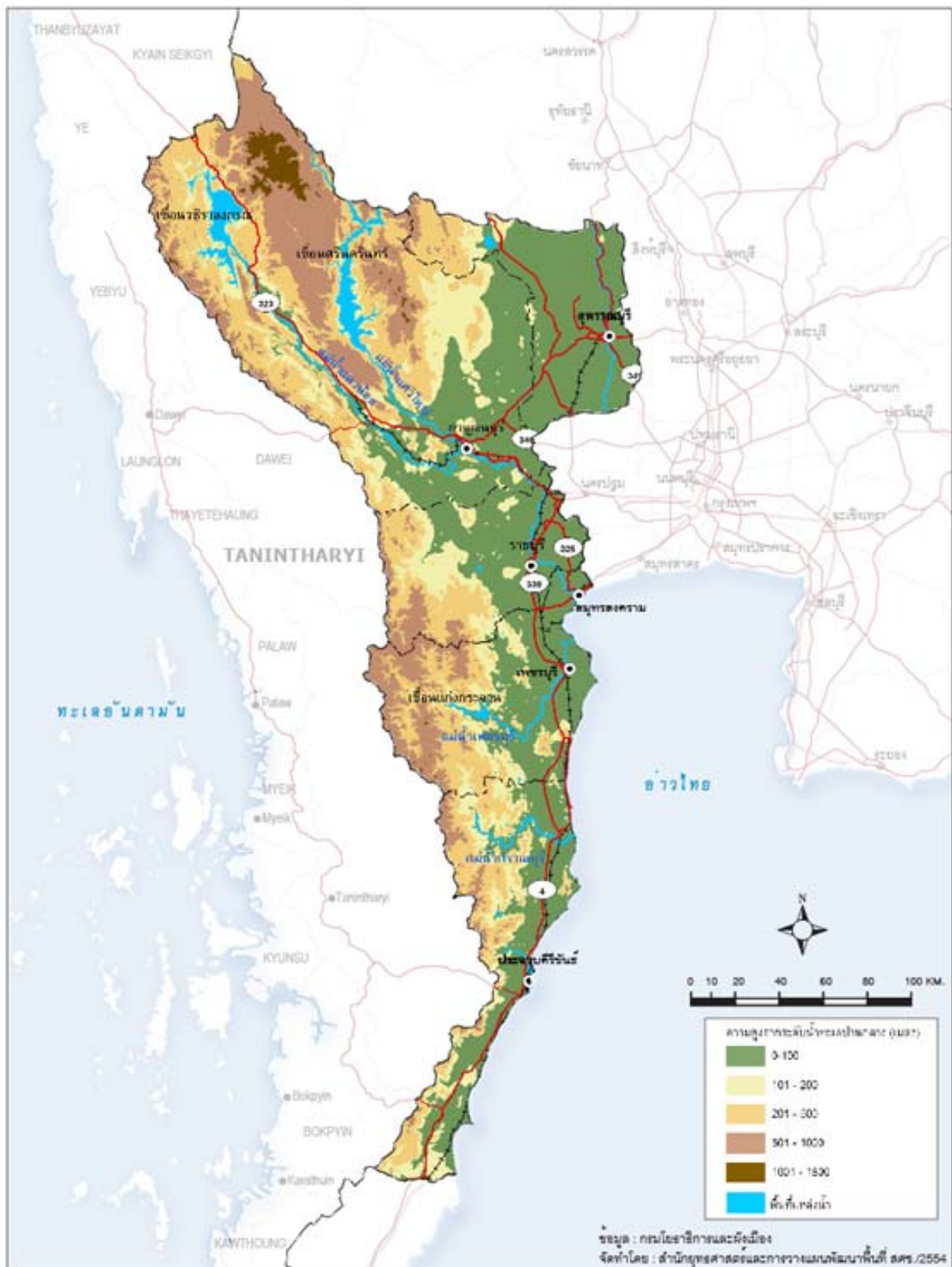
ภาคตะวันตกมีค่าเฉลี่ย GDP percapita 108,349 บาท คิดเป็นเพียงร้อยละ 8.0 ของ GDP percapita ของประเทศ กล่าวคือ จังหวัดราชบุรีมี GDP percapita สูงสุดที่ 144,062 บาท รองลงมา คือจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี กาญจนบุรี สมุทรสงคราม และสุพรรณบุรี ในด้านความยากจน ภาคตะวันตกมีสัดส่วนคนจนเฉลี่ยร้อยละ 4.3 ของประชากรทั้งภาค ซึ่งน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ จังหวัดสุพรรณบุรีมีคนจนสูงสุดที่ 9.14% จังหวัดสมุทรสงครามมีคนจนต่ำสุด คือ 0.46% สำหรับจังหวัดกาญจนบุรีมีคนจนเพียง 2.53%

ตารางที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของภาคตะวันตกและจังหวัดกาญจนบุรี

	ประเทศ	ภาคตะวันตก	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	เพชรบุรี	ประจวบคีรีขันธ์
พื้นที่ (ตร.กม.)	513,115.02	43,047.09	19,483.15	5,358.01	5,196.46	416.71	6,225.14	6,367.62
ประชากร 2552	63,525,062	3,672,193	833,423	844,590	835,231	193,647	461,239	504,063
ความหนาแน่น (คน/ตร.กม.)	124	85	43	158	161	465	74	79
อัตราเพิ่ม GPP 45-52 (%)	3.93	2.82	2.12	2.57	1.48	4.87	4.05	4.72
GPP 2552 ราคาประจำปี	GRP/GPP (ล้านบาท)	9,050,715	369,909	71,969	64,481	120,200	17,422	58,086
	เกษตร (%GPP)	11.63	23.40	22.47	30.74	15.71	11.05	24.86
	อุตสาหกรรม (%GPP)	37.44	21.06	21.68	17.48	23.88	25.83	20.21
	บริการ (%GPP)	50.93	55.54	55.84	51.78	60.42	63.11	54.93
	GPP percapita (บ.)	135,281	108,349	91,666	72,269	144,062	82,380	126,472
คนจน 2552 (% ประชากร)	8.12	4.3	2.53	9.14	4.19	0.46	1.69	2.77

- ที่มา: 1. กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
2. สำนักบัญชีประชาชาติ / สศช.
3. สำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม / สศช.

รูปที่ 5 : ภูมิประเทศของภาคตะวันตก

3.2 ลักษณะทางกายภาพของภาคตะวันตก

3.2.1 ภูมิประเทศและภูมิอากาศ

(1) ลักษณะภูมิประเทศ แบ่งเป็นเขตใหญ่ๆ ได้ดังนี้

1) *เขตภูเขาและที่สูง* ตลอดแนวตะวันตกของภาค ประกอบด้วย แนวเทือกเขาถนนธงชัยต่อเนื่องมาจากจังหวัดเชียงใหม่ - ตากจนถึงด่านเจดีย์สามองค์ จังหวัดกาญจนบุรี ต่อจากนั้นเป็นแนวเทือกเขาตะนาวศรีไปทางใต้ตามแนวพรมแดนไทย-สหภาพพม่า

2) *เขตที่ราบลูกฟูกตอนกลาง* ถัดจากเขตภูเขาและที่สูงมาทางด้านตะวันออก เป็นที่ราบเชิงเขาและที่ราบลูกฟูก สลับกับแม่น้ำสายสั้นๆ ดินค่อนข้างสมบูรณ์เป็นแหล่งผลิตพืชไร่ที่สำคัญ เช่น อ้อย มันสำปะหลัง ข้าวโพด ข้าวฟ่าง ละหุ่ง

3) *เขตที่ราบลุ่มแม่น้ำ* พื้นที่ด้านตะวันออกของภาค เป็นพื้นที่ราบอุดมสมบูรณ์ มี 2 เขตย่อย คือ (ก) *ที่ราบลุ่มแม่น้ำท่าจีน* ในจังหวัดสุพรรณบุรี มีดินอุดมสมบูรณ์และมีระบบชลประทานที่ดี เป็นแหล่งผลิตข้าวที่สำคัญของประเทศ (ข) *ที่ราบลุ่มแม่น้ำแม่กลอง* ด้านตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี และจังหวัดสมุทรสงคราม มีดินอุดมสมบูรณ์และมีระบบชลประทานที่ค่อนข้างสมบูรณ์ เป็นแหล่งผลิตพืชผลทางการเกษตรที่สำคัญ โดยมีข้าวและอ้อยเป็นพืชเศรษฐกิจหลัก

4) *เขตที่ราบชายฝั่งทะเล* ตั้งแต่จังหวัดสมุทรสงครามบริเวณปากแม่น้ำแม่กลอง ลงมาทางจังหวัดเพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ พื้นที่ช่วงจังหวัดสมุทรสงครามถึงบริเวณแหลมผักเบี้ยในจังหวัดเพชรบุรี เป็นดินเลน มีป่าชายเลนอยู่ทั่วไป ส่วนพื้นที่ตั้งแต่แหลมผักเบี้ยลงไปจนจรดจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชายฝั่งทะเลเป็นหาดทราย บางตอนมีความสวยงามและเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง เช่น ชะอำ หัวหิน เป็นต้น

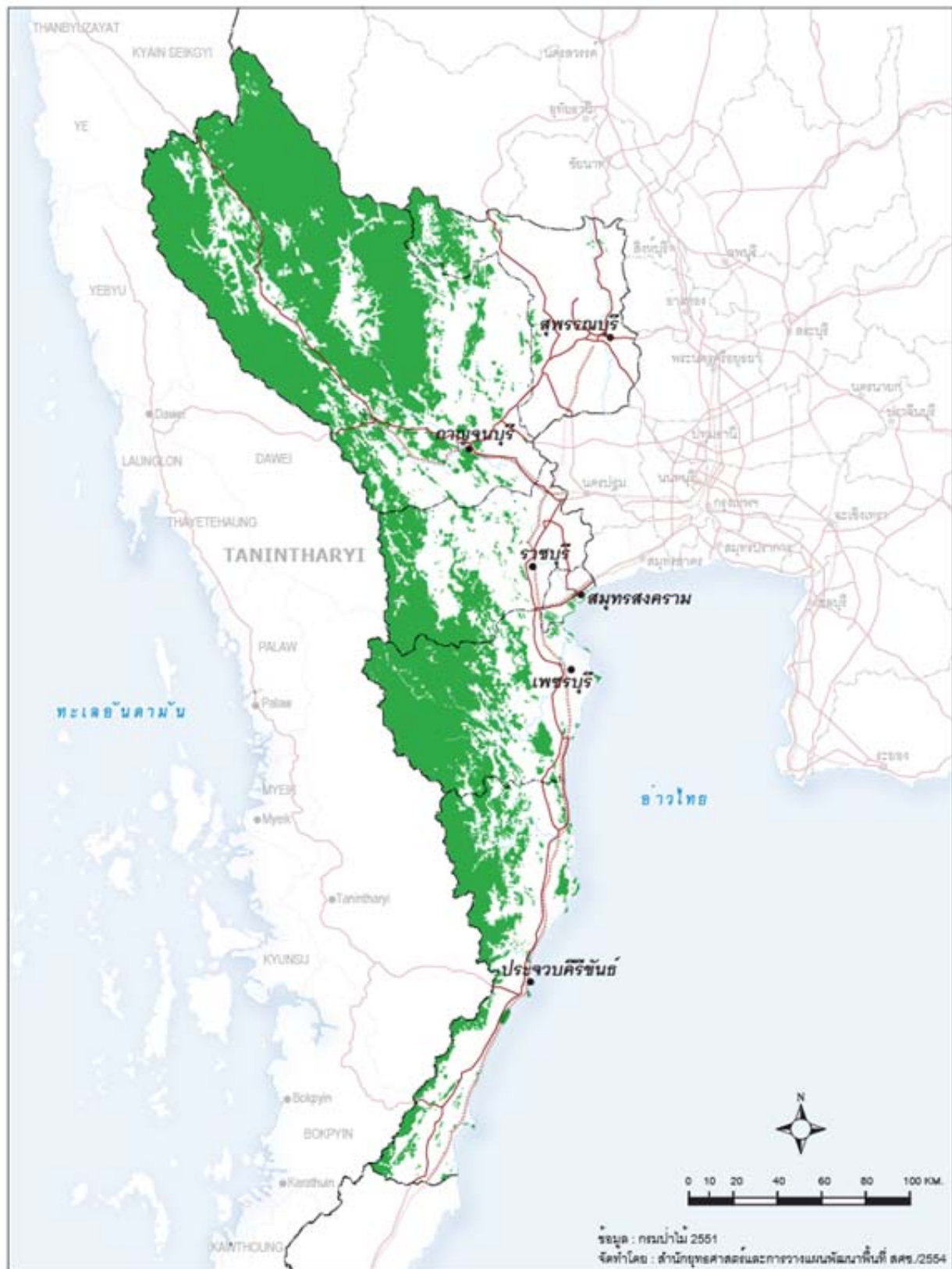
(2) **ลักษณะภูมิอากาศ** ภาคตะวันตกโดยทั่วไปมีภูมิอากาศแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมเช่นเดียวกับภาคกลาง คือ ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์-เดือนพฤษภาคม ฤดูฝนตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-ตุลาคม และฤดูหนาว ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน-มกราคม ภูมิอากาศของภาคตะวันตกจะมีความแตกต่างกันมากระหว่างกลางวันกับกลางคืน โดยอุณหภูมิระหว่างฤดูก็แตกต่างกันมากเช่นเดียวกัน และเนื่องจากมีเทือกเขาสูงตลอดแนวตะวันตก ขวางกั้นทิศทางลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ส่งผลให้หลังแนวเทือกเขาตะนาวศรีเป็นเขต “เงาฝน” มีปริมาณฝนน้อย เฉพาะอย่างยิ่ง อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยไม่ถึง 1,000 มิลลิเมตรต่อปีเท่านั้น ในขณะที่บริเวณทิวเขาที่เป็นต้นลมแถบอำเภอทองผาภูมิ และอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จะมีปริมาณน้ำฝนสูงระหว่าง 1,600-2,400 มิลลิเมตรต่อปี

3.2.2 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(1) ทรัพยากรดิน

ดินในภาคตะวันตกที่จำแนกโดยกรมพัฒนาที่ดินโดยวิเคราะห์จากโครงสร้าง สภาพทำเลที่ตั้ง ความลาดเอียง ความลึกของชั้นดิน เนื้อดิน และความสามารถในการกักเก็บน้ำ สามารถแบ่งออกได้เป็น 18 กลุ่ม (จากทั้งหมด 20 กลุ่ม) โดยปรากฏว่าจังหวัดสุพรรณบุรีมีกลุ่มดินที่เหมาะสมกับการทำสิกรรมสูงสุดประมาณร้อยละ 70 ขณะที่จังหวัดกาญจนบุรีมีเพียงร้อยละ 20 แต่กาญจนบุรีมีกลุ่มดินที่เหมาะสมกับการทำป่าไม้สูงถึงร้อยละ 70 จังหวัดเพชรบุรีมีพื้นที่เหมาะสมกับการเลี้ยงปศุสัตว์ร้อยละ 22 โดยจังหวัดสมุทรสงครามไม่มีพื้นที่ที่เหมาะสมกับการเลี้ยงปศุสัตว์เลย

รูปที่ 6 : พื้นที่ป่าไม้ในภาคตะวันตก

(2) ทรัพยากรแร่ธาตุ

ภาคตะวันตกมีศักยภาพในการทำเหมืองหินและอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง เพื่อศึกษา ตะนาวศรี บริเวณจังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี และเพชรบุรี เป็นบริเวณที่มีแหล่งแร่ต่างๆ มากมาย ได้แก่ แหล่ง แร่ดีบุก ทั้งสแตน ตะกั่ว รัตนชาติ หินคาร์บอนเนต แบริต์และฟลูออไรต์ มีศักยภาพในการทำเหมืองหิน บริเวณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีแหล่งแร่ที่สำคัญ คือ แร่ดีบุก ทั้งสแตน ลิกไนต์ แร่หนัก (แร่โอลิเมนไนต์ ลูโคซีน โมนา ไชต์ โคลัมไบต์ แทนทาไลต์ รูไทล์ ซีโมไทม์ และเซอร์คอน) และจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นแหล่งปิโตรเลียม

(3) ทรัพยากรทางทะเลและพื้นที่ชุ่มน้ำ

ทรัพยากรทางทะเลของภาคตะวันตก ได้แก่ แนวปะการังและแหล่งหญ้าทะเล ซึ่งมีมาก ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสมบูรณ์ในระดับดี – ดีมาก ส่วนหนึ่งเนื่องจากอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ และเขตกองบิน 53 กองทัพอากาศ ภาคตะวันตกมีพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติ 10 แห่ง มีความสำคัญระดับนานาชาติ 5 แห่ง และมี Ramsar Site 1 แห่ง คือ ดอนหอยหลอด จังหวัดสมุทรสงคราม

(4) ทรัพยากรป่าไม้

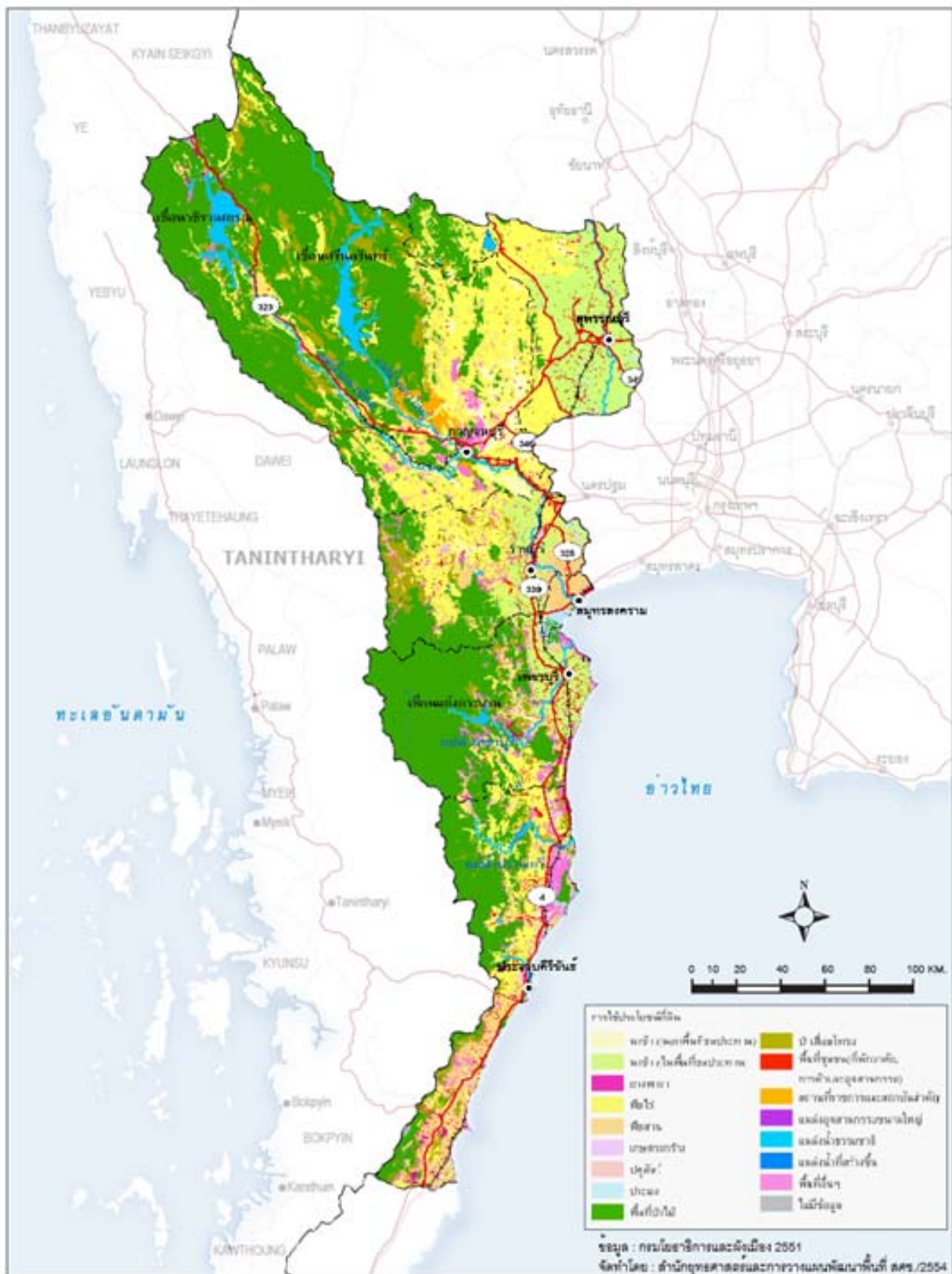
ภาคตะวันตกเป็นภาคที่มีทรัพยากรป่าไม้อุดมสมบูรณ์มาก รองจากภาคเหนือ คือมี พื้นที่ป่าไม้ 12.6 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 47 ของพื้นที่ภาค หรือร้อยละ 12 ของประเทศ ป่าไม้ส่วนใหญ่อยู่ใน เขตจังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย (1) ป่าสงวนแห่งชาติ 59 แห่ง มี พื้นที่ประมาณ 8 ล้านไร่ (2) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 3 แห่ง พื้นที่ประมาณ 1.6 ล้านไร่ ประกอบด้วย เขต รักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าสลักพระ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแม่น้ำภาชี (3) เขต อุทยานแห่งชาติ 6 แห่ง มีพื้นที่ 3 ล้านไร่ ประกอบด้วย เขตอุทยานแห่งชาติศรีนครินทร์ เขตอุทยานแห่งชาติ ไทรโยค เขตอุทยานแห่งชาติเอราวัณ เขตอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน เขตอุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด เขตอุทยานแห่งชาติเฉลิมรัตนโกสินทร์ ในปัจจุบันป่าไม้มีขนาดลดลงเนื่องจากการบุกรุกทำลายป่า

(5) ทรัพยากรน้ำ

น้ำผิวดิน ในภาคตะวันตกมีแม่น้ำที่สำคัญ คือ แม่น้ำท่าจีน แควน้อย-แควใหญ่ แม่น้ำ แม่กลอง แม่น้ำภาชี แม่น้ำเพชรบุรี แม่น้ำปราณบุรี ซึ่งแม่น้ำเหล่านี้ ได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์อย่างมากมายทั้ง ด้านพลังงาน การชลประทาน การอุปโภคบริโภค และการขนส่ง ภาคตะวันตกเป็นภาคที่มีน้ำอุดมสมบูรณ์ มากที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศ เนื่องจากมีแหล่งที่ตั้งใกล้ทะเลและได้รับมรสุมจากทั้งด้านทะเลอันดามันและ อ่าวไทย โดยมีปริมาณน้ำฝนอยู่ระหว่าง 1,000-2,400 มิลลิเมตร กระจายตลอดทั่วทั้งภาค โดยมีลุ่มน้ำย่อยๆ ภายในภาค ดังนี้ (1) ลุ่มน้ำสุพรรณบุรีหรือลุ่มน้ำท่าจีน (2) ลุ่มน้ำแม่กลอง ซึ่งประกอบด้วย ลุ่มน้ำแควใหญ่ และลุ่มน้ำแควน้อย (3) ลุ่มน้ำเพชรบุรี (4) ลุ่มน้ำปราณบุรี (5) ลุ่มน้ำประจวบ ภายในภาคตะวันตกมีการ สร้างเขื่อนเพื่อกักเก็บน้ำพร้อมทั้งจัดระบบชลประทานไว้ครอบคลุมทุกลุ่มน้ำ เช่น เขื่อนวชิราลงกรณ์ ใน ลุ่มน้ำแควน้อย มีปริมาณน้ำกักเก็บสูงสุด 8,860 ล้าน ลบ.ม. เขื่อนศรีนครินทร์ในลุ่มน้ำแควใหญ่ มีปริมาณน้ำ กักเก็บสูงสุด 17,745 ล้าน ลบ.ม. เขื่อนท่าทุ่งนาในลุ่มน้ำแควใหญ่ตอนล่าง มีปริมาณน้ำกักเก็บสูงสุด 55.03 ล้าน ลบ.ม. เขื่อนแก่งกระจานปริมาณน้ำกักเก็บสูงสุด 710 ล้าน ลบ.ม. เขื่อนปราณบุรีปริมาณน้ำกักเก็บ สูงสุด 650 ล้าน ลบ.ม. และเขื่อนยางชุม ปริมาณเก็บกัก 32 ล้าน ลบ.ม. เป็นต้น

น้ำใต้ดิน บริเวณที่มีปริมาณน้ำมากและมีคุณภาพมีอยู่ด้วยกัน 2 บริเวณ คือ (1) อำเภอสามชูก อำเภอดำเนินนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี (2) อำเภอบ้านโป่ง อำเภอบางแพ จังหวัด ราชบุรี

รูปที่ 7 : การใช้ประโยชน์ที่ดินในภาคตะวันตก

3.2.4 ลักษณะการใช้ที่ดิน

การใช้ที่ดินในภาคตะวันตก ร้อยละ 30 เป็นพื้นที่เพื่อทำการเกษตร ร้อยละ 60 เป็นพื้นที่ป่า และร้อยละ 10 เป็นพื้นที่อื่นๆ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(1) การใช้ที่ดินทางการเกษตร

ในปี 2552 ภาคตะวันตกมีพื้นที่ถือครองทำการเกษตร 7.3 ล้านไร่ เฉลี่ย 27.7 ไร่/ครัวเรือน จำแนกการใช้ประโยชน์ที่สำคัญได้ดังนี้ (1) **พื้นที่นา** 2.1 ล้านไร่ จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นแหล่งปลูกข้าวสำคัญ มีพื้นที่ปลูกข้าว 1.06 ล้านไร่ รองลงมา ได้แก่ กาญจนบุรี และเพชรบุรี ซึ่งมีพื้นที่ปลูกข้าว 0.35 ล้านไร่ และ 0.34 ล้านไร่ตามลำดับ (2) **พื้นที่ไร่** 1.8 ล้านไร่ เป็นแหล่งปลูก อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ พื้นที่ปลูกอ้อยโรงงานที่สำคัญ คือ กาญจนบุรี (0.6 ล้านไร่) รองลงมา ได้แก่ สุพรรณบุรี และราชบุรี มันสำปะหลัง มีพื้นที่เพาะปลูกรวมกันประมาณ 0.4 ล้านไร่ จังหวัดที่ปลูกมันสำปะหลังมากที่สุดในภาคตะวันตก ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี (0.3 ล้านไร่) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มีพื้นที่เพาะปลูกรวมกันประมาณ 0.1 ล้านไร่ จังหวัดที่ปลูกมากที่สุด คือ กาญจนบุรี (3) **ไม้ผล/ไม้ยืนต้น** 1.3 ล้านไร่ มีการปลูกในทุกจังหวัดของภาคตะวันตก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีพื้นที่เพาะปลูกมากที่สุด 0.9 ล้านไร่ พืชที่ปลูก คือ สับปะรดและมะพร้าว รองลงมา ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี เพชรบุรี ราชบุรี และสมุทรสงคราม

ตารางที่ 2 : ข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินของภาคตะวันตกและจังหวัดกาญจนบุรี ปี 2552

	ประเทศ	ภาคตะวันตก	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	เพชรบุรี	ประจวบคีรีขันธ์
พื้นที่ (พันไร่)	320,697	26,904	12,177	3,349	3,248	260	3,891	3,980
ป่าไม้ (พันไร่)	107,241	12,624	7,678	384	1,097	13	2,115	1,337
เนื้อที่ถือครองการเกษตร (พันไร่)	ที่อยู่อาศัย	3,586	213	46	90	25	8	14
	ที่นา	65,544	2,358	599	1,263	240	-	232
	พืชไร่	28,169	3,173	1,250	870	486	-	150
	ไม้ผล ไม้ยืนต้น	28,131	1,213	49	17	122	70	205
	สวนผัก ไม้ดอก	1,107	189	70	1	110	-	6
	ทุ่งหญ้า เลี้ยงสัตว์	973	23	7	8	7	-	-
	ที่รกร้าง	1,824	30	24	1	6	-	-
	ที่อื่นๆ	2,453	106	39	4	32	-	11
ดินนอกเกษตร (พันไร่)	81,670	6,975	2,416	711	1,123	169	1,157	1,398
ขนาดฟาร์ม (ไร่/ครัวเรือน)	22.5	27.7	40.3	32.1	18.9	8.4	16.7	30.5

ที่มา : สถิติการเกษตรของประเทศไทยปี 2552 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กรกฎาคม 2553

ตารางที่ 3 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคตะวันตก 16 สาขา ปี 2552 (ณ ราคาประจำปี)

(หน่วย : ล้านบาท)

ประเภทผลิตภัณฑ์	ประเทศ	ภาคตะวันตก	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	เพชรบุรี	ประจวบคีรีขันธ์
สาขาเกษตร	1,052,564	92,878	16,175	19,819	18,879	1,926	14,437	21,642
1. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	932,568	85,898	15,902	18,931	18,494	1,503	13,864	17,204
2. การประมง	119,996	6,980	272	887	386	423	573	4,439
สาขาอุตสาหกรรม	3,388,979	83,569	15,606	11,271	28,701	4,501	11,740	11,751
3. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	304,922	9,226	1,723	2,839	2,090	51	1,662	861
4. อุตสาหกรรมการผลิต	3,084,057	74,344	13,883	8,432	26,611	4,449	10,078	10,890
สาขาสารพัดกิจ	4,609,172	220,462	40,189	33,391	72,620	10,995	31,908	31,359
5. การไฟฟ้า ก๊าซ และประปา	286,986	41,413	2,030	1,235	35,219	361	1,170	1,399
6. การก่อสร้าง	244,089	10,388	1,511	1,464	2,128	639	2,397	2,249
7. การค้าส่ง ค้าปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	1,279,737	58,100	14,202	13,467	12,000	3,641	7,098	7,692
8. โรงแรมและภัตตาคาร	438,514	11,673	1,996	244	534	159	2,705	6,034
9. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	649,645	20,418	4,188	2,354	4,152	1,370	4,427	3,927
10. ตัวกลางทางการเงิน	367,049	10,439	1,643	2,428	2,492	695	1,512	1,669
11. บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	212,856	8,979	1,955	1,842	1,918	444	1,260	1,560
12. การบริหารราชการแผ่นดิน และการป้องกันประเทศ	423,586	22,083	5,554	2,796	4,981	874	5,566	2,313
13. การศึกษา	395,383	21,235	4,272	4,791	4,912	1,256	3,362	2,642
14. การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	177,993	11,237	1,922	2,397	3,266	808	1,675	1,168
15. การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคล	123,193	4,241	853	340	943	730	711	664
16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	10,141	256	61	32	75	19	27	42
ผลิตภัณฑ์จังหวัด	9,050,715	396,909	71,969	64,481	120,200	17,422	58,086	64,752
Growth 2545-2552 (%)	4.01	2.86	2.15	2.60	1.49	4.99	4.13	4.84
รายได้ต่อหัว (บาท)	135,281	108,349	91,668	72,269	144,062	82,380	126,472	134,682
ประชากร (1,000 คน)	66,903	3,663	785	892	834	211	459	481

ที่มา: สำนักบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(2) การใช้ที่ดินเพื่อการตั้งถิ่นฐาน

ชุมชนส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 75 เป็นชุมชนเกษตรกรรม ซึ่งจะเกาะตัวเป็นจุดๆ ตามริมลำน้ำสำคัญและเส้นทางคมนาคม มีความหนาแน่นมากบริเวณที่ราบแม่น้ำท่าจีน-แม่น้ำแม่กลอง และริมชายฝั่งทะเล อันเป็นที่ราบเหมาะสมกับการเกษตรและมีการคมนาคมสะดวก ชุมชนเมืองที่มีขนาดใหญ่ที่สุดคือเมืองหัวหินและเมืองราชบุรี รองลงมาคือชุมชนเมืองระดับจังหวัด ได้แก่ ชุมชนเมืองสมุทรสงคราม เมืองเพชรบุรี เมืองกาญจนบุรี เมืองสุพรรณบุรี และเมืองประจวบคีรีขันธ์

(3) พื้นที่ป่าไม้

ในภาคตะวันตกมีเนื้อที่ 12.6 ล้านไร่ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 47 ของพื้นที่ภาค ป่าไม้ส่วนใหญ่อยู่ด้านตะวันตก ในจังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์

3.3 สภาพเศรษฐกิจ

ภาคตะวันตกมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ปี 2552 ณ ราคาประจำปี จำนวน 369,909 ล้านบาท และมีอัตราการขยายตัวระหว่างปี 2545-2552 เฉลี่ยเพียงร้อยละ 2.8 ต่อปี เปรียบเทียบกับอัตราการขยายตัวของทั้งประเทศในช่วงเดียวกัน ร้อยละ 3.9 ต่อปี โดยมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัว (GDP Per Capita) 108,349 บาท หรือ 4 ใน 5 ของ GDP Per Capita ประเทศ (135,281 บาท)

ในปี 2552 การเกษตร ยังคงทำรายได้ให้แก่ภาคตะวันตกในจำนวนสูงสุด คือ ประมาณ 85,898 ล้านบาท รองลงมาได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิต การค้าส่งค้าปลีก ซึ่งมีมูลค่า 74,344 ล้านบาท และ 58,100 ล้านบาท ตามลำดับ ภาคตะวันตกเป็นอนุภาคเดียวในภาคกลางรวม ที่การเกษตรยังคงเป็นสาขาหลักในโครงสร้างการผลิต ต่างจากภาคตะวันออก ภาคกลางตอนบน กรุงเทพฯและปริมณฑล ที่อุตสาหกรรมการผลิตได้กลายเป็นสาขาหลักในโครงสร้างการผลิตของอนุภาคไปแล้ว

เมื่อพิจารณาโครงสร้างการผลิตหลักของภาคจากสาขานำ 3 สาขา ในช่วงปี 2545-2552 มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญคือ การเกษตร ทวีความสำคัญขึ้น ขณะที่ อุตสาหกรรมการผลิต และการค้าส่งค้าปลีก มีสัดส่วนลดลง กล่าวคือ ในปี 2545 การผลิต 3 สาขาดังกล่าวข้างต้นมีสัดส่วน ร้อยละ 15.0 24.2 และ 16.6 และในปี 2552 มีสัดส่วนเป็นร้อยละ 21.6 18.7 และ 14.6 ตามลำดับ

3.3.1 เกษตรกรรม

การปลูกข้าวและพืชไร่ที่สำคัญ ได้แก่ อ้อยโรงงาน สับปะรด มะพร้าว และไม้ผล/ไม้ยืนต้นอื่นๆ ยังคงทำรายได้ให้กับสาขาเกษตรกรรมเป็นหลัก รวมมูลค่าสูงประมาณ 2 ใน 3 ของมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรกรรมทั้งหมด

การเลี้ยงปศุสัตว์เป็นอาชีพหลักในบางพื้นที่ เช่น การเลี้ยงโคนม ในเขตอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี และอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับการทำประมงนั้น ภาคตะวันตกเคยเป็นแหล่งทรัพยากรประมงทะเลที่สำคัญของประเทศมาแต่เดิม แต่ปัจจุบันสัตว์น้ำตามธรรมชาติบริเวณอ่าวไทยได้ลดน้อยลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ชาวประมงรายย่อยหันมาทำการประมงเพาะเลี้ยงชายฝั่ง แต่ก็ต้องประสบกับปัญหาผลกระทบที่มีแนวโน้มรุนแรงเพิ่มขึ้น

3.3.2 อุตสาหกรรม

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในภาคตะวันตกกว่าร้อยละ 50 เป็นประเภทอุตสาหกรรมเกษตร โดยเฉพาะโรงงานน้ำตาลมีมากถึง 28 โรงงาน กระจายอยู่โดยทั่วไปในทุกจังหวัด ยกเว้นจังหวัดสมุทรสงคราม ขนาดของโรงงานในภาคตะวันตกกว่าร้อยละ 90 เป็นโรงงานขนาดเล็กและขนาดกลาง อุตสาหกรรมที่สำคัญในภาคตะวันตกในปัจจุบัน ได้แก่

อุตสาหกรรมน้ำตาล	แหล่งผลิตสำคัญ คือ กาญจนบุรี ราชบุรี และสุพรรณบุรี
อุตสาหกรรมกระดาษ	แหล่งผลิตสำคัญ คือ ราชบุรี และกาญจนบุรี
อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง	แหล่งผลิตสำคัญ คือ เพชรบุรี ราชบุรี
อุตสาหกรรมเซรามิก	แหล่งผลิตสำคัญ คือ ราชบุรี
อุตสาหกรรมประกอบยานยนต์	แหล่งผลิตสำคัญ คือ ราชบุรี
อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ	แหล่งผลิตสำคัญ คือ กาญจนบุรี
อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร	แหล่งผลิตสำคัญ ได้แก่ สุพรรณบุรี กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์
อุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตร	แหล่งผลิตสำคัญ ได้แก่ สุพรรณบุรี และราชบุรี
และมีการใช้พื้นที่เพื่อกำจัดของเสียอุตสาหกรรม ในอำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี	

การส่งเสริมอุตสาหกรรม ภาคตะวันตกเป็นกลุ่มจังหวัดที่มีศักยภาพเป็นศูนย์กลางการพัฒนาอุตสาหกรรมในด้านต่างๆ เนื่องจากมีความพร้อมหลายด้านทั้งวัตถุดิบ แรงงาน และทำเลที่ตั้ง ในส่วนสิทธิประโยชน์ส่งเสริมการลงทุน จังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุนที่ 2 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเพชรบุรี อยู่ในกลุ่ม 36 จังหวัดของเขตส่งเสริมการลงทุนที่ 3

3.3.3 การท่องเที่ยว

ภาคตะวันตกมีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม สามารถสร้างรายได้จากนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก โดยมีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว ทั้งแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ เช่น ทะเล ป่าเขา น้ำตก และแหล่งท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ นอกจากนี้ ภาคตะวันตกยังมีการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ หลายแบบ เช่น การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ การท่องเที่ยวผจญภัย และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ในปี 2552 ข้อมูลเบื้องต้นของกรมการท่องเที่ยว ระบุว่าภาคตะวันตกมีรายได้จากการท่องเที่ยวประมาณ 28,300 ล้านบาท และมีนักท่องเที่ยวทั้งที่ค้างคืนและไม่ค้างคืน 13.4 ล้านคน-ครั้ง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 4 และร้อยละ 11 ของการท่องเที่ยวทั้งประเทศตามลำดับ จังหวัดที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงสุด คือ จังหวัดเพชรบุรี รองลงมาคือ ประจวบคีรีขันธ์ และกาญจนบุรี สำหรับจำนวนนักท่องเที่ยว จังหวัดกาญจนบุรีมีนักท่องเที่ยวสูงสุดในภาคตะวันตกและสูงเป็นอันดับสองของประเทศรองจากกรุงเทพฯ คือ มีนักท่องเที่ยวประมาณ 4.6 ล้านคน-ครั้ง เป็นนักท่องเที่ยวไทย 4.3 ล้านคน-ครั้ง และนักท่องเที่ยวต่างชาติ 0.3 ล้านคน-ครั้ง โดยมีอัตราเข้าพักอยู่ในอันดับ 2 ของภาคตะวันตก มีรายได้จากการท่องเที่ยว ประมาณ 7,120 ล้านบาท คิดเป็นอันดับ 3 ของภาค โดยการใช้จ่ายต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวต่ำกว่าจังหวัดเพชรบุรี

ในภาพรวม เมื่อเปรียบเทียบ ค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยว ระหว่างภาคตะวันตกกับประเทศ จะพบว่า ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของภาคตะวันตก 1,378 บาท/คน/วัน ต่ำกว่าของประเทศ 2,413 บาท/คน/วัน เกือบหนึ่งเท่าตัว ซึ่งแสดงว่าภาคตะวันตกมีโอกาสดึงดูดนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว ให้สูงกว่าปัจจุบันได้อีกมาก

ในภาคตะวันตก การท่องเที่ยวเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญ โดยเฉพาะจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเพชรบุรี แต่รายได้จากการท่องเที่ยวมีลักษณะกระจุกตัว เนื่องจากความแตกต่างของการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว และอัตราการเข้าพักซึ่งกระจุกตัวในแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเพชรบุรีประมาณร้อยละ 63 และ 42 ขณะที่พื้นที่อื่น มีอัตราการเข้าพักต่ำกว่า การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวก็ยังไม่เพียงพอ อีกทั้งแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามหลายแห่งยังไม่เป็นที่รู้จักและยังไม่ได้มีการพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง

ตารางที่ 4 : ข้อมูลการท่องเที่ยวปี 2552 ของภาคตะวันตกและจังหวัดกาญจนบุรี

	ประเทศ	ภาคตะวันตก	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	เพชรบุรี	ประจวบคีรีขันธ์
นักท่องเที่ยว (คน-ครั้ง)	124,840,868	13,418,567	4,583,630	1,175,217	926,552	586,164	3,919,908	2,227,096
ไทย	97,958,741	12,221,524	4,319,714	1,165,807	898,913	571,813	3,566,540	1,698,737
ต่างชาติ	26,882,127	1,197,043	263,916	9,410	27,639	14,351	353,368	528,359
นักท่องเที่ยวค้างคืน (คน-ครั้ง)	77,239,455	5,455,667	1,503,827	326,747	366,551	201,507	1,644,164	1,412,871
นักท่องเที่ยวไม่ค้างคืน (คน-ครั้ง)	47,646,413	7,962,900	3,079,803	848,470	560,001	384,657	2,275,744	814,225
ระยะเวลาพักเฉลี่ย (วัน)	2.4	2.2	2.0	2.1	1.9	1.5	2.3	2.6
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย(บาท/คน/วัน)	2,413	1,378	1,167	765	687	673	1,572	2,037
นักท่องเที่ยวค้างคืน	2,732	1,752	1,378	936	726	759	1,986	2,249
นักท่องเที่ยวไม่ค้างคืน	938	876	960	629	639	605	887	1,072
รายได้จากนักท่องเที่ยว (ล้านบาท)	715,985	28,297	7,119	1,162	869	467	9,493	9,188
ไทย	264,759	18,189	6,294	1,148	831	455	5,187	4,275
ต่างชาติ	451,226	10,108	825	13	38	12	4,306	4,914

หมายเหตุ : ตัวเลขเบื้องต้น จัดทำโดยกรมการท่องเที่ยว 2554

3.3.4 การค้าชายแดนของภาคตะวันตก

ประเทศไทยมีชายแดนที่ติดต่อกับสหภาพพม่าเป็นระยะทางประมาณ 1,800 กม. เฉพาะภาคตะวันตกมีเขตแดนติดต่อกับสหภาพพม่ายาว 776 กม. ครอบคลุมพื้นที่ 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี (370 กม.) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (212 กม.) จังหวัดราชบุรี (73 กม.) และจังหวัดเพชรบุรี (120 กม.) ในจำนวนนี้มี 2 จังหวัดที่มีการค้าชายแดนกับสหภาพพม่า คือ จังหวัดกาญจนบุรีและประจวบคีรีขันธ์ สำหรับจังหวัดราชบุรีและเพชรบุรี ไม่มีการค้าชายแดนเนื่องจากพรมแดนที่ติดต่อกับสหภาพพม่าเป็นพื้นที่ป่าไม่มีชุมชนอาศัยอยู่มากนัก

ปัจจุบันสหภาพพม่าเป็นประเทศคู่ค้าลำดับที่ 6 ของไทยในกลุ่มอาเซียน ขณะที่ไทยเป็นคู่ค้าลำดับที่ 1 ของพม่า ในปี 2552 มูลค่าการค้ารวมระหว่างไทยกับพม่ามีมูลค่า ประมาณ 1.48 แสนล้านบาท เป็นการส่งออก 5.26 หมื่นล้านบาท และนำเข้า 9.59 หมื่นล้านบาท โดยไทยขาดดุลการค้าพม่า 4.33 หมื่นล้านบาท อันเป็นผลจากการนำเข้าก๊าซธรรมชาติจำนวนมากจากพม่า

ตารางที่ 5 : ปริมาณสินค้าส่งออกและนำเข้าผ่านด่านชายแดนของภาคตะวันตก ในปี 2552

ส่งออก 2552			นำเข้า 2552		
ด้านศุลกากรสังขละบุรี	ล้านบาท	%	ด้านศุลกากรสังขละบุรี	ล้านบาท	%
เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์และน้ำผลไม้	76.15	14.81	ก๊าซธรรมชาติ	87,644.32	99.88
อาหาร น้ำปลา ซอส ผงปรุงรส	62.55	12.17	รองเท้า	28.50	0.03
น้ำมันปาล์ม	59.11	11.50	โค กระบือ สุกร แพะ แกะ	27.26	0.03
น้ำมันดีเซล	46.43	9.03	ผลิตภัณฑ์ไม้	25.57	0.03
เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	27.84	5.42	สินแร่ โลหะ และผลิตภัณฑ์โลหะ	14.72	0.02
รองเท้าและส่วนประกอบ	27.76	5.40	อื่นๆ	11.55	0.01
เครื่องสำอางและวัตถุตีบ	19.66	3.83			
อื่นๆ	194.50	37.83			
รวม	514.00	100.00	รวม	87,751.92	100.00
ด้านศุลกากรประจวบคีรีขันธ์	ล้านบาท	%	ด้านศุลกากรประจวบคีรีขันธ์	ล้านบาท	%
ยานพาหนะและส่วนประกอบ	1.32	56.29	โค กระบือ สุกร แพะ แกะ	1.37	100.00
น้ำมันดีเซล	0.98	41.78			
อื่นๆ	0.04	1.93			
รวม	2.34	100.00	รวม	1.37	100.00
ส่งออกผ่านด่านฯ ภาคตะวันตก	516.34	100.00	นำเข้าผ่านด่านฯ ภาคตะวันตก	87,753.29	100.00

ที่มา : <http://bordertrade.dft.go.th/DFT/Report/4.7.7.5And6> กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ 2553

ปริมาณการค้าชายแดนระหว่างไทยกับสหภาพพม่า เฉพาะในส่วนหนึ่งของภาคตะวันตกในปี 2552 มีมูลค่าประมาณ 88,000 ล้านบาท สินค้านำเข้าสำคัญได้แก่ ก๊าซ ซึ่งมีสัดส่วนสูงถึง ร้อยละ 98 ของปริมาณการค้าทั้งหมด สินค้านำเข้าที่เหลือเป็น รองเท้า ผลิตภัณฑ์ไม้ และโค-กระบือ ส่วนสินค้าส่งออกได้แก่ เครื่องดื่มชูกำลัง อาหาร เบียร์ ปูนซีเมนต์ สังกะสี และน้ำมันดีเซล ฯลฯ หากไม่นับการนำเข้าก๊าซธรรมชาติผ่านทางบ้านอิทอง ตำบลปิ๊กล็อก มูลค่าการค้าชายแดนของภาคตะวันตกส่วนใหญ่มาจากการค้าขายผ่านจุดผ่อนปรนทางการค้าและจุดผ่านแดนชั่วคราวด่านเจดีย์สามองค์เป็นหลัก โดยในฝั่งพม่ามีด่านลอยเก็บเงินค่าผ่านทางมากกว่า 30 ด่านในฤดูกาลการค้า ทำให้ผู้ประกอบการต้องแบกรับภาระต้นทุนค่าขนส่งในระดับสูง และไม่สามารถขยายปริมาณการค้าได้ อีกทั้งเส้นทางดังกล่าวสามารถใช้ได้เฉพาะช่วงหน้าแล้งเพียง 6 เดือน

จุดผ่านแดน

จุดผ่านแดนมี 3 ประเภท ประกอบด้วย

- ① **จุดผ่านแดนถาวร** วัตถุประสงค์ เพื่อให้ประชาชน นักท่องเที่ยว และยานพาหนะ สัญจรไป - มา เพื่อการค้า การท่องเที่ยวและอื่นๆ โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลของทั้งสองประเทศ ผู้มีอำนาจในการเปิดจุดผ่านแดนถาวร ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี ซึ่งจะมีผลใช้บังคับเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- ② **จุดผ่านแดนชั่วคราว** วัตถุประสงค์ เพื่อการใดการหนึ่งโดยเฉพาะ ภายในเวลาที่กำหนด เมื่อครบกำหนดหรือบรรลุวัตถุประสงค์ จะปิดจุดผ่านแดนชั่วคราวทันที ผู้มีอำนาจในการเปิดจุดผ่านแดนชั่วคราว ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตามความเห็นชอบของคณะอนุกรรมการพิจารณาการเปิดจุดผ่านแดนของสภาความมั่นคงแห่งชาติ
- ③ **จุดผ่อนปรนเพื่อการค้า** วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่น หรือช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้าน ผู้มีอำนาจในการเปิดจุดผ่อนปรน คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด โดยความเห็นชอบจากกระทรวงมหาดไทย ทั้งนี้กรณีประเทศเพื่อนบ้านมีปัญหา กระทรวงมหาดไทยจะเสนอคณะอนุกรรมการพิจารณาการเปิดจุดผ่านแดนของสภาความมั่นคงแห่งชาติพิจารณาก่อน

ในบรรดาจุดผ่านแดน 3 ประเภท มีเพียงจุดผ่านแดนถาวรเท่านั้นที่เป็นการตกลงของรัฐบาลทั้งสองฝ่าย และเป็นจุดผ่านแดนประเภทเดียวที่จะเอื้ออำนวยต่อการค้าการลงทุนระหว่างประเทศอย่างยั่งยืน สำหรับจุดผ่านแดนชั่วคราวและจุดผ่อนปรนทางการค้า เป็นเรื่องเฉพาะกิจและเป็นการดำเนินงานของฝ่ายไทยเป็นหลัก รัฐบาลสหภาพพม่าไม่ได้รับรอง อาศัยการผ่อนปรนของหน่วยงานระดับพื้นที่ในชายแดนพม่า ร่วมกับการใช้ “ทางอนุมัติเฉพาะคราว” ตาม มาตรา 5 ทวิ พ.ร.บ. ศุลกากร (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2480 จึงสามารถค้าขายระหว่างกันแบบไม่เป็นทางการได้ โดยคนพม่าข้ามมาซื้อของ/ขายของฝั่งไทยได้ แต่คนไทยเข้าไปในสหภาพพม่าลึกๆ ไม่ได้ และพ่อค้าไทยไม่สามารถส่งสินค้าผ่านช่องทางทั้งสองได้

ช่องทางนำเข้า-ส่งออกสินค้าที่สำคัญระหว่างภาคตะวันตกกับสหภาพพม่า มี 4 ช่องทาง อยู่ในจังหวัดกาญจนบุรี 3 ช่องทางและอยู่ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 1 ช่องทาง ได้แก่

(1) **ช่องทางบ้านพระเจดีย์สามองค์** อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี (อยู่ตรงข้ามกับ พญาทองซู, Hpayarthonesu ในสหภาพพม่า) ซึ่งมี 3 สถานะ คือ เป็นจุดผ่อนปรนทางการค้า (ตามประกาศ กระทรวงมหาดไทยลงวันที่ 13 พฤษภาคม 2536) เป็นจุดผ่านแดนชั่วคราวเพื่อการท่องเที่ยว (ตามประกาศ กระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 27 สิงหาคม 2541) และเป็นทางอนุวัติ ด้านพรมแดน และด้านศุลกากร (ตามกฎหมายกระทรวงการคลัง พ.ศ. 2553 ลงวันที่ 1 เมษายน 2553) บริเวณด้านเจดีย์สามองค์-พญาทองซู มีกิจกรรม เศรษฐกิจเกิดขึ้นมาก ทั้งโรงงานผลิตโรงเตา เสื้อผ้า และสินค้าอุปโภคอื่นๆ เพื่อการส่งออก โดยเป็นการลงทุน ทั้งจากนักลงทุนไทย และต่างชาติ

(2) **ช่องทางบ้านอีต่อง** อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี (อยู่ตรงข้ามกับ Kanbauk) เป็นทางอนุวัติเพื่อใช้ขนส่งก๊าซ ตามมาตรา 5 ทวิ พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2480 (กฎหมายกระทรวงการคลัง พ.ศ. 2553 ลงวันที่ 1 เมษายน 2553) สำหรับท่อส่งก๊าซธรรมชาติของบริษัท ปตท. จำกัด

(3) **ช่องทางบ้านพุน้ำร้อน** อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี (อยู่ตรงข้ามกับ บ.แม่ทะมี, Minthame) ช่องทางนี้ กระทรวงมหาดไทย กำลังพิจารณาเปิดเป็น “จุดผ่านแดนชั่วคราว” (อาศัยอำนาจตาม พ.ร.บ. คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522) ตามที่ บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลล็อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) ขออนุญาตเพื่อ เคลื่อนย้ายวัสดุและคน ผ่านแดนสำหรับก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกทวาย

(4) **ช่องทางด่านสิงขร** บ้านไร่เครา หมู่ที่ 6 ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมือง จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ (อยู่ตรงข้ามกับ มุดอง, Mudon) เป็นจุดผ่อนปรนทางการค้า และด้านพรมแดน โดยจะมีชาว พม่านำโคกระบือ กล้วยไม้ และของพื้นบ้าน ข้ามพรมแดนเข้ามาขายที่ตลาดนัดในฝั่งไทยและซื้อสินค้าอุปโภค บริโภคกลับไปในปริมาณที่ไม่มากนัก

ตารางที่ 6 : จุดผ่านแดนในภาคตะวันตกและกาญจนบุรี

	จุดผ่านแดนถาวร	จุดผ่อนปรน	จุดผ่านแดนชั่วคราว	หมายเหตุ
ประเทศไทย (ชายแดนทุกด้าน)	33	54	2	
ประเทศไทย (ชายแดนไทย-พม่า)	4	13	1	
ภาคตะวันตก (ชายแดนไทย-พม่า)		2	1	
กาญจนบุรี		1	1	● ประกาศ ลว.13 พ.ค.36 ● ประกาศ ลว.27 ส.ค.41
		ด้านพระเจดีย์สามองค์ อ.สังขละบุรี เป็นจุดผ่านแดนชั่วคราวและ จุดผ่อนปรนเพื่อการท่องเที่ยว		
ประจวบคีรีขันธ์		1		● ประกาศ ลว.5 ก.ย.40 ● ประกาศ ลว.5 ก.พ.41
		ด้านสิงขร บ้านไร่เครา ต.คลองวาฬ อ.เมือง ประจวบคีรีขันธ์		

ที่มา : คู่มือการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน กองการต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย 2553

3.4 โครงสร้างพื้นฐาน

3.4.1 โครงข่ายการขนส่ง

ภาคตะวันตกมีเส้นทางการขนส่งที่สะดวก โครงสร้างพื้นฐานด้าน ถนน รถไฟ ทางน้ำ ที่สำคัญ มีดังนี้

(1) โครงข่ายทางหลวง/ถนน

1) สถานะปัจจุบัน

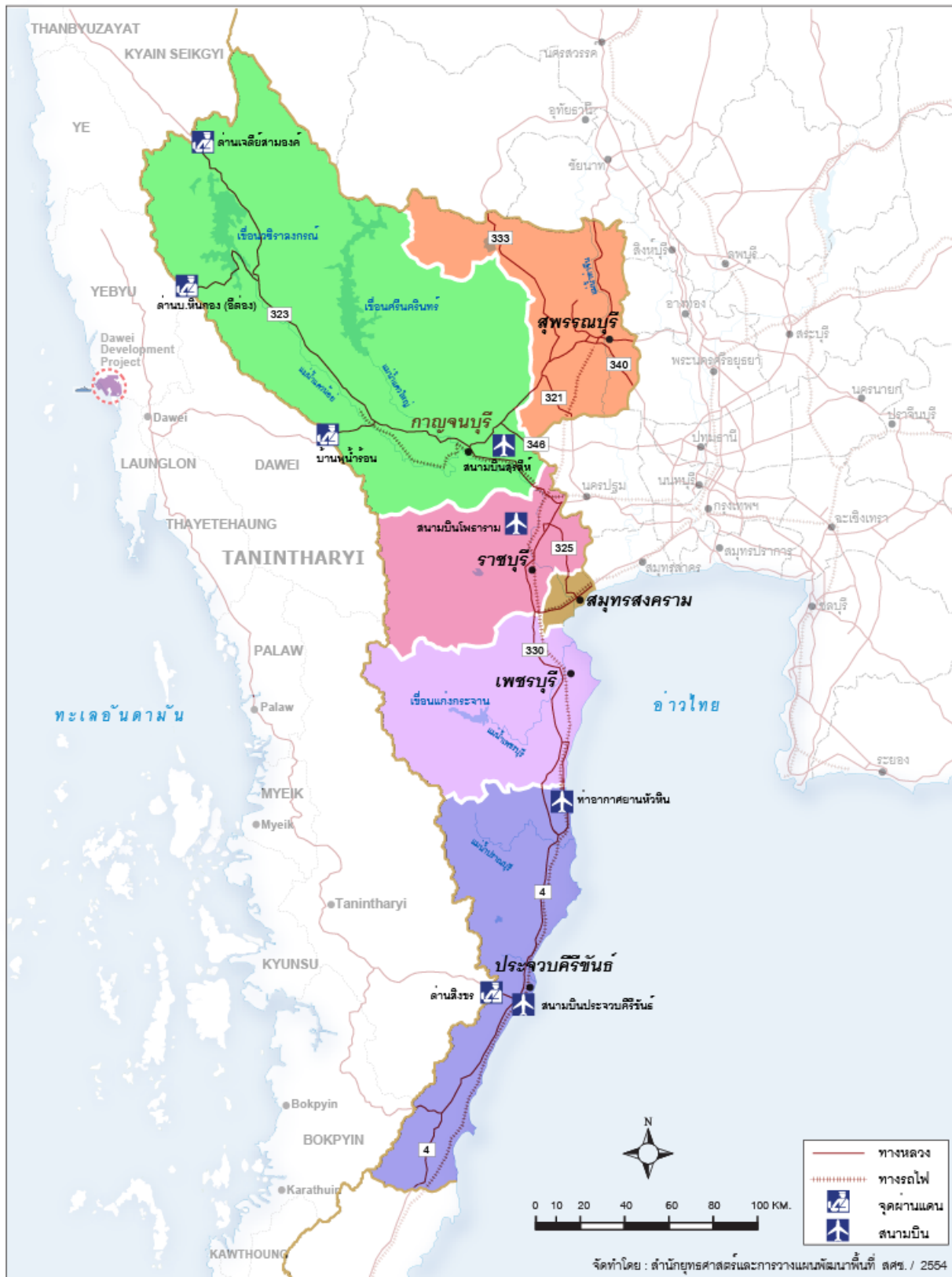
โครงข่ายทางหลวงระหว่างภาค ที่สำคัญ ได้แก่

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) จากกรุงเทพฯ ผ่านจังหวัด นครปฐม จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และไป จังหวัดต่างๆ ในภาคใต้
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 35 (ถนนธนบุรี-ปากท่อ) จากกรุงเทพฯ ผ่าน จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงครามบรรจบกับถนนเพชรเกษมที่ อ.ปากท่อ จ.ราชบุรี เป็นเส้นทางที่ทำให้การติดต่อระหว่างกรุงเทพฯ กับ จังหวัดในภาคใต้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้นกว่าเดิม
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 321 (ถนนมาลัยแมน) แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 ไปจังหวัดสุพรรณบุรี
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 340 จากจังหวัดนนทบุรี ผ่านอำเภอบางใหญ่ อำเภอบางบัวทองไปจังหวัดสุพรรณบุรี ตลอดจนถึงจังหวัดชัยนาท และ จังหวัดต่างๆ ในภาคเหนือ
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3195 จากจังหวัดสุพรรณบุรีเชื่อมกับภาค กลางตอนบนที่จังหวัดอ่างทอง
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3263 จากจังหวัดสุพรรณบุรีเชื่อมกับภาค กลางตอนบนที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

โครงข่ายถนนภายในภาค เส้นทางที่สำคัญ ได้แก่

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 323 (ถนนแสงชูโต) แยกจากทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4 ที่บริเวณ อ.บ้านโป่งไปจังหวัดกาญจนบุรี จนถึง อ.ทองผาภูมิ และ อ.สังขละบุรี
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 324 (กาญจนบุรี-อุทัย) จากจังหวัด กาญจนบุรีผ่านอำเภอพนมทวน อำเภออุทัย ถึงจังหวัดสุพรรณบุรี
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 325 (บางแพ-สมุทรสงคราม) แยกจากทาง หลวงแผ่นดินหมายเลข 4 ผ่าน อ.บางแพ อ.ดำเนินสะดวก อ.อัมพวา เข้า จังหวัดสมุทรสงคราม

รูปที่ 8 : โครงข่ายการขนส่งในภาคตะวันตก

2) แผนการพัฒนาทางหลวงในอนาคต

มีแผนงานที่สามารถเชื่อมโยงไปยังชายแดนไทย/พม่าได้ ดังนี้

- **โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางใหญ่-นครปฐม-กาญจนบุรี** ระยะทาง 97 กม. เป็นทางหลวงพิเศษแนวใหม่บนพื้นดิน ขนาด 4-6 ช่องจราจร ควบคุมทางเข้า-ออก แบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ
ช่วงที่ 1 : บางใหญ่-นครปฐม ระยะทาง 47 กม. ก่อสร้าง 6 ช่องจราจร
ช่วงที่ 2 : นครปฐม-กาญจนบุรี ระยะทาง 50 กม. ก่อสร้าง 4 ช่องจราจร
โครงการนี้เป็น 1 ใน 5 โครงการเร่งด่วนของกรมทางหลวง ในปี 2555-2559 คิดเป็นวงเงินลงทุนรวม 44,000 ล้านบาท ประกอบด้วยค่าก่อสร้าง ค่าสำรวจออกแบบ ค่าคุมงาน 39,000 ล้านบาท และค่าจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน 5,000 ล้านบาท
สถานะปัจจุบัน สำรวจออกแบบรายละเอียดแล้วเสร็จ ศึกษาความเหมาะสม และผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสร็จ และผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแล้ว อยู่ระหว่างพิจารณาแหล่งทุนเพื่อดำเนินการก่อสร้าง
- **โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองสาย กาญจนบุรี-ชายแดนไทย/พม่า (บ้านพุน้ำร้อน)** ระยะทาง 70 กม. อยู่ระหว่างเสนอของบประมาณปี 2555 เพื่อจ้างศึกษาความเหมาะสมทางด้านเศรษฐกิจ วิศวกรรม และผลกระทบสิ่งแวดล้อม

เงื่อนไขการออกแบบทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองทั้งสองโครงการ จะต้องเตรียมพื้นที่สำหรับเส้นทางรถไฟ รวมทั้งสายส่งไฟฟ้า ระบบท่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกบนเส้นทางให้มีความเหมาะสมและสามารถเชื่อมต่อกับ Road and Rail Link ที่มาจากสหภาพพม่าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(2) ระบบรถไฟและลานกองตู้สินค้า

1) สถานะปัจจุบัน มีเส้นทางรถไฟที่สำคัญ ดังนี้

- **เส้นทางรถไฟสายวงเวียนใหญ่-แม่กลอง** เริ่มจากวงเวียนใหญ่ไปสิ้นสุดที่จังหวัดสมุทรสงคราม
- **เส้นทางรถไฟสายใต้** เริ่มจากกรุงเทพฯ ที่สถานีธนบุรี ผ่านชุมทางตลิ่งชัน นครปฐม ชุมทางหนองปลาตุก อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี แล้วแยกออกเป็น 3 สาย คือ
 - แยกจากชุมทางหนองปลาตุกไปทางใต้ผ่านอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และจังหวัดในภาคใต้
 - แยกจากชุมทางหนองปลาตุกไปทางเหนือถึงจังหวัดสุพรรณบุรี
 - แยกจากชุมทางหนองปลาตุก ไปทางตะวันตก ถึงจังหวัดกาญจนบุรี และสิ้นสุดที่สถานีน้ำตก อำเภไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี
- มีขบวนรถโดยสารบริการระหว่างสถานีธนบุรี กรุงเทพฯ - สถานีน้ำตกกาญจนบุรี ประมาณ 2 ขบวนต่อวัน
- มีขบวนรถนำเที่ยววันเสาร์-อาทิตย์วันละ 1 ขบวน สถานีธนบุรี-สถานีน้ำตก

- มีขบวนรถสินค้าให้บริการวันละ 1 ขบวน ระหว่าง สถานีแม่น้ำ กรุงเทพฯ-สถานีท่าเรือร้อย กาญจนบุรี ส่วนใหญ่ขนส่งกระดาษ และมีศูนย์ขนส่งสินค้าทางรถไฟท่าม่วง ที่ตำบลหนองตาบ่ง อำเภอท่าม่วง กาญจนบุรีขนส่งสินค้าระหว่างย่านสินค้าท่าม่วง กาญจนบุรี-ท่าเรือแหลมฉบัง ส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์กระดาษ ผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตร และวัสดุก่อสร้าง

2) แผนการพัฒนาระบบรถไฟในอนาคต

การศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาระบบรางและรถไฟความเร็วสูงของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) กระทรวงคมนาคม เสนอแนะให้มีการพัฒนาเส้นทางรถไฟสายตะวันตกเพื่อเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ในเส้นทางสายน้ำตก-ด่านเจดีย์สามองค์ ระยะทาง 135 กม. แต่ยังไม่มีการศึกษาเพื่อเชื่อมโยงทางรถไฟถึงบ้านพุน้ำร้อนเพื่อเชื่อมโยงกับพื้นที่อุตสาหกรรมทวาย

(3) ทางน้ำ เส้นทางน้ำที่สำคัญของภาค มีดังนี้

- 1) **แควน้อยและแควใหญ่** เป็นเส้นทางเพื่อการท่องเที่ยวทางน้ำที่ติดต่อกับบริเวณภูเขาและที่สูงด้านตะวันตกของภาค
- 2) **แม่น้ำแม่กลอง** สามารถใช้ติดต่อระหว่างราชบุรีกับกรุงเทพฯได้โดยผ่านคลองดำเนินสะดวก ถึงแม่น้ำท่าจีนและผ่านคลองภาษีเจริญเข้ากรุงเทพฯ
- 3) **แม่น้ำท่าจีน** เป็นเส้นทางที่ไหลผ่านตามแนวยาวของจังหวัดสุพรรณบุรีผ่านอำเภอต่างๆ ของจังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดนครปฐม และไหลลงสู่อ่าวไทยที่จังหวัดสมุทรสาคร

(4) ทางอากาศ ภาคตะวันตกมี สนามบิน 4 แห่ง อยู่ในจังหวัดกาญจนบุรี 1 แห่ง คือ สนามบินสุรสีห์ อยู่ในจังหวัดราชบุรี 1 แห่งคือ สนามบินโพธาราม และอยู่ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2 แห่งคือ สนามบินประจวบคีรีขันธ์ และท่าอากาศยานหัวหิน ซึ่งเป็นสนามบินแห่งเดียวในภาคตะวันตกที่ใช้ในเชิงพาณิชย์

กาญจนบุรียังไม่มีสนามบินที่ใช้ในเชิงพาณิชย์ มีแต่สนามบิน พล.ร.9 ในความรับผิดชอบของกองพลทหารราบที่ 9 ซึ่งใช้เพื่อภารกิจทางทหาร โดยมีศักยภาพที่จะปรับปรุงเพื่อใช้ในการพาณิชย์ได้ สนามบินสุรสีห์ตั้งอยู่ที่ตำบลลาดหญ้า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือห่างจากตัวเมือง 30 กิโลเมตร สูงจากระดับน้ำทะเล 35 เมตร (รทก.) runway ยาว 1,500 เมตร กว้าง 30 เมตร ไหล่ทางกว้าง 5 เมตร taxiway ยาว 1,400 เมตร กว้าง 15 เมตร ผิวทางเป็นแอสฟัลต์ หอบังคับการบินเป็นอาคาร 4 ชั้น มองเห็นวิสัยทัศน์ได้โดยรอบ

ตารางที่ 7 : สนามบินในภาคตะวันตกและจังหวัดกาญจนบุรี

จังหวัด	อำเภอ	ชื่อสนามบิน	เจ้าของ/ผู้ดูแล
กาญจนบุรี	อ.เมือง	สนามบินสุรสีห์	กองทัพบก
ราชบุรี	อ.โพธาราม	สนามบินโพธาราม	เอกชน - เดิมเป็นสนามบินพาณิชย์เอกชน แต่เนื่องจากอยู่ภายในระยะ 150 km ของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ จึงไม่สามารถทำการบินพาณิชย์ได้ ปัจจุบันใช้สำหรับเครื่องบินเช่าเหมาลำ เท่านั้น
ประจวบคีรีขันธ์	อ.หัวหิน	ท่าอากาศยานหัวหิน	กรมการบินพลเรือน
ประจวบคีรีขันธ์		สนามบินประจวบคีรีขันธ์	กองทัพอากาศ

3.4.2 ไฟฟ้า

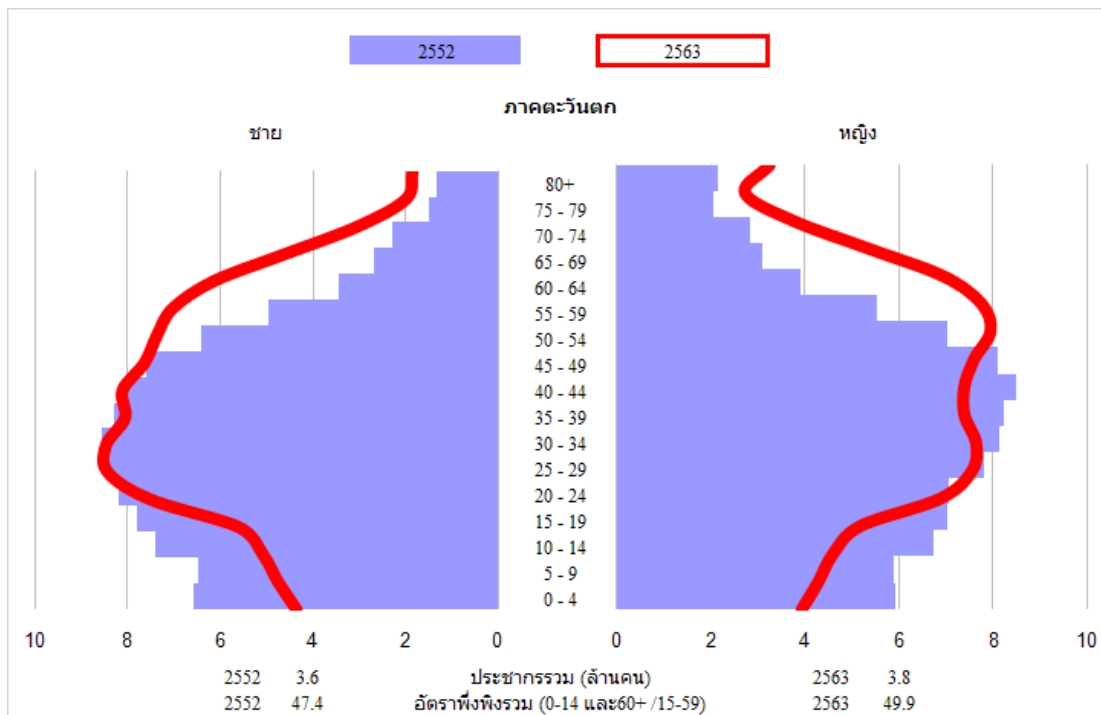
ในปี 2552 ภาคตะวันตก มีผู้ใช้ไฟฟ้ารวม 9.3 แสนราย คิดเป็นปริมาณไฟฟ้าที่ใช้ 1,688 ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมง จังหวัดที่ใช้ไฟฟ้าสูงสุดคือ จังหวัดราชบุรี ใช้ไฟฟ้า 391 ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมง รองลงมาคือ จังหวัดกาญจนบุรี และสุพรรณบุรีใช้ไฟฟ้า 349 และ 341 ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมง ตามลำดับ สำหรับจังหวัดกาญจนบุรี มีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน แต่เนื่องจากอยู่ปลายสาย ทำให้กระแสไฟฟ้าไม่เสถียร กระแสไฟฟ้าไม่พอจ่าย มีปัญหาไฟฟ้าตกและไฟฟ้าดับบ่อยๆ ในหลายบริเวณ เช่น พื้นที่เศรษฐกิจบริเวณด้านเจดีย์สามองค์ มหาวิทยาลัยมหิดลวิทยาเขตกาญจนบุรี ฯลฯ

ตารางที่ 8 : การใช้ไฟฟ้า ปี 2552 ของภาคตะวันตกและจังหวัดกาญจนบุรี

	ประเทศ	ภาคตะวันตก		กาญจนบุรี		สุพรรณบุรี		ราชบุรี		สมุทรสงคราม		เพชรบุรี		ประจวบคีรีขันธ์	
	ล้าน กิโลวัตต์- ชั่วโมง	ผู้ใช้ (‘000)	ล้าน กิโลวัตต์- ชั่วโมง	ผู้ใช้ (‘000)	ล้าน กิโลวัตต์- ชั่วโมง	ผู้ใช้ (‘000)	ล้าน กิโลวัตต์- ชั่วโมง	ผู้ใช้ (‘000)	ล้าน กิโลวัตต์- ชั่วโมง	ผู้ใช้ (‘000)	ล้าน กิโลวัตต์- ชั่วโมง	ผู้ใช้ (‘000)	ล้าน กิโลวัตต์- ชั่วโมง	ผู้ใช้ (‘000)	ล้าน กิโลวัตต์- ชั่วโมง
ที่อยู่อาศัย	30,263.4	926.3	1,687.8	193.3	349.8	195.4	341.5	205.7	391.1	45.9	89.3	138.2	231.4	147.5	284.6
ธุรกิจและอุตสาหกรรม	94,194.2	83.8	4,150.9	15.4	618.8	15.5	529.6	25.2	1225.8	4.8	155.7	9.8	740.4	13.0	880.5
หน่วยราชการและสาธารณะ	15,843.8	10.4	297.0	2.3	64.2	2.3	60.9	2.3	64.4	0.7	16.3	1.5	39.9	1.3	51.3
อื่นๆ (สูบน้ำเพื่อการเกษตร/ ไฟชั่วคราว)		10.3	62.3	1.2	14.9	1.4	8.0	1.8	8.2	0.5	1.6	1.3	9.7	4.1	20.0
รวม	140,301.4	2,041	12,037	421	2,016	425	1,811	466	3,306	103	508	298	1,993	326	2,401

ที่มา : ตัวเลขภาคตะวันตกจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ตัวเลขรวมของประเทศจากธนาคารแห่งประเทศไทยโดยใช้ตัวเลขของ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้านครหลวง และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

รูปที่ 9 : ร้อยละของประชากรภาคตะวันตกจำแนกตามกลุ่มอายุและเพศ ปี 2552และปี 2563

ตารางที่ 9 : โครงสร้างประชากร ปี 2552 และการคาดประมาณ ปี 2563

โครงสร้างประชากรปี 2552*								
ประเภท	ประเทศ	ภาคตะวันตก	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	เพชรบุรี	ประจวบคีรีขันธ์
%ประชากรวัยสูงอายุ (60 ปี+)	7,176,819	450,147	80,892	117,800	106,451	30,342	60,458	57,204
%ประชากรวัยแรงงาน (15-59 ปี)	42,437,215	2,409,249	520,858	561,286	553,031	128,275	308,143	337,656
%ประชากรวัยเด็ก (0-14 ปี)	12,580,530	692,200	159,198	155,014	158,104	33,302	85,886	100,696
อัตราส่วนการพึ่งพิงต่อประชากรวัยแรงงาน (100 คน)								
อัตราพึ่งพิงวัยสูงอายุ	16.9	18.7	15.5	21.0	19.2	23.7	19.6	16.1
อัตราพึ่งพิงวัยเด็ก	29.6	28.7	30.6	27.6	28.6	26.0	27.9	29.8
อัตราพึ่งพิงรวม	46.6	47.4	46.1	48.6	47.8	49.6	47.5	45.9
โครงสร้างประชากร ปี 2563 จากการคาดประมาณ**								
%ประชากรวัยสูงอายุ (60 ปี+)	12,272,035	757,258	150,363	199,123	173,673	48,425	94,974	90,699
%ประชากรวัยแรงงาน (15-59 ปี)	46,173,361	2,548,782	566,145	600,658	577,669	139,442	317,780	347,089
%ประชากรวัยเด็ก (0-14 ปี)	11,654,804	514,771	115,620	121,508	116,177	28,343	64,402	68,721
อัตราส่วนการพึ่งพิงต่อประชากรวัยแรงงาน (100 คน)								
อัตราพึ่งพิงวัยสูงอายุ	26.6	29.7	26.6	33.2	30.1	34.7	29.9	26.1
อัตราพึ่งพิงวัยเด็ก	25.2	20.2	20.4	20.2	20.1	20.3	20.3	19.8
อัตราพึ่งพิงรวม	51.8	49.9	47.0	53.4	50.2	55.0	50.2	45.9

* ที่มา : ข้อมูลกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ประมวลผลโดยสำนักยุทธศาสตร์การวางแผนพัฒนาพื้นที่/สศช.

** ที่มา : สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนทางสังคม/สศช. ประมวลผลโดยสำนักยุทธศาสตร์การวางแผนพัฒนาพื้นที่/สศช.

3.5 ลักษณะของประชากร และการตั้งถิ่นฐาน

3.5.1 จำนวนและความหนาแน่นของประชากร ประชากรของภาคตะวันตกเพิ่มขึ้นจาก 3.6 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2542 เป็น 3.7 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2552 คิดเป็นอัตราการเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 0.22 ต่อปี ในปี พ.ศ. 2552 ภาคตะวันตก มีจำนวนครัวเรือน 1.2 ล้านหลังคาเรือน คิดเป็นขนาดครัวเรือนเฉลี่ย 3 คน จังหวัดที่มีประชากรมากที่สุดในภาค คือ จังหวัดสุพรรณบุรี มีจำนวน 8.4 แสนคน คิดเป็นร้อยละ 23 ของประชากรทั้งภาค รองลงมาได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรีและราชบุรี มีสัดส่วนร้อยละ 22.7 ทั้งสองจังหวัด จังหวัดที่มีประชากรน้อยที่สุด คือ จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 1.9 แสนคน คิดเป็นร้อยละ 5.3 ของภาค โดยสรุปแต่ละจังหวัดในภาค ตะวันตกมีประชากรอยู่ระหว่าง 4-8 แสนคน เมื่อพิจารณาถึงความหนาแน่นของประชากร พบว่าหนาแน่นมากที่สุด ในจังหวัดสมุทรสงคราม 465 คนต่อ ตร.กม. หนาแน่นน้อยที่สุด คือ จังหวัดกาญจนบุรี 43 คนต่อ ตร.กม. ความหนาแน่นเฉลี่ยของภาคตะวันตก คือ 85 คนต่อ ตร.กม.

3.5.2 การตั้งถิ่นฐานของประชากร ภาคตะวันตกประกอบด้วยชุมชนเมืองขนาดเล็กจำนวนมาก พื้นที่ส่วนใหญ่ยังมีลักษณะชนบท ยกเว้นชุมชนบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวที่มีอยู่ตามชายฝั่งทะเล โดยเมืองส่วนใหญ่เป็นเพียงศูนย์บริการระดับจังหวัดมากกว่าที่จะเป็นเมืองขนาดใหญ่ที่มีอิทธิพลทางเศรษฐกิจเหนือพื้นที่ชนบทโดยรอบ ในจำนวนประชากรทั้งหมดของภาคตะวันตก มีเพียงร้อยละ 39 อาศัยอยู่ในเขตเมือง (เทศบาล) ซึ่งหมายความว่าประชากรอีกร้อยละ 61 อาศัยอยู่ในชนบท มีชุมชนเมืองเพียง 1 เมืองเท่านั้นที่มีประชากรเกินกว่า 50,000 คน คือ เทศบาลเมืองหัวหิน โดยเมืองลำดับถัดมาที่มีขนาดประชากร 20,000-30,000 คน มีจำนวน 10 เมือง ทั้งหมดมีประชากรรวมกันประมาณ 300,000 คน

3.5.3 โครงสร้างประชากร โครงสร้างประชากรระดับจังหวัดและภาค จากข้อมูลประชากรรายอายุ ปี พ.ศ. 2552 ของ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นจำนวนประชากรเฉพาะผู้มีสัญชาติไทย และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน จำแนกโครงสร้างประชากรในภาคตะวันตกเป็น 3 กลุ่ม ตามสถานภาพแรงงาน คือ ประชากรวัยเด็ก (0-14 ปี) ประชากรวัยแรงงาน (15-59 ปี) และวัยสูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) ทั้งสามกลุ่มมีสัดส่วนในระดับภาคร้อยละ 19.8 66.7 และ 13.5 ตามลำดับ คิดเป็นอัตราพึ่งพิงของประชากรวัยเด็กและวัยสูงอายุต่อประชากรวัยแรงงานร้อยละ 28.7 และ 18.7 ตามลำดับ รวมเป็นอัตราพึ่งพิงรวม ร้อยละ 47.4 ซึ่งหมายความว่า ประชากรวัยแรงงาน 100 คน ต้องรับภาระเลี้ยงดูผู้สูงอายุและเด็ก 47 คน โดยอัตราพึ่งพิงวัยสูงอายุจะเพิ่มขึ้นขณะที่อัตราพึ่งพิงวัยเด็กจะลดลงเรื่อยๆ จากตัวเลขการคาดประมาณประชากรปี 2563 คาดว่าอัตราพึ่งพิงรวม ในปี 2563 ของภาคตะวันตกจะเพิ่มเป็นร้อยละ 49.9 จังหวัดที่มีอัตราพึ่งพิงรวมสูงสุดคือ จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นร้อยละ 55 โดยจังหวัดกาญจนบุรีมีอัตราพึ่งพิงรวมร้อยละ 47 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของภาคตะวันตกและประเทศ

ตารางที่ 10 : ร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปในภาคตะวันตก จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ พ.ศ. 2551

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	ประเทศ	ภาคตะวันตก	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	เพชรบุรี	ประจวบคีรีขันธ์
ไม่มีการศึกษา	4.6	6.4	9.5	4.0	9.0	6.1	3.4	4.8
ต่ำกว่าประถมศึกษา	30.9	34.1	32.3	39.8	31.0	32.4	35.2	31.3
ประถมศึกษา	19.9	20.8	19.5	21.2	20.2	21.1	20.7	23.2
จบไม่เกินประถมศึกษา	55.4	61.3	61.3	65.0	60.2	59.6	59.3	59.3
มัธยมศึกษาตอนต้น	18.2	16.9	17.5	16.5	16.0	16.9	17.6	17.4
มัธยมศึกษาตอนปลาย	13.2	11.7	12.9	9.8	12.5	11.9	11.4	12.5
มหาวิทยาลัย	13.0	9.9	8.3	8.7	11.1	11.3	11.5	10.7
จบมัธยมศึกษาตอนต้นหรือสูงกว่า	44.4	38.5	38.7	35.0	39.6	40.1	40.5	40.6
อื่นๆ/ไม่ทราบ	0.2	0.1	0.0	0.0	0.2	0.2	0.3	0.1

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2553

ตารางที่ 11 : ปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรในภาคตะวันตกและจังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. 2552

กลุ่มอายุ	ประเทศ	ภาคตะวันตก	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	เพชรบุรี	ประจวบคีรีขันธ์
ประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป	8.1	7.7	7.4	7.8	7.8	7.7	7.6	7.9
ประชากรอายุ 15 - 59 ปี	8.9	8.6	8.4	8.8	8.6	8.8	8.4	8.6
ประชากรอายุ 60 ปี ขึ้นไป	4.4	4.0	3.6	4.0	4.4	4.4	4.2	3.8

ที่มา : ปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรไทย ปี 2552 โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เมษายน 2553

http://www.onec.go.th/cms/admin/admin_book/Content/uploaded/url/1039-file.pdf

ตารางที่ 12 : ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน ปีการศึกษา 2552

	วิชา	ประเทศ	ภาคตะวันตก	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	เพชรบุรี	ประจวบคีรีขันธ์
คะแนนจาก 100 คะแนนในแต่ละวิชา	ป.6	ภาษาไทย	38.58	37.95	37.26	38.83	39.23	40.13	37.39
		ภาษาอังกฤษ	31.75	29.17	28.13	29.89	31.92	31.58	28.18
		คณิตศาสตร์	35.88	34.33	32.84	37.51	37.96	38.01	32.53
		วิทยาศาสตร์	38.67	37.97	37.49	39.99	39.88	41.30	37.54
	ม.6	ภาษาไทย	46.47	47.61	45.88	47.81	49.89	50.83	47.73
		ภาษาอังกฤษ	23.98	23.16	22.09	22.80	24.20	25.09	23.66
		คณิตศาสตร์	28.55	28.28	26.84	28.53	29.74	32.04	27.53
		วิทยาศาสตร์	31.03	29.05	30.57	30.55	31.82	31.67	30.60

ที่มา : สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) <http://www.niets.or.th/upload-files/uploadfile/9/1411cdeba8ae5ad3b6d393880d4880a.pdf>

หมายเหตุ : ตัวเลขของภาคตะวันตกในกรณีนี้ รวมจังหวัดนครปฐมและสมุทรสาคร

3.6 สภาพทางสังคม

3.6.1 การศึกษา

ในภาคตะวันตกคนที่มีอายุ 15 ขึ้นไป ส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ คือ ประชากรร้อยละ 61 มีการศึกษาไม่เกินประถมศึกษา ทั้งนี้คนที่มีอายุ 15 ขึ้นไปของจังหวัดสุพรรณบุรีมีการศึกษาต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศมากที่สุด คือ ประชากรร้อยละ 65 มีการศึกษาไม่เกินประถมศึกษา สำหรับจังหวัดกาญจนบุรี คนที่มีอายุ 15 ขึ้นไป ร้อยละ 61 มีการศึกษาไม่เกินประถมศึกษา ซึ่งอยู่ในระดับเดียวกับกับค่าเฉลี่ยของภาคตะวันตก

ในส่วนของตัวเลขปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากร อายุ 15-59 ปี ภาคตะวันตกมีตัวเลขอยู่ที่ 8.6 ปี ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ 8.9 ปี โดยจังหวัดกาญจนบุรี มีปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากร อายุ 15-59 ปี ที่ 8.4 ปี นับว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าจังหวัดอื่นของภาคตะวันตกยกเว้นจังหวัดเพชรบุรี

นอกจากนั้น ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานปี 2552 จัดทำโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ใน 4 วิชาหลัก คือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ สำหรับชั้น ป.6 นักเรียนจังหวัดราชบุรี มีคะแนนเฉลี่ยทั้ง 4 วิชาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยประเทศเล็กน้อยและสูงสุดของภาค โดยนักเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี สมุทรสงคราม และเพชรบุรี มีคะแนนเฉลี่ย 3 ใน 4 วิชา สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศ ส่วนนักเรียนจังหวัดกาญจนบุรี และประจวบคีรีขันธ์ มีคะแนนเฉลี่ยทั้ง 4 วิชาต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศ สำหรับชั้น ม.6 นักเรียนจังหวัดราชบุรี สมุทรสงคราม และเพชรบุรี มีคะแนนเฉลี่ยทั้ง 4 วิชา สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยประเทศเล็กน้อย โดยนักเรียนจังหวัดสุพรรณบุรีและประจวบคีรีขันธ์มีคะแนน 1 ใน 4 วิชา สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศ นักเรียนจังหวัดกาญจนบุรี มีคะแนนเฉลี่ยทั้ง 4 วิชาต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศ จากผลการทดสอบดังกล่าว อาจสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของจังหวัดกาญจนบุรีอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าของประเทศและต่ำจังหวัดอื่นในภาคตะวันตก

ในภาคตะวันตกมีสถานศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับปริญญาตรี สถานศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษากระจายตัวครบทุกอำเภอภายในภาค สถานศึกษาระดับอาชีวศึกษามี 33 แห่ง และมีอยู่ทุกจังหวัด ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในอำเภอเมืองของแต่ละจังหวัด ส่วนมหาวิทยาลัยในภาคตะวันตกมีอยู่ทั้งสิ้น 11 แห่ง เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ 3 แห่ง มหาวิทยาลัยของเอกชน 3 แห่ง และเป็นวิทยาเขตมหาวิทยาลัยของรัฐ 5 แห่ง

ตารางที่ 13 : จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำในภาคตะวันตกจำแนกตามอุตสาหกรรม 16 สาขา ปี 2551

[หน่วย : (000) = พันคน; % = เปอร์เซ็นต์]

ประเภทผลิตภัณฑ์	ประเทศ		ภาคตะวันตก		กาญจนบุรี		สุพรรณบุรี		ราชบุรี		สมุทรสงคราม		เพชรบุรี		ประจวบคีรีขันธ์	
	(000)	%	(000)	%	(000)	%	(000)	%	(000)	%	(000)	%	(000)	%	(000)	%
1. เกษตรกรรม ลำสัตว์ และป่าไม้	14,283	38.6	831	38.2	251	53.7	245	46.6	132	26.9	16	12.9	88	32.6	99	33.8
2. การประมง	416	1.1	59	2.7	1	0.2	16	3.0	4	0.7	8	6.4	11	4.0	19	6.6
3. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	58	0.2	5	0.2	2	0.4	0	0.0	2	0.3	0	0.3	1	0.4	0	0.1
4. อุตสาหกรรม การผลิต	5,453	14.7	348	16.0	65	14.0	71	13.6	101	20.6	43	34.2	36	13.3	31	10.6
5. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	106	0.3	7	0.3	1	0.2	1	0.2	1	0.3	1	0.5	2	0.7	1	0.3
6. การก่อสร้าง	2,214	6.0	122	5.6	23	4.9	22	4.3	26	5.2	6	4.8	21	7.7	24	8.1
7. การค้าส่งค้าปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล/ ครัวเรือน	5,754	15.6	387	17.8	55	11.7	81	15.5	122	24.8	27	21.4	52	19.4	50	16.9
8. โรงแรมและ ภัตตาคาร	2,384	6.4	132	6.1	26	5.6	28	5.4	22	4.5	7	5.6	21	7.6	27	9.3
9. การขนส่ง สถานที่ เก็บสินค้าและการ คมนาคม	1,117	3.0	44	2.0	5	1.0	8	1.5	18	3.6	4	3.0	5	1.9	5	1.7
10. ตัวกลางการเงิน	373	1.0	16	0.7	3	0.6	2	0.5	5	1.1	1	0.5	2	0.8	2	0.8
11. บริการ อสังหาริมทรัพย์ ให้ เช่า บริการธุรกิจ	732	2.0	23	1.0	1	0.3	7	1.4	6	1.2	1	0.5	2	0.9	5	1.6
12. การบริหารราชการ แผ่นดิน ป้องกัน ประเทศ	1,299	3.5	62	2.8	10	2.2	13	2.6	18	3.7	3	2.5	9	3.4	7	2.4
13. การศึกษา	1,062	2.9	53	2.4	12	2.5	10	1.9	13	2.7	3	2.7	7	2.6	7	2.4
14. การบริการสุขภาพ และสังคม สงเคราะห์	681	1.8	29	1.3	5	1.0	7	1.3	5	1.0	3	2.1	4	1.7	5	1.7
15. การให้บริการชุมชน สังคม และบริการ ส่วนบุคคล	826	2.2	49	2.3	7	1.4	12	2.2	13	2.7	3	2.1	5	2.0	10	3.3
16. ลูกจ้างในครัวเรือน	218	0.6	7	0.3	0	0.1	1	0.1	2	0.5	1	0.5	2	0.9	1	0.3
รวม	36,977	100	2,174	100	467	100	525	100	490	100	127	100	271	100	294	100

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2553

3.6.2 การมีงานทำ

ในปี 2551 ภาคตะวันตกมีผู้มีงานทำ 2.17 ล้านคน ส่วนใหญ่ทำงานในด้านการเกษตรและประมง ในสัดส่วนร้อยละ 40 ของผู้มีงานทำทั้งภาค จังหวัดกาญจนบุรีมีผู้ทำงานในด้านการเกษตรและประมงในจำนวนและสัดส่วนสูงสุด คือ ร้อยละ 53 ของผู้มีงานทำของจังหวัดกาญจนบุรี รองลงมาคือจังหวัดสุพรรณบุรี โดยจังหวัดสมุทรสงครามมีผู้ทำงานด้านการเกษตรและประมงในสัดส่วนต่ำสุด เพียงร้อยละ 12.9 สาขาที่มีผู้ทำงานสูงรองจากการเกษตรและประมง คือ การค้าส่งค้าปลีก และ อุตสาหกรรมการผลิต ในสัดส่วนร้อยละ 18 และ 16 ของผู้มีงานทำทั้งภาค จังหวัดที่มีผู้มีงานทำด้านการค้าส่งค้าปลีก สูงสุดทั้งจำนวนและสัดส่วนคือจังหวัดราชบุรี ที่ 121,793 คน คิดเป็นร้อยละ 24 ตามมาด้วยจังหวัดสมุทรสงคราม เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ ทั้งนี้ จังหวัดที่มีจำนวนผู้มีงานทำทั้งด้านอุตสาหกรรมการผลิตสูงสุดคือ จังหวัดราชบุรี 100,985 คน คิดเป็นร้อยละ 20 หากคิดเป็นสัดส่วนผู้มีงานทำของจังหวัด พบว่าสมุทรสงครามมีสัดส่วนผู้มีงานทำด้านอุตสาหกรรมการผลิต สูงถึงร้อยละ 34.2 ของผู้มีงานทำทั้งจังหวัด แสดงให้เห็นว่า โครงสร้างการผลิตและการมีงานทำของจังหวัดกาญจนบุรี สุพรรณบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และเพชรบุรี ยังพึ่งพาการเกษตรและประมงเป็นหลัก ในขณะที่จังหวัดสมุทรสงครามและราชบุรีพึ่งพาอุตสาหกรรมการผลิตและการค้าส่งค้าปลีก มากกว่า

3.6.3 รายได้และความยากจน

ในปี 2552 สามจังหวัดในภาคตะวันตก คือ จังหวัดราชบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และเพชรบุรี มีผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว (GPP per capita) ในระดับใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยประเทศ ในขณะที่จังหวัดกาญจนบุรี สมุทรสงคราม และสุพรรณบุรี มี GPP per capita ในสัดส่วนเพียงร้อยละ 50-70 ของค่าเฉลี่ยประเทศ แต่เมื่อพิจารณารายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน ในปี 2552 จะพบว่าเกือบทุกจังหวัดในภาคตะวันตก ยกเว้นจังหวัดราชบุรี มีรายได้เฉลี่ยน้อยกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ ถึงร้อยละ 15-25 โดยจังหวัดสุพรรณบุรีมีรายได้เฉลี่ยต่ำสุด คือ 15,797 บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน อีกทั้งเมื่อพิจารณาสัดส่วนคนจนในปี 2552 จังหวัดสุพรรณบุรีก็มีสัดส่วนคนจนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศและค่าเฉลี่ยของภาค คือมีคนจน ร้อยละ 9.14 โดยจังหวัดสมุทรสงครามมีสัดส่วนคนจนต่ำสุด คือ ร้อยละ 0.46 สำหรับจังหวัดกาญจนบุรี มี GPP per capita อยู่ในอันดับที่ 4 ของภาคที่ 91,666 บาท มีสัดส่วนคนจน เป็นอันดับ 4 ของภาค คือร้อยละ 2.53 โดยมีรายได้เฉลี่ยอยู่ในลำดับที่ 5 ของภาคคือ 17,422 บาท/เดือน/ครัวเรือน ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศประมาณร้อยละ 15

ตารางที่ 14 : ข้อมูลรายได้และสัดส่วนคนจนของภาคตะวันตกและจังหวัดกาญจนบุรี

	ประเทศ	ภาคตะวันตก	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	เพชรบุรี	ประจวบคีรีขันธ์
GPP ¹ ปี 2552 (ล้านบาท)	9,050,715	369,909	71,969	64,481	120,200	17,422	58,086	64,752
GPP per capita 2552 (บาท)	135,281	108,349	91,666	72,269	144,062	82,380	126,472	134,682
รายได้เฉลี่ย ² 2552 (บาท/เดือน/ครัวเรือน)	20,902	17,828	17,422	15,797	20,994	18,363	17,440	16,934
สัดส่วนคนจน ² ปี 2552 (%)	8.12	4.3	2.53	9.14	4.19	0.46	1.69	2.77

- ที่มา: 1. สำนักบัญชีประชาชาติ / สศช.
2. ข้อมูล SES โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ประมวลผลโดย สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนทางสังคม / สศช.

3.6.4 การสาธารณสุข

การให้บริการด้านสาธารณสุขมีความสำคัญต่อสุขภาพและอนามัยของประชากรเป็นอย่างมาก ในปัจจุบันภาคตะวันตกมีโรงพยาบาลศูนย์ 2 แห่งอยู่ที่จังหวัดราชบุรี และสุพรรณบุรี โดยมีแผนที่จะยกระดับโรงพยาบาลเจ้าคุณพหลพลพยุหเสนา จังหวัดกาญจนบุรีเป็นโรงพยาบาลศูนย์เพิ่มขึ้นอีกแห่งหนึ่ง สำหรับโรงพยาบาลทั่วไปนั้นมีครบทุกจังหวัด ตัวชี้วัดการให้บริการด้านสาธารณสุขของภาคตะวันตก นับว่าใกล้เคียงค่าเฉลี่ยของประเทศ คือ สัดส่วนแพทย์ต่อประชากรเป็น 1: 3,987 คน และเมื่อจำแนกออกเป็นรายจังหวัดแล้วตัวชี้วัดด้านการให้บริการสาธารณสุขของทุกจังหวัดต่ำกว่ามาตรฐานของประเทศเล็กน้อยยกเว้นราชบุรี ซึ่งมีตัวชี้วัดการให้บริการสาธารณสุขอยู่ในระดับสูงกว่าตัวชี้วัดของประเทศ

ตารางที่ 15 : ตัวชี้วัดการให้บริการสาธารณสุขของภาคตะวันตกและจังหวัดกาญจนบุรี ปี 2552

ตัวชี้วัด	ประเทศ	ภาคตะวันตก	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	เพชรบุรี	ประจวบคีรีขันธ์
สัดส่วนแพทย์ 1 คนต่อประชากร (คน)	3,328	3,987	4,579	4,287	2,972	4,841	3,942	4,847
สัดส่วนบุคลากรการแพทย์ 1 คนต่อประชากร (คน)	450	418	500	474	331	308	400	491
อัตราการตายต่อการเกิดมีชีพ 1,000 คน ปี 52	7.1	6.5	7.3	3.9	6.0	9.0	7.0	6.5

ที่มา: สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

เมื่อพิจารณาอัตราการตายรายโรคระหว่างจังหวัด เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของการจัดบริการสาธารณสุข และเพื่อกำหนดแนวทางการจัดบริการในระยะต่อไป พบว่า ในปี พ.ศ.2552 อัตราการตายรายโรคของจังหวัดภาคตะวันตก เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราการตายรายโรคของประเทศ พบว่า การตายจากเนื้องอก มีอัตราสูงสุด รองลงมาเป็นการตายโดยอุบัติเหตุ โรคหัวใจ สำหรับโรคไตและทางเดินปัสสาวะมีอัตราการตายรายโรคต่ำสุด และพบว่ากลุ่มจังหวัดราชบุรี สมุทรสงครามและสุพรรณบุรี มีอัตราการตายรายโรคในระดับสูงกว่ากลุ่มจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กาญจนบุรี และเพชรบุรี เช่น กรณีอัตราการตายจากเนื้องอก จังหวัดราชบุรีมีอัตราสูงสุด คิดเป็น 96 คนต่อประชากรแสนคน รองลงมาคือ จังหวัดสมุทรสงคราม 82 คนต่อประชากรแสนคน จังหวัดสุพรรณบุรี 73 คนต่อประชากรแสนคน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กาญจนบุรี และเพชรบุรีมีอัตราการตายจากเนื้องอก คิดเป็น 70 68 และ 67 คนต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเฉพาะจังหวัดกาญจนบุรี พบว่าโดยทั่วไปมีอัตราการตายรายโรคอยู่ในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของภาคตะวันตกและของประเทศ

ตารางที่ 16 : อัตราการตายรายโรค ในจังหวัดภาคตะวันตก ปี 2552

ชื่อโรค/สาเหตุ	อัตราการตายรายโรคต่อประชากรแสนคน							
	ประเทศ	ภาคตะวันตก	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	เพชรบุรี	ประจวบคีรีขันธ์
โรคติดเชื้อและปรสิต (ท้องร่วง)	60.7	63.8	57.2	55.5	86.4	65.1	56.4	57.5
โลหิตเป็นพิษ(มะเร็งเม็ดเลือดขาว)	41.0	41.8	33.4	34.6	62.6	49.1	36.2	35.5
เนื้องอก	88.3	76.6	68.2	73.3	96.5	82.1	67.0	70.0
มะเร็งตับและท่อน้ำดี	21.6	13.0	9.8	15.3	17.5	12.9	7.8	11.9
มะเร็งปอด	14.1	12.0	11.9	10.5	13.5	15.5	11.3	11.3
มะเร็งเต้านม	3.7	4.0	3.7	2.5	5.3	4.6	5.0	3.6
มะเร็งปากมดลูก	2.7	3.7	5.0	2.7	4.7	1.5	2.2	4.0
เบาหวาน	11.1	10.1	10.0	12.6	12.0	4.6	7.6	7.3
โรคระบบประสาท (เยื่อหุ้มสมองอักเสบ)	7.2	9.4	9.1	11.0	10.2	5.2	9.5	7.7
โรคหัวใจ	55.2	64.2	57.1	67.0	80.1	57.3	60.3	50.8
โรคหลอดเลือดสมอง	21.0	23.5	21.0	24.3	25.3	23.8	28.2	18.8
โรคระบบทางเดินหายใจ	40.8	47.7	48.2	41.9	52.0	65.6	47.0	42.9
ปอดบวม	20.7	25.9	26.8	21.9	28.4	48.0	25.1	19.4
ระบบย่อยอาหาร	20.5	20.9	22.8	22.1	23.2	20.1	14.5	17.7
โรคตับ	11.9	12.7	11.9	16.5	14.6	10.3	8.0	10.1
โรคไตและทางเดินปัสสาวะ	21.9	17.8	14.8	17.3	19.0	20.7	19.9	18.6
อุบัติเหตุ	66.1	75.8	63.2	80.9	77.1	59.9	74.6	93.4

ที่มา: สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

3.6.5 ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index: HAI)

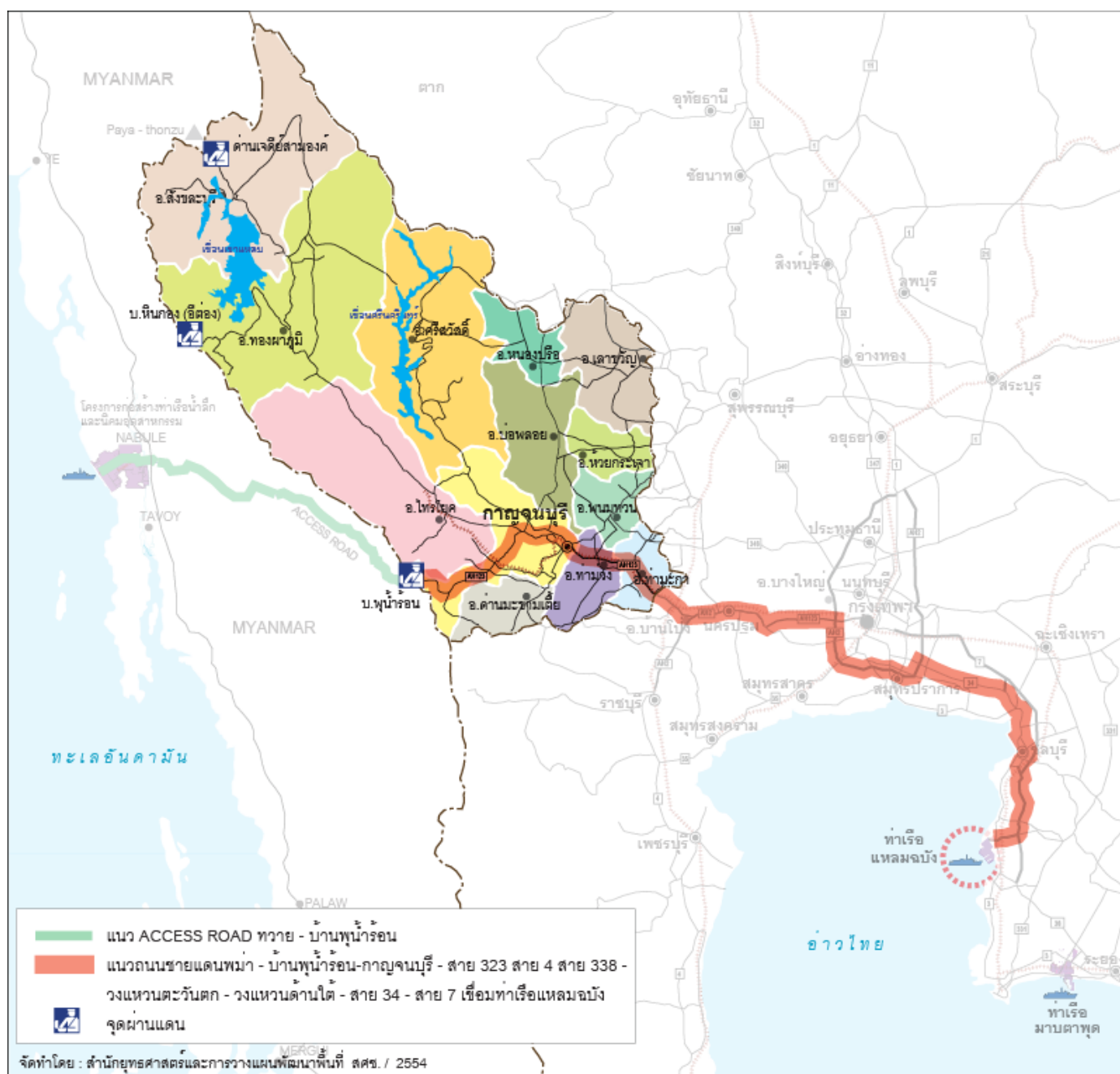
การประเมินความก้าวหน้าของคนในภาคตะวันตก จากดัชนีความก้าวหน้าของคนไทย (HAI) ปี 2552 จัดทำโดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ดัชนี HAI ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน ได้แก่ 1) สุขภาพ 2) การศึกษา 3) การงาน 4) รายได้ 5) ที่อยู่อาศัย 6) ครอบครัว 7) การขนส่งสื่อสาร และ 8) การมีส่วนร่วม พบว่าจังหวัดภาคตะวันตกมีดัชนีความก้าวหน้าของคน (HAI) อยู่ระหว่างอันดับ 5 - 52 เทียบจาก 76 จังหวัดของทั้งประเทศ จังหวัดที่มีระดับการพัฒนาสูงสุดในภาคตะวันตก คือ จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นอันดับ 5 ของประเทศ โดยมีจุดแข็งที่ การศึกษา รายได้ ที่อยู่อาศัย และการขนส่ง รองลงมาคือ เพชรบุรี อันดับ 12 สำหรับจังหวัดที่มีดัชนีความก้าวหน้าของคนต่ำสุดในภาคตะวันตก คือ จังหวัดกาญจนบุรี มีดัชนีการพัฒนาในอันดับที่ 52 จาก 76 จังหวัด โดยมีจุดแข็งที่การมีส่วนร่วม และมีจุดด้อยที่ การศึกษา การงาน ครอบครัว และการขนส่ง

ตารางที่ 17 : ดัชนีความก้าวหน้าของคนในจังหวัดภาคตะวันตก

จังหวัด	อันดับเทียบจาก 76 จังหวัดของประเทศไทย								
	HAI	สุขภาพ	ศึกษา	การงาน	รายได้	ที่อยู่	ครอบครัว	ขนส่งสื่อสาร	มีส่วนร่วม
สมุทรสงคราม	5	50	8	35	7	11	35	12	13
เพชรบุรี	12	22	13	44	21	2	56	25	14
ประจวบคีรีขันธ์	31	42	22	19	27	14	70	34	31
ราชบุรี	36	31	32	50	25	33	67	18	36
สุพรรณบุรี	43	46	45	61	22	25	63	40	43
กาญจนบุรี	52	48	57	53	38	34	66	47	24

ที่มา : รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทย ปี 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ

รูปที่ 10 : แผนที่จังหวัดกาญจนบุรี

4 ศักยภาพของจังหวัดกาญจนบุรีในการเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคตะวันตก

4.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดกาญจนบุรี

จังหวัดกาญจนบุรีอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ไปทางทิศตะวันตก เป็นระยะทาง 129 กม. เป็นเมืองเก่าแก่ที่มีประวัติศาสตร์ยาวนาน สภาพภูมิประเทศเต็มไปด้วย ภูเขา ป่าไม้ นานาพันธุ์ มีพื้นที่ใหญ่เป็นลำดับ 3 ของประเทศ คือ 19,483 ตร.กม. หรือ 12.2 ล้านไร่ เป็นป่าไม้ 7.7 ล้านไร่ เป็นพื้นที่ถือครองทางการเกษตร 2.1 ล้านไร่ มีเขตแดนติดต่อสหภาพพม่า 370 กม. โดยมีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อ	จังหวัดตากและอุทัยธานี
ทิศใต้	ติดต่อ	จังหวัดราชบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อ	จังหวัดสุพรรณบุรี และนครปฐม
ทิศตะวันตก	ติดต่อ	สหภาพพม่า

จังหวัดกาญจนบุรี แบ่งเขตการปกครองเป็น 13 อำเภอ 95 ตำบล 959 หมู่บ้าน เมืองครปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) 122 แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลตำบล 33 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 86 แห่ง

ประชากร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2552 มีจำนวน 833,423 คน อำเภอที่มีประชากรมากที่สุดได้แก่ อำเภอเมือง 157,875 คน รองลงมาได้แก่ อำเภอท่ามะกา และ อำเภอท่าม่วง สำหรับอำเภอที่ประชากรหนาแน่นสูงสุด คือ อำเภอท่ามะกา รองลงมาได้แก่ อำเภอท่าม่วง อำเภอเมือง ตามลำดับ

ตารางที่ 18 : จำนวนพื้นที่ ประชากรและความหนาแน่นของประชากรจังหวัดกาญจนบุรี ปี2552

ลำดับ	อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	จำนวนประชากร (คน)	ความหนาแน่น (คน / ตร.กม.)
1	เมืองกาญจนบุรี	1,236.28	157,875	128
2	ท่ามะกา	340.809	134,599	395
3	ท่าม่วง	610.97	103,890	170
4	เลาขวัญ	831.3	55,690	67
5	บ่อพลอย	967.215	54,861	57
6	พนมทวน	535.777	52,167	97
7	ทองผาภูมิ	3,655.17	61,337	17
8	ไทรโยค	2,728.92	52,679	19
9	ห้วยกระเจา	622	33,109	53
10	ด่านมะขามเตี้ย	807.14	32,721	41
11	หนองปรือ	502.231	30,368	60
12	ศรีสวัสดิ์	3,295.95	24,452	7
13	สังขละบุรี	3,349.38	39,405	12
รวม		19,483.15	833,423	43

ที่มา : กรมการปกครอง http://203.113.86.149/xstat/p5271_01.html

4.2 จังหวัดกาญจนบุรีในฐานะศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก

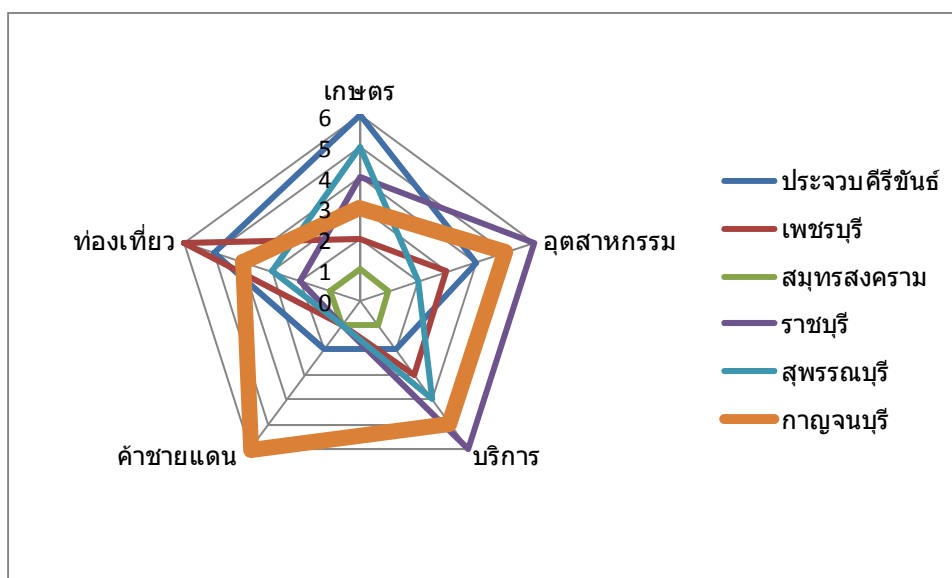
ขั้นตอนแรกของการกำหนดกรอบแนวคิดการบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก คือ การวิเคราะห์ศักยภาพการเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของจังหวัดกาญจนบุรีเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นในภาคตะวันตก โดยใช้ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจของจังหวัดในภาคตะวันตกในปี 2552 ประกอบด้วย ตัวเลข GPP ของแต่ละจังหวัด ในสาขาเกษตร สาขาอุตสาหกรรม สาขาบริการ รายได้จากการท่องเที่ยว และตัวเลขการค้าชายแดน โดยเรียงลำดับจากจังหวัดที่มีตัวเลขสูงสุด ไปจนถึงจังหวัดที่มีตัวเลขต่ำสุด

ตารางที่ 19 : ตัวเลขทางเศรษฐกิจของจังหวัดในภาคตะวันตกในปี 2552

	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	เพชรบุรี	ประจวบคีรีขันธ์
เกษตร (ล้านบาท)	16,175	19,819	18,879	1,926	14,437	21,642
อุตสาหกรรม (ล้านบาท)	15,606	11,271	28,701	4,501	11,740	11,751
บริการ (ล้านบาท)	40,189	33,391	72,620	10,995	31,908	31,359
การค้าชายแดน (ล้านบาท)	88,266	0	0	0	0	4
รายได้จากนักท่องเที่ยว (ล้านบาท)	7,119	1,162	869	467	9,493	9,188

จากแผนภูมิ Radar จะเห็นว่าจังหวัดราชบุรีเป็นผู้นำในสาขาอุตสาหกรรมและสาขาบริการ ตามด้วยจังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นผู้นำในสาขาเกษตร ตามด้วยจังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดเพชรบุรีเป็นผู้นำในสาขาการท่องเที่ยวตามด้วยจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับจังหวัดกาญจนบุรีเป็นผู้นำด้านการค้าชายแดน ตามด้วยจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แผนภูมินี้แสดงถึงศักยภาพของจังหวัดกาญจนบุรีในการเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตกด้านการค้าชายแดน อีกทั้งเมื่อพิจารณาควบคู่กับโครงการ Dawei Development ก็ทำให้ศักยภาพของจังหวัดกาญจนบุรีในการเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตกด้านการค้าชายแดนมีความเด่นชัดยิ่งขึ้น

แผนภูมิที่ 1 : การวิเคราะห์ศักยภาพการเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของจังหวัดในภาคตะวันตก

4.3 การวิเคราะห์ SWOT

ขั้นตอนที่สองในการกำหนดกรอบแนวคิด คือ การวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม (Strength, Weakness, Opportunities and Threats: SWOT) ของจังหวัดกาญจนบุรี ร่วมกับจังหวัดกาญจนบุรี และภาคส่วนต่างๆ โดยเน้นการบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคตะวันตกด้านการค้าชายแดน และจะครอบคลุมสาระด้านสิ่งแวดล้อม ความมั่นคง การค้าการลงทุน การอุตสาหกรรม รวมทั้งสาระบางส่วนด้านการท่องเที่ยว และการเกษตร โดยมีสาระสำคัญดังนี้

4.3.1 จุดแข็ง

(1) จังหวัดกาญจนบุรีมีทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์ เป็นแหล่งวัตถุดิบทางเกษตรและสินแร่ที่สำคัญ ตลอดจนมีแรงงานจำนวนมาก สภาพดินและแหล่งน้ำ มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมกับการทำเกษตรกรรมเป็นอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นปศุสัตว์ หรือการประมง มีเส้นทางใช้พื้นที่ที่มีภูมิอากาศหนาวเย็น ส่งเสริมให้ราษฎรปลูกพืชเมืองหนาว เพื่อสนองต่อความต้องการผัก ผลไม้ และดอกไม้เมืองหนาวของประเทศยุโรป สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ในช่วงฤดูหนาว ซึ่งในช่วงดังกล่าว ประเทศเหล่านี้ไม่สามารถปลูกได้

(2) จังหวัดกาญจนบุรีเป็นจังหวัดที่มีโอกาสด้านการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดนสูง เพราะเป็นจังหวัดชายแดนที่ตั้งอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นศูนย์กลางการบริการและธุรกิจใหญ่ที่สุดของประเทศ จึงสามารถพัฒนาเพื่อให้เป็นแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ ที่จะกระจายออกจากกรุงเทพฯ และพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ได้เป็นอย่างดี จากแหล่งที่ตั้งที่เป็นจุดศูนย์กลางระหว่างกรุงเทพฯ กับภาคใต้ จึงสามารถเชื่อมโยงเศรษฐกิจและการขนส่งระหว่าง กรุงเทพฯ-ภาคตะวันตก-ภาคใต้ รวมทั้งเชื่อมโยงการขนส่งทางทะเลสู่นานาชาติได้

(3) ที่ดินจำนวนมากในกาญจนบุรีอยู่ในความดูแลของกองทัพ ทำให้มีโอกาสขอใช้พื้นที่ขนาดใหญ่เพื่อการพัฒนา โดยไม่ต้องเวนคืน

(4) กาญจนบุรีมีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรมจำนวนมาก มีนักท่องเที่ยวสูงสุดรองจากกรุงเทพฯ และมีระบบจัดการท่องเที่ยวที่ดี มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวในระดับคุณภาพ เช่น ที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก เป็นต้น จังหวัดกาญจนบุรียังมีศักยภาพเป็นพื้นที่มีศักยภาพและโอกาสในการพัฒนาเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับเมืองทวาย และการท่องเที่ยวชายหาดของสหภาพพม่า

(5) กาญจนบุรีมีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ แหล่งน้ำผิวดินที่สำคัญคือแควน้อย และแควใหญ่ ซึ่งรับน้ำทางด้านตะวันตก และตอนกลางของพื้นที่ แล้วรวมกันเป็นแม่น้ำแม่กลอง ส่วนด้านตะวันออกมีลำตะเพินเป็นลำน้ำสำคัญ นอกจากนั้น ยังมีเขื่อนกักเก็บน้ำพร้อมทั้งจัดระบบชลประทานไว้ครอบคลุมหมดทุกกลุ่มน้ำ เช่น เขื่อนวชิราลงกรณ์ในลุ่มน้ำแควน้อย มีปริมาณน้ำกักเก็บสูงสุด 8,860 ล้าน ลบ.ม. เขื่อนศรีนครินทร์ในลุ่มน้ำแควใหญ่ มีปริมาณน้ำกักเก็บสูงสุด 17,745 ล้าน ลบ.ม. เขื่อนท่าทุ่งนาในลุ่มน้ำแควใหญ่ ตอนล่าง มีปริมาณน้ำกักเก็บสูงสุด 55.03 ล้าน ลบ.ม. เขื่อนแก่งกระจานปริมาณน้ำกักเก็บสูงสุด 710 ล้าน ลบ.ม. เขื่อนปราณบุรีปริมาณน้ำกักเก็บสูงสุด 650 ล้าน ลบ.ม. และเขื่อนยางชุม ปริมาณเก็บกัก 32 ล้าน ลบ.ม. เป็นต้น

ตารางที่ 20 : ตารางแสดงการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดของการพัฒนา
จังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก

	เป็นประโยชน์	เป็นอุปสรรค
ปัจจัยและสถานการณ์ภายใน	1. จังหวัดกาญจนบุรีมีทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์ เป็นแหล่งวัตถุดิบทางเกษตรและสินแร่ที่สำคัญ ตลอดจนมีแรงงานจำนวนมาก 2. จังหวัดกาญจนบุรีตั้งอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ 3. ที่ดินจำนวนมากในกาญจนบุรีอยู่ในความดูแลของกองทัพ ทำให้มีโอกาสขอใช้พื้นที่ขนาดใหญ่เพื่อการพัฒนา โดยไม่ต้องเวนคืน 4. กาญจนบุรีมีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรมจำนวนมาก มีนักท่องเที่ยวสูงส่งตรงจากกรุงเทพฯ และมีระบบจัดการท่องเที่ยวที่ดี 5. มีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ 6. อยู่ใกล้แหล่งพลังงาน 7. ภาคประชาชนมีความเข้มแข็ง	1. ระบบการขนส่งระหว่างกาญจนบุรี - กรุงเทพฯ ยังไม่ดีพอสำหรับการเป็นโลจิสติกส์ฮับ 2. ระบบสาธารณูปโภคยังมีปัญหา เช่น ไฟฟ้า น้ำ 3. ที่ดินส่วนใหญ่ที่ราษฎรครอบครองไม่มีเอกสารสิทธิ์ และมีปัญหาเก็งกำไรราคาที่ดิน 4. มีความเสี่ยงภัยแผ่นดินไหว 5. ปัญหาป่าไม้-แหล่งน้ำถูกทำลาย-มลพิษโรงงาน-การลอบนำเข้าขยะพิษนอกพื้นที่ มาทิ้งในกาญจนบุรี 6. ขาดบริการธุรกิจ เช่น สถาบันการเงิน บริการด้านแรงงานต่างด้าวเพื่อให้ถูกกฎหมาย 7. ขาดระเบียบจัดการแรงงานต่างด้าวแบบมาเข้า-กลับเย็น 8. การศึกษาแบบมาตรฐานกลางยังไม่ตอบสนองวิสัยทัศน์จังหวัดด้านเศรษฐกิจชายแดนและฐานท่องเที่ยวอนุรักษ์ และเกษตรอุตสาหกรรม
ปัจจัยและสถานการณ์ภายนอก	1. โครงการท่าเรือน้ำลึก Dawei เปิดประเทศไทยสู่ New Global Maritime Route เป็นโอกาสให้กาญจนบุรีพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนและโลจิสติกส์ฮับ 2. โครงการ Dawei Development เป็นโอกาสให้นักธุรกิจไทยขยายตลาดการค้าสู่พม่า 3. มีโอกาสสำหรับ Contract Farming ในมณฑลตะนาวศรี และมีโอกาสย้ายฐานการลงทุนเพื่อลดต้นทุนการประกอบการ 4. รัฐบาลไทยและรัฐบาลพม่าให้ความสำคัญระดับสูงกับโครงการ Dawei Development 5. เป็นโอกาสในการเจรจาเปิดจุดผ่านแดนถาวรที่บ้านพุน้ำร้อน 6. มีโอกาสเชื่อมโยงทางรถไฟไทยกับทางรถไฟสาย Dawei-Yunnan ตามแผนของรัฐบาลจีน	1. ความไม่แน่นอนของกฎระเบียบการค้าของพม่า 2. มีปัญหาชายแดน ได้แก่ แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย ยาเสพติด โรคติดต่อ และการนำเข้า/ส่งออกสินค้านอกระบบ 3. พื้นที่ฝั่งพม่าอยู่ในเขตอิทธิพลชนกลุ่มน้อยซึ่งมีบทบาทสูงด้านการค้าชายแดน และมีส่วนในการค้านอกระบบที่รัฐบาลพม่าถือว่าผิดกฎหมาย 4. ยังไม่มีการปักปันเขตแดนไทย-พม่า ต้องคุมพื้นที่พัฒนาฝั่งไทย ไม่ให้กระทบการปักปันเขตแดน 5. จุดผ่านแดนกาญจนบุรีเป็นจุดผ่านแดนชั่วคราว ซึ่งไม่ส่งเสริมการค้าเท่ากับจุดผ่านแดนถาวร
	เป็นประโยชน์	เป็นอุปสรรค

(6) จังหวัดกาญจนบุรีอยู่ใกล้แหล่งพลังงาน โดยเป็นแหล่งผลิตพลังไฟฟ้าพลังน้ำที่สำคัญของประเทศ (ประมาณร้อยละ 42) แหล่งผลิตที่สำคัญมาจากเขื่อน 3 เขื่อน ได้แก่ เขื่อนวชิราลงกรณ์ (500 MW) เขื่อนศรีนครินทร์ (720 MW) และเขื่อนท่าทุ่งนา (39 MW) นอกจากนั้น ช่องทางบ้านอีต่อง อำเภอทองผาภูมิ กาญจนบุรี ยังเป็นทางอนุมัติเพื่อขนส่งก๊าซ ของบริษัท ปตท. จำกัด เพื่อนำมาใช้ผลิตพลังไฟฟ้าในโรงไฟฟ้าพลังความร้อนร่วม สำหรับการใช้ไฟในภาคครัวเรือนและภาคการผลิตในภาคกลาง และภาคใต้ตอนบน

(7) ภาคประชาชนมีความเข้มแข็ง มีส่วนร่วมในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง สำหรับภาคธุรกิจเอกชนก็มีส่วนผลักดันส่งเสริมการค้าขายและความร่วมมือกับสหภาพพม่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การค้ากับมณฑลตะนาวศรี

4.3.2 จุดอ่อน

(1) ปัญหาคุณภาพและโครงข่ายโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง เชื่อมโยง กาญจนบุรี กับ กรุงเทพฯ และจังหวัดอื่น ยังไม่ดีพอสำหรับการสนับสนุนบทบาทการค้าการลงทุนและโลจิสติกส์ระหว่างประเทศ เช่น ขาดถนนสายรองที่เชื่อมต่อจากถนนสายหลักเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ขาดมอเตอร์เวย์และระบบรถไฟเชื่อมโยง กรุงเทพฯ –กาญจนบุรี-ด่านชายแดน อย่างมีประสิทธิภาพ

(2) ปัญหาขอบเขตให้บริการและคุณภาพของสาธารณูปโภค ที่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการ อาทิ ระบบไฟฟ้ายังมีปัญหาความเสถียร ระบบประปายังไม่ครอบคลุมชุมชนเมืองทั้งหมด นอกจากนั้น ขาดระบบรถโดยสารประจำทาง ระบบจัดการขยะ ระบบบำบัดน้ำเสีย

(3) ราษฎรส่วนหนึ่งครอบครองที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ เนื่องจากมีความต้องการใช้ที่ดินสูง รวมทั้งมีการเก็งกำไรที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ ในบริเวณที่คาดว่าจะมีการก่อสร้างทางเชื่อมต่อจากโครงการ Dawei Development แต่ที่ดินมีจำนวนจำกัด จึงมีการซื้อขายที่ดินบริเวณที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ ในเขตอนุรักษ์ลุ่มน้ำชั้น 1 เอ และเขตหวงห้ามเพื่อใช้ในราชการทหาร

(4) จังหวัดกาญจนบุรีเป็น 1 ใน 4 จังหวัดที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยแผ่นดินไหว เนื่องจากมีรอยเลื่อนศรีสวัสดิ์และรอยเลื่อนเจดีย์สามองค์ ทำให้ต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษในการพัฒนาโครงการในจังหวัดกาญจนบุรี แม้ว่าการศึกษารอยเลื่อน 13 แนวในไทย โดยคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญแผ่นดินไหวของประเทศญี่ปุ่น ระบุว่ามีความเป็นไปได้น้อยมากที่ประเทศไทยจะเกิดแผ่นดินไหวขนาดใหญ่เหมือนเช่นในญี่ปุ่น ก็ตาม

(5) จังหวัดกาญจนบุรีมีปัญหาป่าไม้-แหล่งน้ำถูกทำลาย-มีมลพิษจากโรงงาน-มีการลักลอบนำขยะพิษนอกพื้นที่มาทิ้งในกาญจนบุรี ป่าและแหล่งต้นน้ำลำธารในเขตอนุรักษ์ถูกทำลาย หรือมีการบุกรุกทำลายป่าเพื่อการเพาะปลูก เก็งกำไรที่ดินและลักลอบตัดไม้บริเวณชายแดน ทำให้สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมและมีผลกระทบโดยตรงต่อระบบนิเวศ และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ตลอดจนอาจมีปัญหาแหล่งน้ำลำธารในอนาคต

(6) บริการธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการในพื้นที่ยังไม่เพียงพอ อาทิ สถาบันการเงินในพื้นที่ และการให้บริการเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าวแบบ one stop service ของทุกกระทรวงที่เกี่ยวข้องทั้งด้านแรงงาน-สาธารณสุข-ตรวจคนเข้าเมือง เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ประกอบการ และการควบคุมดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายของส่วนราชการ

(7) ยังขาดกฎระเบียบสำหรับดูแลแรงงานต่างด้าวแบบมาเข้า-กลับเย็น

(8) ปัญหาศักยภาพของประชาชนซึ่งส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรมและรับจ้างซึ่งควรได้รับการศึกษาและการสนับสนุนให้สามารถตอบสนองตลาดแรงงานและเป้าหมายอนาคตของจังหวัดกาญจนบุรี ในการเป็นพื้นที่เศรษฐกิจชายแดน และฐานการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

4.3.3 โอกาส

(1) การพัฒนาท่าเรือน้ำลึกภายใต้โครงการ Dawei Development เป็นโอกาสเปิดประเทศไทยสู่เส้นทางเดินเรือโลกสายใหม่ (New Global Maritime Route) และเชื่อมโยงผ่านพม่าไปยังประเทศจีน อินเดีย และบังคลาเทศ รวมทั้งสร้างโอกาสการพัฒนากาญจนบุรีเป็นพื้นที่เศรษฐกิจชายแดน และ Logistics Hub เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยดึงดูดการลงทุนจากในประเทศและต่างประเทศ พัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมต่อเนื่องให้อยู่ในบริเวณเดียวกัน ซึ่งทำให้สะดวกในการควบคุมด้านแรงงานและสิ่งแวดล้อม และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(2) การพัฒนาท่าเรือน้ำลึก นิคมอุตสาหกรรม เมืองและรีสอร์ท ภายใต้โครงการ Dawei Development ในเนื้อที่ 204 ตร.กม. จะทำให้เกิดความต้องการ วัสดุก่อสร้าง สินค้าอุปโภคบริโภค และ สิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับนักธุรกิจ คนงาน และนักท่องเที่ยว ความต้องการนี้ จะสร้างโอกาสสำหรับนักธุรกิจไทยในการเพิ่มปริมาณและชนิดของสินค้าไปจำหน่ายในสหภาพพม่า รวมทั้งการวางตำแหน่งทวายให้เป็นแหล่งกระจายสินค้าเพื่อส่งต่อไปทางเหนือผ่านเมืองเย เมืองเมะล่าย จนถึงย่างกุ้ง ขณะเดียวกันก็สามารถนำวัตถุดิบในสหภาพพม่า กลับเข้ามาผลิตและแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าในฝั่งไทย เช่น ไม้ สินแร่ ฯลฯ

(3) มีโอกาสในการทำ Contract farming ในมณฑลตะนาวศรี (Tanintharyi) ซึ่งเป็นที่ราบกว้างใหญ่ แหล่งน้ำสมบูรณ์ นอกจากนั้นยังมีโอกาสย้ายฐานการผลิต/ขยายการค้าการลงทุนในสหภาพพม่าในระดับสูง เนื่องจากตลาดพม่าต้องการสินค้าอุปโภคบริโภคที่มีคุณภาพ รวมทั้งสินค้าทุนและวัตถุดิบที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุนในอุตสาหกรรมสาขาต่างๆ อีกทั้งต้นทุนการขนส่งในสหภาพพม่าต่ำกว่าไทย เพราะขนส่งทางน้ำได้ตลอดปี นอกจากนั้นต้นทุนด้านการตลาดและอัตราค่าจ้างก็ต่ำกว่าไทย จึงเป็นโอกาสของนักลงทุนในการขยายตลาดและลดต้นทุนการประกอบการ

(4) รัฐบาลไทยและรัฐบาลสหภาพพม่ามีนโยบายสนับสนุนโครงการ Dawei Development มาโดยลำดับ รัฐบาลไทยเน้นการพัฒนาเส้นทางขนส่งและระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยง เพื่อให้ไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาค รัฐบาลของสหภาพพม่าถือว่าโครงการ Dawei Development เป็นโครงการระดับชาติ และได้ออกกฎหมาย Special Economic Zone เมื่อวันที่ 27 มกราคม 2554 เป็นกฎหมายแม่สำหรับการจัดตั้ง SEZ พร้อมทั้งออกกฎหมายลูก SEZ สำหรับโครงการ Dawei Development

(5) โอกาสในการเจรจาเปิดจุดผ่อนปรนทางการค้าและจุดผ่านแดนถาวร ที่บ้านพุน้ำร้อน สืบเนื่องจากการสนับสนุนของรัฐบาลพม่าที่มีต่อโครงการ Dawei Development ซึ่งตามแผนจะมี Road and Rail Link จากท่าเรือน้ำลึกมาเชื่อมต่อกับทางหลวงของไทยที่บ้านพุน้ำร้อน และเนื่องจากบริเวณนี้ยังไม่มีชุมชนเมืองในรัศมีใกล้เคียง จึงน่าจะทำให้การปักปันเขตแดนมีความยุ่งยากน้อยกว่าบริเวณอื่น ทั้งนี้ การเปิดจุดผ่อนปรนทางการค้าและจุดผ่านแดนถาวร จะเป็นโอกาสขยายการค้าการลงทุนและเชื่อมโยงวงจรการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตามแนวชายแดน และเป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนาการเกษตร อุตสาหกรรม และโลจิสติกส์ ซึ่งจะส่งผลให้กาญจนบุรีสามารถพัฒนาเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคตะวันตก

(6) รัฐบาลจีนมีแผนก่อสร้างทางรถไฟเชื่อมโยง Yunnan-Dawei โดยขอให้โครงการ Dawei Development ก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกเพิ่มอีก 1 ท่า สำหรับจีนโดยเฉพาะ เป็นโอกาสในของทางรถไฟไทยในการการเชื่อมโยงกับทางรถไฟ Yunnan-Dawei ที่กาญจนบุรีตามแผน Trans Asian Railway ของ UN ESCAP

4.3.4 ข้อจำกัด

(1) ความไม่แน่นอนของกฎระเบียบการค้าชายแดนของสหภาพพม่า ที่เปลี่ยนแปลงบ่อย และยังไม่เอื้ออำนวย โดยเฉพาะการปิด – เปิดด่านชายแดน รวมทั้งท่าทีของทางการพม่าบางส่วนที่แสดงถึงความไม่ไว้วางใจต่อไทย ตลอดจนความเคลื่อนไหวในลักษณะต่อต้านการซื้อสินค้าไทย ความเข้มงวดของทางการพม่าบริเวณชายแดน ส่งผลให้เกิดความต้องการสินค้าไทยมีสูง และเมื่อพ่อค้าพม่าไม่สามารถนำเข้าสินค้าไทยตามวิธีการค้าในระบบ ก็เกิดขบวนการลักลอบนำเข้า จึงทำให้สถานการณ์การค้าชายแดนไทย-พม่า อยู่ในวังวนของการค้าชายแดนและกองกำลังชนกลุ่มน้อย มาโดยตลอด

(2) ปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย ยาเสพติด โรคติดต่อชายแดน และการนำเข้า/ส่งออกสินค้าโดยไม่ผ่านวิธีการศุลกากร มีอยู่ตลอดแนวชายแดน ทั้งนี้การเปิดพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี หากไม่มีมาตรการรองรับ/จัดการปัญหาดังกล่าว อาจทำให้สถานการณ์มีความรุนแรงขึ้น

(3) พื้นที่ชายแดนฝั่งพม่าบางส่วนอยู่ในความดูแลของชนกลุ่มน้อย ซึ่งมีบทบาทอย่างมากต่อการค้าชายแดน และการผ่านเข้า-ออกบริเวณที่เป็นเขตอิทธิพลของกองกำลังชนกลุ่มน้อย จึงก่อให้เกิดการค้ำอกระบบ ซึ่งรัฐบาลพม่าถือว่าผิดกฎหมาย อีกทั้งบางบริเวณเป็นแหล่งผลิตยาเสพติด และขบวนการส่งคนจีนออกนอกประเทศโดยผิดกฎหมาย ซึ่งคนจีนเหล่านี้เริ่มมีอิทธิพลกระทบต่อความมั่นคงภายในของประเทศเป้าหมายมากขึ้นโดยลำดับ

(4) ยังไม่มีการปักปันเขตแดนไทย-สหภาพพม่า ส่งผลทำให้ต้องกันพื้นที่และควบคุมการพัฒนาในฝั่งไทยไม่ให้เกิดกระทบต่อการปักปันเขตแดนในอนาคต

(5) จุดผ่านแดนกาญจนบุรีเป็นจุดผ่านแดนชั่วคราวซึ่งไม่ส่งเสริมการค้าเท่ากับจุดผ่านแดนถาวร ทำให้มูลค่าการค้าชายแดนมีน้อย อีกทั้งมีปัญหาสินค้าบางประเภทที่ไม่สามารถเก็บภาษี และนำเข้า/ส่งออกได้ เนื่องจากขัดกับมาตรการทางกฎหมาย นอกจากนั้นความตกลงสินค้าผ่านแดนซึ่งไทยและสหภาพพม่าลงนามแล้วบางฉบับยังไม่มีผลในทางปฏิบัติจริง

ขั้นตอนที่สำคัญของการจัดทำแผนบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก คือ การประชุมหารือระหว่างภาคส่วนต่างๆ รวมทั้งการประสานขอข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อรับฟังความคิดเห็น ปรีกษาหารือ และรับทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี เพื่อประกอบการยกร่างแผนบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก ได้มีการดำเนินงานมาเป็นลำดับ ได้แก่ การประชุมหารือระหว่าง สศช. และสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย การประสานขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การประชุมหารือกับบริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวลล็อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) การหารือกับรองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และเลขาธิการสภาธุรกิจไทย-พม่า การประชุมหารือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและการสำรวจพื้นที่ ณ จังหวัดกาญจนบุรี การดูงานเมืองทวาย และโครงการท่าเรือน้ำลึกทวาย สหภาพพม่า

สรุปประเด็นจากการรับฟังความคิดเห็นของภาคส่วนต่างๆ ได้ดังนี้

5.1 การเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตกของจังหวัดกาญจนบุรี

จังหวัดกาญจนบุรีมีความเหมาะสมในการเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของภาคตะวันตก โดยจังหวัดกาญจนบุรีจะเป็นประตูเชื่อม Southern Economic Corridor จากท่าเรือทวาย-ท่าเรือแหลมฉบัง-ท่าเรือสีหนุวิลล์ ประเทศกัมพูชา-ท่าเรือวังเตา ประเทศเวียดนาม อย่างไรก็ตาม รัฐบาลควรมีแผนตั้งรับที่เป็นรูปธรรม เพื่อป้องกันไม่ให้อำเภอเมืองกาญจนบุรีเป็นเพียงทางผ่านซึ่งจะทำให้ประเทศไทยจะเสียโอกาสไปด้วย รัฐบาลควรพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก และให้ความสำคัญบ้านขุนน้ำร้อน พร้อมทั้งจัดทำระบบ Zoning ในพื้นที่ และควรสนับสนุนให้มีอุตสาหกรรมพื้นฐานที่ใช้แรงงานในการผลิต เพราะมีแรงงานของพม่ารองรับอุตสาหกรรมจำนวนมาก อาทิ อุตสาหกรรมอาหารกระป๋อง อุตสาหกรรมทอผ้า เครื่องใช้ไฟฟ้า ชิ้นส่วนยานยนต์ และผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง

จังหวัดกาญจนบุรีมีเป้าหมายการพัฒนาเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคตะวันตก ใน 3 ด้านหลัก คือ 1) เป็นศูนย์กลางการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดน 2) เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และ 3) เป็นเลิศทางด้านเกษตรและอุตสาหกรรม

ประเด็นที่ดินเพื่อการพัฒนาในจังหวัดกาญจนบุรี เป็นทั้งข้อดีและข้อจำกัด เนื่องจากที่ดินส่วนใหญ่อยู่ในความดูแลของกรมป่าไม้ กรมอุทยานฯ และกองทัพ จึงเป็นข้อดีในแง่ที่มีพื้นที่เพื่อการพัฒนาจำนวนมาก และมีโอกาสที่ภาครัฐจะสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ดูแลไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชน แต่ก็เป็นข้อจำกัดซึ่งอาจทำให้นักลงทุนไม่มีความมั่นใจเนื่องจากที่ดินที่เอกชนสามารถครอบครองได้ มีจำกัด

เนื่องจากพื้นที่พัฒนาส่วนหนึ่งจะอยู่ในเขตชายแดนจังหวัดกาญจนบุรีและฝ่ายความมั่นคงจึงกำหนดหลักการใช้พื้นที่ชายแดน ในเบื้องต้น โดยแบ่งเป็น 3 โซน ดังนี้ 1) โซนที่ 1 โซนความมั่นคง จากชายแดนไทย-พม่าเข้ามาในเขตไทย 3-4 ก.ม. จะไม่มีการก่อสร้างใดๆ 2) โซนที่ 2 ถัดจากโซนที่ 1 เป็นพื้นที่ราชการ และ 3) โซนที่ 3 ถัดจากโซนที่ 2 เป็นพื้นที่พัฒนา

จังหวัดกาญจนบุรีควรได้รับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนบทบาทด้านการค้าชายแดน ดังนี้ 1) การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในระยะเร่งด่วน อาทิ การก่อสร้างปรับปรุงถนนทองผาภูมิ-สังขละบุรี การแก้ปัญหาระบบไฟฟ้าที่สังขละบุรีซึ่งปัจจุบันมีปัญหาไฟฟ้าตก-ไฟฟ้ายดับ 2) การพัฒนาประสิทธิภาพลานตู้คอนเทนเนอร์ สถานีรถไฟหนองตาปลี 3) การขยายโครงข่ายและเพิ่มประสิทธิภาพระบบรถไฟ 4) การพัฒนาสนามบิน พล ร.9 5) การพัฒนาระบบไฟฟ้าและระบบน้ำเพื่อสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ 7) การกำหนดกฎระเบียบการใช้แรงงานต่างด้าว

5.2 ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการท่าเรือน้ำลึกทวาย

บริษัท อิตาเลียนไทยฯ ร่วมกับการท่าเรือของสหภาพพม่า (Port Authority of Myanmar) ดำเนินโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย วงเงินลงทุน 400,000 ล้านบาท โครงการตั้งอยู่ที่หมู่บ้านนาบูเล่ จังหวัดทวาย มณฑลตะนาวศรี สหภาพพม่า พื้นที่โครงการ 204 ตร.กม. องค์ประกอบของโครงการมี 3 ส่วน คือ 1) ท่าเรือน้ำลึกพร้อมท่าขนถ่ายสินค้าจำนวน 3 ท่า โดยท่าที่ 1 ขนส่งสินค้าเหลว สินค้าเพื่อการส่งออกและเหล็ก ท่าที่ 2 ขนส่งสินค้าตู้และสินค้าเทกอง ท่าที่ 3 ของประเทศจีน 2) พื้นที่นิคมอุตสาหกรรม แบ่งเป็น 5 โซน คือ โซน A พื้นที่อุตสาหกรรมหนัก ประเภทโรงไฟฟ้าถ่านหินขนาด 4,000 MW และโรงงานเหล็ก โซน B พื้นที่อุตสาหกรรมหนัก ประเภทก๊าซธรรมชาติ โรงกลั่นน้ำมัน โรงแยกก๊าซธรรมชาติ และโรงไฟฟ้า โซน C พื้นที่อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้นและขั้นปลาย โซน D พื้นที่อุตสาหกรรมขนาดกลาง เช่น อุตสาหกรรมประกอบรถยนต์ โรงงานผลิตรายรถยนต์ โรงงานกระดาษ และโรงงานผลิตยิบซัมบอร์ด โซน E พื้นที่อุตสาหกรรมขนาดย่อม เช่น โรงงานผลิตเสื้อผ้า เครื่องสำอาง ชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ และอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร 3) Road and Rail Link เป็นทางโลจิสติกส์ระยะทาง 160 กม. จากท่าเรือน้ำลึกทวาย ถึงชายแดนไทยที่หมู่บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี เขตทาง 200 เมตร ประกอบด้วย ถนนขนาด 8 เลน สายส่งไฟฟ้าแรงสูง ทางรถไฟ ท่อส่งน้ำมัน และท่อก๊าซธรรมชาติ

ระยะเวลาการดำเนินโครงการ 10 ปี ระยะที่ 1 ก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกส่วนที่ 1 นิคมอุตสาหกรรม ถนนหลักภายในโครงการ สาธารณูปโภค และถนนเก็บค่าผ่านทางจากทวายถึงบ้านพุน้ำร้อน ในช่วงแรกจะเป็นถนน 4 เลน ระยะที่ 2 ก่อสร้างถนนภายในโครงการ ศูนย์การค้าและศูนย์ราชการ ระยะที่ 3 ก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกส่วนที่ 2 ถนนภายใน และทางรถไฟ Standard Gauge 1.435 เมตร ถึงประเทศไทย

เดือนพฤศจิกายน 2553 บริษัทอิตาเลียนไทยฯ ลงนามกรอบความร่วมมือกับ Port Authority of Myanmar

เดือนมกราคม 2554 รัฐบาลสหภาพพม่าออกกฎหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยระยะต่อไปจะกำหนดให้พื้นที่โครงการท่าเรือน้ำลึกทวาย เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ครอบคลุม ท่าเรือน้ำลึก นิคมอุตสาหกรรม และ Road and Rail Link

การสนับสนุนที่บริษัทอิตาเลียนไทยฯ ต้องการจากรัฐบาลไทย คือ 1) การมีจุดผ่านแดนถาวร และด่านชายแดนที่มีมาตรฐาน บริเวณบ้านพุน้ำร้อน และ 2) การก่อสร้างมอเตอร์เวย์ บ้านพุน้ำร้อน-เมืองกาญจนบุรี-กรุงเทพฯ

5.3 ผลกระทบจากโครงการทำเรื่อน้ำลิกทวาย

หากมีท่าเรื่อน้ำลิกทวาย คาดว่าปริมาณเรือสินค้าที่จะเข้ามายังท่าเรือแหลมฉบังจะลดลง การค้าขายของประชาชนระหว่างเส้นทางกรุงเทพ-ท่าเรือแหลมฉบังจะซบเซา ภาครัฐจึงควรเตรียมมาตรการรองรับเพื่อบรรเทาปัญหา หรือสร้างความเชื่อมโยงระหว่างการใช้ประโยชน์ท่าเรือแหลมฉบังควบคู่กับท่าเรื่อน้ำลิกทวาย

ความไม่แน่นอนทางการเมืองของสหภาพพม่า จะส่งผลกระทบต่อการขนส่งสินค้าของไทยและความปลอดภัยบริเวณแนวชายแดน

ปัญหาแรงงานต่างด้าว คาดว่า เมื่อโครงการทำเรื่อน้ำลิกทวาย เกิด จะมีการใช้แรงงานต่างด้าวมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาในด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคม เพิ่มขึ้น

5.4 ผลประโยชน์ที่ไทยจะได้รับจากโครงการทำเรื่อน้ำลิกทวาย

โครงการทำเรื่อน้ำลิกทวาย มีที่ตั้งในจุดยุทธศาสตร์ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เมื่อผนวกกับแผนก่อสร้างทางรถไฟของจีน ต่อเชื่อมทวาย กับ ยูนนาน และยูนนาน กับ เวียดนาม พม่า ลาว และไทย รวมทั้งการสนับสนุนของผู้บริหารสูงสุดของสหภาพพม่าและของไทย ประกอบกับความสนใจของนักลงทุนในประเทศและต่างประเทศ ทำให้มองเห็นโอกาสในการสร้างฐานอุตสาหกรรมที่จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งต้องดำเนินการอย่างรอบคอบ ตามความพร้อมของโครงการ และขีดความสามารถการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

หากโครงการทำเรื่อน้ำลิกและนิคมอุตสาหกรรมทวายเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับที่ชัดเจนคือ ท่าเรื่อน้ำลิกทวายจะเสริมศักยภาพของการเป็นโลจิสติกส์ฮับของประเทศไทย ท่าเรื่อน้ำลิกทวายจะเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการกระจายสินค้าในระดับโลก สามารถเชื่อมโยงตลาดยุโรป แอฟริกา หรือตะวันออกกลาง ซึ่งแต่เดิมจะต้องผ่านทางช่องแคบมะละกา และใช้ระยะเวลาในการขนส่งนานถึง 16-18 วัน หากท่าเรื่อน้ำลิกทวายแล้วเสร็จจะช่วยร่นระยะเวลาการขนส่งในปัจจุบัน ซึ่งหากขนส่งจากทะเลจีนใต้มายังทะเลอันดามัน หรือจากเวียดนามมายังสหภาพพม่าจะใช้เวลาเพียง 6 วันเท่านั้น ทั้งนี้ ความเป็นไปได้ของโครงการ และประโยชน์ที่จังหวัดกาญจนบุรีและประเทศไทยจะได้รับ จะขึ้นอยู่กับท่าทีของรัฐบาลสหภาพพม่า ซึ่งประเทศไทยควรต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับสิ่งต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นการเตรียมการพัฒนาเชิงพื้นที่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และในระยะยาวควรมีการวางนโยบาย และมาตรการรองรับด้านแรงงานต่างด้าว ซึ่งหากโครงการทำเรื่อน้ำลิกทวาย เกิดขึ้นจะมีการใช้แรงงานจากฝั่งสหภาพพม่ามากขึ้น อันอาจจะก่อให้เกิดปัญหาในด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคม ตามมา แต่สำหรับปัจจุบันสิ่งที่สำคัญที่สุดในขณะนี้คือ การพัฒนาความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับสหภาพพม่า เพื่อให้ท่าเรื่อน้ำลิกทวายที่กำลังจะเกิดขึ้นเป็นสะพานเชื่อมโอกาส และนำมาซึ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกันระหว่างสองประเทศในอนาคต

6.1 ศักยภาพของจังหวัดกาญจนบุรีในการเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก

จากกระบวนการรับฟังความเห็นจากหลายภาคส่วน การวิเคราะห์ ศักยภาพการเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของจังหวัดในภาคตะวันตก การวิเคราะห์จุดแข็ง-จุดอ่อน-โอกาส-ข้อจำกัด เพื่อกำหนดแนวคิดการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี โดยมุ่งสร้างผลประโยชน์เชิงยุทธศาสตร์ต่อจังหวัดกาญจนบุรีและประเทศในระยะยาว สรุปได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นในภาคตะวันตก จังหวัดกาญจนบุรีมีศักยภาพสูงเด่นด้านการค้าการลงทุนผ่านแดนและชายแดน หรือมีศักยภาพในการเป็น “เขตเศรษฐกิจชายแดน” โดยมีตัวเมืองกาญจนบุรีและกลุ่มเมืองในภาคตะวันตกเป็นศูนย์กลางความเจริญ สนับสนุนการพัฒนาและกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี (Kanchanaburi Border Economic Zone: KBEZ) เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจ GMS ตอนใต้ ที่เชื่อมโยง ทวาย-กาญจนบุรี-กรุงเทพฯ-พนมเปญ-โฮจิมินต์

เขตเศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี เมื่อเชื่อมโยงกับ ท่าเรือน้ำลึกทวาย จะทำให้สามารถขนส่งและแปรรูป วัตถุดิบและสินค้าสู่ตลาดโลกได้สะดวกยิ่งขึ้น โดยจะเป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลัก ที่จะกระตุ้นการพัฒนาอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมต่างๆ ของภาคตะวันตก สาเหตุที่พิจารณาว่าพื้นที่บริเวณนี้มีความเหมาะสมที่จะพัฒนาเป็นเขตเศรษฐกิจชายแดนเมื่อเปรียบเทียบกับแนวพื้นที่อื่น เนื่องจาก :-

(1) การพัฒนานิคมอุตสาหกรรม และท่าเรือน้ำลึกทวาย จะเปิดประเทศสู่เส้นทางเดินเรือใหม่ของโลก โดยจะมี Road and Rail Link มาเชื่อมโยงกับไทยบริเวณบ้านพุน้ำร้อน จังหวัดกาญจนบุรี เป็นโอกาสในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในเขตเศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี เพื่อรองรับอุตสาหกรรมหนักในนิคมอุตสาหกรรมทวาย โดยจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนของกาญจนบุรี

(2) มีบริการสนับสนุนอย่างเพียงพอจากเมืองกาญจนบุรี (บริการธุรกิจ การศึกษา ฯลฯ)

(3) จังหวัดกาญจนบุรีสามารถเชื่อมโยงสู่กรุงเทพฯ ได้อย่างรวดเร็ว โดยมีระยะทาง 128 กม. ถึงกรุงเทพฯ 258 กม. ถึงท่าเรือแหลมฉบัง และ 478 กม. ถึงชุมพร

(4) จังหวัดกาญจนบุรีมีพื้นที่ที่ใช้ในราชการทหารขนาดใหญ่ ซึ่งมีโอกาสขอใช้บางส่วนเพื่อจัดตั้งเขตเศรษฐกิจชายแดน

(5) เขตเศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี เมื่อผนวกกับโครงการนิคมอุตสาหกรรมและท่าเรือน้ำลึกทวาย จะมีบทบาทสำคัญในการแก้ไขข้อจำกัดการขยายพื้นที่อุตสาหกรรมของประเทศไทย และสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอนาคต

6.2 แนวคิดการบูรณาการการพัฒนา

แนวคิดในการบูรณาการที่สำคัญ คือ (1) ใช้กฎระเบียบและกลไกที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด (2) ให้ความสำคัญต่อการยอมรับและการมีส่วนร่วมของประชาชน (3) เน้นการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน จัดระเบียบการใช้พื้นที่ แยกแยะระหว่างพื้นที่พัฒนา กับ พื้นที่สงวนซึ่งประกอบด้วย พื้นที่ป้องกันผลกระทบต่อการปักปันเขตแดน พื้นที่อนุรักษ์ และพื้นที่ที่มีความสำคัญทางการทหาร โดยควรห้ามการพัฒนาใดๆ ในพื้นที่สงวนดังกล่าว (4) ป้องกันผลกระทบจากการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมอย่างกระจุกกระจาย โดยเน้นการรวมกลุ่มกิจกรรม ในจุดที่จะสร้างผลกระทบที่ต่ำที่สุด และก่อผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อมให้น้อย

ที่สุด (5) เน้นการพัฒนาในลักษณะผสมผสานทั้งด้านการค้าผ่านแดน การอุตสาหกรรม การแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยว โดยกำหนดพื้นที่เฉพาะสำหรับการพัฒนาแต่ละด้าน เพื่อหลีกเลี่ยงหรือลดความขัดแย้งระหว่างกัน (6) จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานและจัดบริการที่จำเป็นในช่วงเวลาที่เหมาะสม โดยให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ผู้ประกอบการ และสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัด

6.3 ขั้นตอนทำงานของแผนการบูรณาการฯ

ในการบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางภาคตะวันตก ในขั้นต้น จะเน้นเฉพาะขั้นตอนการทำงานที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี ให้บรรลุเป้าหมายการเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตกด้านการค้าและการลงทุนชายแดน ขั้นตอนการทำงานหลักเพื่อบูรณาการจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก ด้านการค้าการลงทุนชายแดน มีดังนี้

6.3.1 การเปิดจุดผ่านแดนถาวรบ้านพุน้ำร้อน : ก้าวแรกของการพัฒนากาญจนบุรีเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก

ควรพิจารณาขอบหมายกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงต่างประเทศร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เปรียบเทียบกับการสหภาพพม่าเพื่อขอเปิดจุดผ่านแดนถาวรบ้านพุน้ำร้อน ทั้งนี้ ท่าทีของสหภาพพม่าในเรื่องนี้จะเป็นตัวชี้วัดถึงความตั้งใจของรัฐบาลพม่าที่มีต่อโครงการ Dawei Development และจะเป็นสัญญาณให้รัฐบาลไทยทราบว่าควรลงทุนในโครงการที่เกี่ยวข้องในระดับใด หรือไม่ อย่างไร

การเปิดจุดผ่านแดนถาวร บ้านพุน้ำร้อน จะช่วยเร่งเวลาในการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางของภาคตะวันตก และสนับสนุนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี จุดผ่านแดนถาวรบ้านพุน้ำร้อน เป็นหัวใจสำคัญของโครงการ Dawei Development เนื่องจากมีความจำเป็นสำหรับการขนส่งคน วัตถุดิบการผลิตและสินค้า ข้ามแดนระหว่างไทย-พม่าด้วย Road and Rail Link นอกจากนั้น จุดผ่านแดนถาวร บ้านพุน้ำร้อน จะมีบทบาทขยายการค้าการลงทุนระหว่างประเทศได้อย่างรวดเร็ว สร้างความไว้วางใจระหว่างไทยกับสหภาพพม่า และเป็นพื้นฐานสำหรับความร่วมมือระหว่างประเทศในการพัฒนาอุตสาหกรรม และเกษตรกรรมแปรรูปในระยะต่อไป

การเปิดจุดผ่านแดนถาวรบ้านพุน้ำร้อน จะช่วยลดเวลาในการขนส่งสินค้าและคน มากกว่า 1-2 วัน โดยปัจจุบันการขนส่งสินค้าและคนระหว่างกาญจนบุรี-ทวาย ใช้เวลาประมาณ 2 วัน กล่าวคือ ในการขนส่งวัตถุดิบและสินค้าจากกาญจนบุรีไปทวาย/มณฑลตะนาวศรี ผู้ประกอบการจะส่งสินค้าผ่านด่านชายแดนจังหวัดระนอง ไปสู่ด่านศุลกากรพม่า ที่เกาะสอง แล้วไปขึ้นสินค้าที่ท่าเรือทวาย สำหรับการเดินทางของประชาชนระหว่างกาญจนบุรี-ทวาย ปัจจุบันจะใช้การคมนาคมทางอากาศ เส้นทางกรุงเทพฯ-ย่างกุ้ง พักที่ย่างกุ้งหนึ่งคืน แล้วจึงเดินทางด้วยเครื่องบิน เส้นทางย่างกุ้ง-ทวาย โดยใช้เวลาอย่างน้อย 2 วันกับหนึ่งคืน จากกรุงเทพฯ ไปทวาย

6.3.2 การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์และการมีส่วนร่วมของประชาชน

ในการบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางภาคตะวันตก เฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี ภาครัฐควรจัดทำประเมินสิ่งแวดล้อมด้านยุทธศาสตร์³ หรือ

³ สรุปลงมาจาก <http://www.etm.sc.mahidol.ac.th/a14.shtml> โดย ผศ. ดร. เรวดี ไรจนกานันท์ คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และเอกสารการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2552

SEA (Strategic Environmental Assessment) โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ตั้งแต่เริ่มต้นพัฒนาโครงการ เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ซึ่งจะทำให้โครงการมีความครอบคลุม สอดรับกับความต้องการของประชาชน และช่วยลดปัญหาความขัดแย้ง ในการดำเนินโครงการในระยะต่อไป

การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ เป็นกระบวนการวิเคราะห์เชิงระบบเพื่อการ ประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนิน นโยบาย แผน และแผนงาน โดยมุ่งหมายเพื่อ ทำให้เกิดความยั่งยืนในทางสิ่งแวดล้อม ดังนั้น จึงต้องประเมินตั้งแต่เริ่มกำหนดนโยบาย แผน และแผนงาน โดยมีกระบวนการประเมินผลกระทบทั้งในแง่บวก และแง่ลบที่อาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ สำหรับทางเลือกต่างๆ รวมทั้งทางเลือกที่จะไม่พัฒนาโครงการ ภาพรวมทั้งหมดจะใช้ประกอบการตัดสินใจของ ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจให้ใช้นโยบาย แผน และแผนงานนั้นๆ รวมทั้งการเผยแพร่ผลประเมินสู่ผู้มีส่วนได้เสีย

ขั้นตอนการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย (1) การกลั่นกรอง เป็นการ พิจารณาในขั้นต้นว่า นโยบาย แผน และแผนงาน มีความจำเป็นต้องทำ SEA หรือไม่ (2) การกำหนด วัตถุประสงค์ (3) การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและการมีส่วนร่วม (4) การกำหนดขอบเขต และกรอบใน การดำเนินการ (5) การเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน (6) การพัฒนาทางเลือก และการเปรียบเทียบทางเลือก (ซึ่ง รวมทั้งทางเลือกการไม่ทำตามนโยบาย แผน และแผนงานนั้นๆ) การประเมินผลกระทบ รวมทั้งการกำหนด มาตรการลดผลกระทบ (7) การจัดทำรายงานและสื่อสาร (8) การจัดการและการติดตามการดำเนินนโยบาย แผน และแผนงาน

สำหรับในประเทศไทย การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ได้รับการยอมรับและมีการ ดำเนินการในหลายกรณี เช่น โครงการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมระดับพื้นที่กรณีศึกษาเขตเศรษฐกิจ ชายแดนพิเศษ จังหวัดเชียงราย กรณีศึกษาโครงการการจัดการน้ำในลุ่มน้ำยม และกรณีศึกษาในพื้นที่ 5 จังหวัดชายฝั่งทะเลภาคใต้ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา และภูเก็ต) เป็นต้น

6.3.3 การเตรียมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนเขตเศรษฐกิจชายแดน

(1) การพัฒนาโครงข่ายขนส่งคุณภาพสูงระหว่างกรุงเทพฯ-กาญจนบุรี-บ้านพุน้ำร้อน เพื่อเชื่อมโยงกับ Road and Rail Link จากโครงการ Dawei Development เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเร่ง พิจารณาดำเนินการ เพื่อให้เกิดโครงข่ายขนส่งที่มีคุณภาพ เชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์และการค้าการลงทุน ระหว่างประเทศไทยกับสหภาพพม่า และเชื่อมโยงศักยภาพทางเศรษฐกิจระหว่างเขตเศรษฐกิจพิเศษ Dawei กับเขตเศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี ซึ่งหมายรวมถึงศักยภาพทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดในภาคตะวันตก ทั้งหมด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ ประกอบด้วย

- 1) แผนงานระบบรถไฟและลานกองตู้สินค้า (Depot)
- 2) แผนพัฒนาระบบทางหลวงพิเศษ กรุงเทพฯ-เมืองกาญจนบุรี-บ้านพุน้ำร้อน

(2) โครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนเขตเศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรีที่ต้องเร่งพิจารณา คือ การเตรียมพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมพร้อมระบบจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบไฟฟ้า ระบบน้ำเพื่อการ อุตสาหกรรม น้ำประปา ศูนย์ราชการและศูนย์ชุมชน ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ตอบสนองการมี เขตเศรษฐกิจชายแดนในจังหวัดกาญจนบุรี โดยสามารถจำแนกได้ ดังนี้

- 1) การจัดหาพื้นที่สำหรับเขตเศรษฐกิจชายแดน ประกอบด้วย นิคมอุตสาหกรรม ด้านศุลกากร ด้านตรวจคนเข้าเมือง และด้านต่างๆที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งที่ตั้งสำหรับหน่วยงานและบริการของรัฐที่จำเป็น
- 2) การวางแผนการใช้ที่ดิน
- 3) การวางแผนระบบไฟฟ้า
- 4) การวางแผนระบบน้ำ
- 5) การวางแผนนิคมอุตสาหกรรมและการบำบัดของเสียอุตสาหกรรม
- 6) การวางแผนสาธารณสุข การศึกษา แรงงานและความมั่นคงเพื่อรองรับเขตเศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี

6.3.4 การเตรียมกฎระเบียบสนับสนุนเขตเศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี

(1) การออกระเบียบกำกับดูแลแรงงานต่างด้าวแบบมาเข้า-กลับเย็นบริเวณชายแดน ควรพิจารณาจัดทำระเบียบกำกับดูแลแรงงานต่างด้าวแบบมาเข้า-เย็นกลับบริเวณชายแดนเพื่อให้มีการปฏิบัติที่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551 ซึ่งมีบทบัญญัติกำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่บริเวณชายแดนติดกับประเทศไทยและเข้ามาในราชอาณาจักรโดยมีเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง สามารถขออนุญาตทำงานบางประเภทหรือบางลักษณะในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวในช่วงระยะเวลาหรือตามฤดูกาล หรือมาเข้ากลับเย็นเฉพาะพื้นที่ที่อยู่ติดกับชายแดนหรือพื้นที่ต่อเนื่องได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นมาตรการรองรับการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนและส่งเสริมการผลิตไปสู่พื้นที่ที่มีแรงงานจำนวนมาก

(2) การพิจารณาปรับปรุงสิทธิประโยชน์ส่งเสริมการลงทุนในจังหวัดกาญจนบุรี เช่น การให้สิทธิประโยชน์เท่ากับสิทธิประโยชน์ส่งเสริมการลงทุนใน 36 จังหวัดของเขต 3 ปัจจุบันกาญจนบุรีอยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุนเขต 2 เพื่อจูงใจในการย้ายฐานจากพื้นที่เศรษฐกิจหลัก มาสู่กาญจนบุรี ภาครัฐควรพิจารณาปรับเปลี่ยนสิทธิประโยชน์ส่งเสริมการลงทุน อาทิ โครงการในเขตหรือนิคมอุตสาหกรรม ควรได้รับสิทธิประโยชน์เท่ากับโครงการที่ตั้งในนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมใน 36 จังหวัดของเขต 3 เช่นเดียวกับโครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมซึ่งตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง และนิคมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมในจังหวัดระยอง

(3) การออกระเบียบควบคุมการก่อสร้างอาคารบริเวณชายแดน ควรสำรวจและออกกฎหรือประกาศกระทรวง ว่าด้วยควบคุมการก่อสร้างอาคารในพื้นที่สงวนเพื่อใช้ในราชการทหารหรือพื้นที่อนุรักษ์ บริเวณบ้านพุน้ำร้อน เพื่อป้องกันและบรรเทาปัญหาการเก็งกำไรราคาที่ดินและการรุกล้ำพื้นที่อนุรักษ์ โดยเหตุที่ชายแดนไทย-สหภาพพม่า บริเวณจังหวัดกาญจนบุรี ยังไม่มีการปักปันเขตแดน อีกทั้งพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ดินของรัฐ แต่การดำเนินโครงการ Dawei Development ได้กระตุ้นให้เกิดความต้องการใช้ที่ดินในบริเวณดังกล่าวสูงขึ้น จนทำให้มีการเก็งกำไรและอาจมีการหลอกลวงประชาชน มีการรุกล้ำพื้นที่ที่ใช้ในราชการทหาร และพื้นที่อนุรักษ์รวมทั้งแนวเชื่อมต่อป่าเทือกเขาตะนาวศรี ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการศึกษาเขตแดนไทย-สหภาพพม่า ในอนาคต นอกจากนั้นควรกำหนดการใช้ที่ดินโดยแยกเป็นพื้นที่พัฒนา และ พื้นที่สงวนซึ่งประกอบด้วย พื้นที่ป้องกันผลกระทบต่อการปักปันเขตแดน พื้นที่อนุรักษ์ และพื้นที่ที่มีความสำคัญทางการทหาร ทั้งนี้ควรห้ามการพัฒนาใดๆ ในพื้นที่สงวน ดังกล่าว ยกเว้นจุดเชื่อมต่อ Road and Rail Link ของโครงการ Dawei Development

ข้อพิจารณาในการดำเนินกิจกรรมตามแนวชายแดน

คณะรัฐมนตรีมีมติให้หน่วยราชการที่รับผิดชอบในกิจการบริเวณชายแดนอันอาจส่งผลกระทบต่อสันปันน้ำและหลักเขตแดนต้องประสานกับกองบัญชาทหารสูงสุด โดยกรมแผนที่ทหาร และกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ เพื่อร่วมกันตรวจสอบข้อมูลให้ชัดเจนก่อน

มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 12 ตุลาคม 2542

“เพื่อมิให้เกิดผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและการปฏิบัติการกิจการรักษาความมั่นคงตามชายแดน ให้ส่วนราชการที่รับผิดชอบในการก่อสร้างถนนหรือกระทำการใดๆ ตามบริเวณชายแดนถือเป็นแนวทางปฏิบัติว่า ในโอกาสต่อไปหากจะมีการก่อสร้างถนนหรือกระทำการใดๆ ตามบริเวณชายแดน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสันปันน้ำหรือหลักเขตแดน ให้ส่วนราชการที่รับผิดชอบได้ประสานกับกองบัญชาการทหารสูงสุด โดยกรมแผนที่ทหารและกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ เพื่อร่วมกันตรวจสอบข้อมูลให้ชัดเจนก่อนที่จะดำเนินการ”

มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 10 พฤษภาคม 2548

“เห็นชอบให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2542 เรื่องแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการก่อสร้างถนนหรือกระทำการใดๆ ตามบริเวณชายแดน”

คณะกรรมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจฝั่งตะวันตกกับประเทศเพื่อนบ้าน

□ องค์ประกอบ

ประธานอนุกรรมการ : รองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย

อนุกรรมการ : ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง อธิบดีกรมศุลกากร ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย

อนุกรรมการและเลขานุการ : เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ : รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน สศช.

□ อำนาจหน้าที่

- จัดทำแผนการพัฒนาระบบขนส่งและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งและโลจิสติกส์และการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่ทวายกับพื้นที่อุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการบูรณาการแผนงาน โครงการและกรอบแผนงบประมาณ รองรับการพัฒนาระบบขนส่งและโลจิสติกส์ที่เกี่ยวข้องทั้งในระยะปานกลางและระยะยาว”
- ผลักดันและประสานแผนการดำเนินงานในระยะเร่งด่วน ในการเชื่อมโยงระบบขนส่งผ่านแดนและข้ามแดนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมของด่านศุลกากรที่บ้านพุน้ำร้อน และหาข้อยุติในประเด็นเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยและสหภาพพม่า รวมทั้งการเตรียมการด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ประสานงานการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเสนอแนะแนวทางแก้ไขต่อปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการพัฒนาระบบขนส่งและโลจิสติกส์ที่เกี่ยวข้อง
- ติดตามประเมินผลและรายงานความก้าวหน้า ตลอดจนปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศทุก 6 เดือน
- แต่งตั้งคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติงานได้ตามความเหมาะสม
- ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศมอบหมาย

6.4 กลไกสนับสนุนและกำกับดูแลการบูรณาการการพัฒนาฯ

เพื่อให้การบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ในขั้นตอนอาจพิจารณาอบหมาย คณะอนุกรรมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจฝั่งตะวันตกกับประเทศเพื่อนบ้าน ภายใต้ คณะกรรมการพัฒนาระบบการจัดส่งสินค้าและบริการของประเทศ (กบส.) ซึ่งแต่งตั้งเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2554 เป็นกลไกหลักในการอำนวยความสะดวกและกำกับการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี เนื่องจากอำนาจหน้าที่ประการหนึ่งของคณะอนุกรรมการฯ คือ

“จัดทำแผนการพัฒนาระบบขนส่งและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งและโลจิสติกส์และการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่ทวายกับพื้นที่อุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการบูรณาการแผนงาน โครงการและกรอบแผนงบประมาณ รองรับการพัฒนาระบบขนส่งและโลจิสติกส์ที่เกี่ยวข้องทั้งในระยะปานกลางและระยะยาว”

ตารางที่ 21 : แสดงงานเร่งด่วน หน่วยงานและกลไกรับผิดชอบ

องค์ประกอบของการบูรณาการ การพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี	หน่วยงาน/กลไกรับผิดชอบ																		
	กระทรวงมหาดไทย	จังหวัดกาญจนบุรี	กรมโยธาธิการ และผังเมือง	กรมส่งเสริมการค้า ระหว่างประเทศ	กระทรวง สาธารณสุข	กรมการปกครอง	กรมการไฟฟ้า	กรมการช่าง	กรมการช่าง	กรมการช่าง	กรมการช่าง	กรมการช่าง	กรมการช่าง	กรมการช่าง	กรมการช่าง	กรมการช่าง	กรมการช่าง	กรมการช่าง	กรมการช่าง
การเปิดจุดผ่านแดนถาวรบ้านพุน้ำร้อน	●	●		●	●	●	●										●		●
การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์และการมีส่วนร่วมของประชาชน		●															●	●	●
การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี		●	●	●		●	●	●	●	●	●	●		●	●	●		●	●
การเตรียมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน																		●	●
• แผนงานระบบรถไฟและลานกองตู้สินค้า								●	●	●									●
• แผนพัฒนาทางหลวงพิเศษ								●		●									●
• การจัดหาพื้นที่สำหรับเขตเศรษฐกิจชายแดน		●				●								●		●			●
• แผนการใช้ที่ดิน		●	●																●
• แผนระบบไฟฟ้า		●								●				●					●
• แผนระบบน้ำ		●								●	●	●	●	●					●
• ระบบนิคมอุตสาหกรรมและการจัดการของเสีย											●	●	●						●
• ระบบสาธารณสุข ศึกษา แรงงานและความมั่นคง		●			●	●	●										●	●	●
การเตรียมกฎระเบียบสนับสนุนเขตเศรษฐกิจ																			●
• ออกระเบียบดูแลแรงงานต่างด้าวมาเข้า-กลับเย็น	●	●		●	●	●													●
• การปรับปรุงสิทธิประโยชน์การลงทุนกาญจนบุรี														●					●
• การออกระเบียบคุ้มครองการก่อสร้างบริเวณชายแดน		●	●			●							●			●			●
การอำนวยความสะดวก กำกับดูแล และติดตามผล		●																	●

● หน่วยงาน/กลไกหลัก

○ หน่วยงาน/กลไกที่เกี่ยวข้อง

6.5 งานที่มีความเร่งด่วนและหน่วยงานรับผิดชอบ

จากองค์ประกอบหลักของการบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีฯ ในข้อ 6.3 สามารถจำแนกออกเป็น งานหลักที่ต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วน 6 ส่วน ได้แก่ (1) การเปิดจุดผ่านแดนถาวรบ้านพุน้ำร้อน (2) การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์และการมีส่วนร่วมของประชาชน (3) การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี (4) การเตรียมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (5) การเตรียมกฎระเบียบสนับสนุนเขตเศรษฐกิจ (6) การอำนวยการ กำกับดูแล และติดตามผล

การปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนการบูรณาการการพัฒนาเศรษฐกิจภาคตะวันตก กระทำภายใต้การกำกับดูแลของ คณะอนุกรรมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจฝั่งตะวันตกกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีหน่วยงานรับผิดชอบในหลายกระทรวง ได้แก่

- 6.5.1 กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย จังหวัดกาญจนบุรี กรมโยธาธิการและผังเมือง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การประปาส่วนภูมิภาค บริษัทจัดการและพัฒนาน้ำภาคตะวันออก)
- 6.5.2 กระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย คณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-พม่า)
- 6.5.3 กระทรวงคมนาคม (สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร กรมทางหลวง การรถไฟแห่งประเทศไทย)
- 6.5.4 กระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร กรมธนารักษ์)
- 6.5.5 กระทรวงอุตสาหกรรม (กรมโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)
- 6.5.6 สำนักนายกรัฐมนตรี (สศช. สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ)
- 6.5.7 กระทรวงกลาโหม (กองทัพบก กรมแผนที่ทหาร)
- 6.5.8 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมชลประทาน)
- 6.5.9 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ กรมทรัพยากรน้ำ กรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช)
- 6.5.10 กระทรวงแรงงาน
- 6.5.11 กระทรวงศึกษาธิการ
- 6.5.12 กระทรวงสาธารณสุข
- 6.5.13 ภาคประชาชนและภาคเอกชน (สภาอุตสาหกรรมฯ สภาหอการค้า ฯลฯ)

บรรณานุกรม

- กรมการปกครอง, กระทรวงมหาดไทย. จำนวนพื้นที่ ประชากรและความหนาแน่นของประชากรจังหวัด กาญจนบุรี, <http://203.113.86.149/xstat/popyear.html>, 31 ธันวาคม 2552.
- กรมโยธาธิการและผังเมือง. ผังภาคกลาง ปี พ.ศ. 2600, ธันวาคม 2551.
- กระทรวงการต่างประเทศ. การสัมมนาเรื่องเขตแดนไทย-พม่าและการดำเนินการตามมาตรา 190 ของ รัฐธรรมนูญฯ. 1 กรกฎาคม 2553.
- กระทรวงการต่างประเทศ. การสัมมนาเรื่องเขตแดนไทย-พม่าและการดำเนินการตามมาตรา 190 ของ รัฐธรรมนูญฯ, 30 กันยายน 2553.
- กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด, สำนักงานจังหวัดกาญจนบุรี. ศักยภาพและข้อเสนอจังหวัด กาญจนบุรีเพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจภาคตะวันตก, 10 สิงหาคม 2553.
- กองการต่างประเทศ, สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, กระทรวงมหาดไทย. คู่มือการเสริมสร้าง ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน.
- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคกาญจนบุรี. ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของจังหวัดกาญจนบุรี ปี พ.ศ. 2552, 31 ธันวาคม 2552.
- คณะอนุกรรมการศึกษาการจัดการรายได้เข้าประเทศ ในคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ สภาผู้แทน ราษฎร. การพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางภาคตะวันตก, 2552.
- คณะทำงานอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม สถานที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. โครงการศึกษา ยุทธศาสตร์การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน, ธันวาคม 2550.
- ด้านศุลกากรสงขลาบุรี. ปริมาณมูลค่าสินค้า ส่งออก-นำเข้าบริเวณชายแดนไทย – พม่า จังหวัดกาญจนบุรี ปี 2549-2553, 31 ธันวาคม 2553.
- บริษัท ทศท. คอร์ปอเรชั่น. การบริการโทรศัพท์ ปี พ.ศ. 2552, 31 ธันวาคม 2552.
- ศูนย์เศรษฐกิจระหว่างประเทศ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. โครงการประเมินผลการ พัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดน, 2552.
- สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. โครงการศึกษาวิจัยพื้นที่เศรษฐกิจเชิงลึกของประเทศบนแนว เขตตะนาวศรี ฝั่งทะเลอันดามันประเทศพม่า, มกราคม 2552.
- สำนักงานเกษตรจังหวัดกาญจนบุรี. เนื้อที่เพาะปลูกและผลผลิตข้าว, 31 ธันวาคม 2552.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน, 3 กรกฎาคม 2541.

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. โครงการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมในระดับพื้นที่ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจชายแดน จังหวัดเชียงราย, สำนักงานบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและสิ่งแวดล้อม คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 25 สิงหาคม 2548.

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดกาญจนบุรี. จำนวนผู้ขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคมปี 2552 ของจังหวัดกาญจนบุรี, 31 ธันวาคม 2552.

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดกาญจนบุรี. จำนวนผู้ขึ้นทะเบียนกองทุนเงินทดแทนปี 2552 ของจังหวัดกาญจนบุรี, 31 ธันวาคม 2552

สำนักงานประปากาญจนบุรี. ปริมาณการใช้น้ำประปาของจังหวัดกาญจนบุรี ปี พ.ศ.2552, 31 ธันวาคม 2552.

สำนักงานพาณิชย์จังหวัดกาญจนบุรี. โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในทางเลือกช่องทางและวิธีการที่เหมาะสมเพื่อการขนส่งสินค้าผ่านแดนระยะสั้น กาญจนบุรี-ทวาย, มหาวิทยาลัยมหิดลวิทยาเขตกาญจนบุรี, พฤศจิกายน 2553.

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. แหล่งสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดกาญจนบุรี, 31 ธันวาคม 2553.

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี และจำนวนสถานที่พักและค่าใช้จ่ายต่อหัว ตั้งแต่ ปี 2548 – 2552, 31 ธันวาคม 2553.

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. จำนวนสถานที่พักและค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/หัว ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2548-2552, 31 ธันวาคม 2553.

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. ประมาณการด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดกาญจนบุรี ในปี พ.ศ. 2552, 31 ธันวาคม 2553.

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, กระทรวงอุตสาหกรรม. โครงการจัดทำแผนปฏิบัติการเขตเศรษฐกิจชายแดน อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก, บริษัท อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล คอนซัลแทนซี เน็ทเวอร์ค จำกัด, มิถุนายน 2543.

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม. โครงการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาอุตสาหกรรมภูมิภาค ระยะที่ 3 : แผนปฏิบัติการพัฒนาอุตสาหกรรมชายแดน. ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สิงหาคม 2553.

ภาคผนวก 1 :

เรื่องเดิม

ที่ นว ๐๖๖๙/๙๓๑๖

สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

กรมเลขาธิการ ศส.-อ.อ.อ.

๓) ๒๕๕๓

วันที่ ๑๗/๕/๕๓

วันที่ ๑๗/๕/๕๓

เรื่อง รายงานผลการศึกษา เรื่อง “การพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก”

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

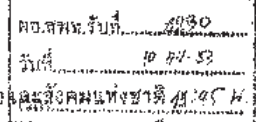
อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ นว ๑๑๑๑/๒๕๕๓
ลงวันที่ ๒๕ มี.ค.๕๓

นายอนุสรณ์ ราชกุล

อธิบดี

วันที่ ๑๗/๕/๕๓

กรม

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้รายงานผลการพิจารณาเรื่อง ที่คณะกรรมการบริหารการพัฒนาภาคเหนือ การสื่อสารมวลชน และการมีส่วนร่วมของประชาชน สถาบันพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พิจารณาสนับสนุนส่งเสริม “การพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก” ไปเพื่อทราบ ความแจ้งแล้ว นั้น สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้นำผลการพิจารณาดังกล่าว กรทบทวนและพิจารณาแล้ว มีปัญหาและข้อสงสัยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติร่วมกับกระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยงานหลักในการบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ขอเป็นพระพรให้โครงการนี้ ให้สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรีทราบด้วย เพื่อดำเนินการตามนโยบายที่รัฐมนตรีทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางฐะภาณี อาจารย์วรงค์)

ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ

ด้านประสานกิจการภายในประเทศ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

สำนักประสานราชการเมือง

โทร.๐๒ ๒๕๖ ๕๖๐๖

โทรสาร ๐ ๒๕๖๐ ๕๖๐๐ ต่อ ๕๕๐๐

ภาคผนวก 2 :

ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลกรณีรอยเลื่อนและแผ่นดินไหว

การสำรวจและจัดทำแผนที่บริเวณเสี่ยงภัยแผ่นดินไหวของประเทศไทยในปี 2548 ของกรมทรัพยากรธรณี ระบุว่า มี 4 จังหวัดที่มีพื้นที่เสี่ยงภัยแผ่นดินไหว โดยจังหวัดกาญจนบุรี เป็น 1 ใน 4 จังหวัดดังกล่าว เนื่องจากมีรอยเลื่อนศรีสวัสดิ์ และรอยเลื่อนเจดีย์สามองค์อยู่ในเขตจังหวัด

จาก “การเสวนาข้อมูลใหม่กรณีแผ่นดินไหวในญี่ปุ่นกับความกังวลในสังคมไทย” เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2554 สรุปได้ว่าประเทศไทยน่าจะไม่มีแผ่นดินไหวรุนแรงเหมือนประเทศอื่นๆ ที่อยู่ระหว่างรอยต่อของเปลือกโลก เช่น เกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย หรือที่ญี่ปุ่น เนื่องจาก ประเทศไทยตั้งอยู่บริเวณรอยเลื่อนอินโดจีน่า เป็นแผ่นรอยเลื่อนปกติ ซึ่งจะไม่ก่อให้เกิดแผ่นดินไหวขนาดใหญ่ การเสวนาจัดโดย ดร.มิชิโอะ อาซึชิมะ ผู้เชี่ยวชาญแผ่นดินไหวของประเทศญี่ปุ่น ศาสตราจารย์ ธนวัฒน์ จารุพงษ์สกุล และ ดร.สธน วิจารณ์วรรณลักษณ์ จากคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่านระบุว่า จากการศึกษารอยแนวเลื่อน 13 แนว ในไทย พบมีความเป็นไปได้น้อยมากที่จะเกิดแผ่นดินไหวขนาดใหญ่เหมือนเช่นในญี่ปุ่น ทั้งนี้จากสถิติ แผ่นดินไหวครั้งใหญ่ที่สุดที่เคยเกิดขึ้นในไทย อยู่ที่บริเวณด่านเจดีย์สามองค์ จังหวัดกาญจนบุรี โดยเกิดขึ้น เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2526 วัดได้ 5.9 ริกเตอร์ นอกจากนี้ จากการสำรวจของกรมธรณีวิทยา กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) ยังพบว่า แนวรอยเลื่อนทรงพลังของไทย ที่ทำให้เกิดแผ่นดินไหวนั้น มีสถิติสูงสุดไม่เกิน 6 ริกเตอร์ ทั้งนี้ ข้อมูลแผ่นดินไหวตั้งแต่ปี 2538-2549 ในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน มีแผ่นดินไหวเกิดขึ้นทั้งหมด 83 ครั้ง มีระดับสูงกว่า 5 ริกเตอร์ จำนวน 8 ครั้ง

โครงสร้างประชากรปี 2552

ประเภท	ประเทศ	ภาคตะวันตก	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	เพชรบุรี	ประจวบคีรีขันธ์
ประชากรวัย 0-4 ปี	3,887,114	221,588	51,906	49,269	50,091	10,164	27,274	32,884
ประชากรวัย 5-9 ปี	4,017,963	219,496	50,782	48,799	50,187	10,623	26,910	32,195
ประชากรวัย 10-14 ปี	4,675,453	251,116	56,510	56,946	57,826	12,515	31,702	35,617
ประชากรวัย 15-19 ปี	4,801,846	262,808	59,606	60,177	60,358	12,524	32,995	37,148
ประชากรวัย 20-24 ปี	4,573,557	270,602	62,547	59,615	60,093	12,538	33,424	42,385
ประชากรวัย 25-29 ปี	5,063,368	287,517	64,335	66,709	65,068	15,011	36,021	40,373
ประชากรวัย 30-34 ปี	5,276,515	296,255	65,445	67,998	67,878	15,530	37,887	41,517
ประชากรวัย 35-39 ปี	5,392,144	293,554	64,616	65,407	67,949	15,817	38,373	41,392
ประชากรวัย 40-44 ปี	5,313,923	294,006	61,580	69,060	67,370	16,133	38,880	40,983
ประชากรวัย 45-49 ปี	4,835,618	279,047	57,221	68,203	64,363	15,284	35,869	38,107
ประชากรวัย 50-54 ปี	4,051,204	238,692	48,709	57,540	55,896	13,816	30,710	32,021
ประชากรวัย 55-59 ปี	3,129,040	186,768	36,799	46,577	44,056	11,622	23,984	23,730
ประชากรวัย 60-64 ปี	2,238,770	131,179	25,206	33,804	30,854	8,519	17,019	15,777
ประชากรวัย 65-69 ปี	1,689,966	102,766	19,362	27,319	23,962	6,648	13,477	11,998
ประชากรวัย 70-74 ปี	1,385,766	90,982	15,897	24,659	21,406	6,057	12,158	10,805
ประชากรวัย 75-79 ปี	961,610	63,293	10,501	16,318	15,256	4,400	9,059	7,759
ประชากรวัย 80 ปีขึ้นไป	900,707	61,927	9,926	15,700	14,973	4,718	8,745	7,865
ประเภท	ประเทศ	ภาคตะวันตก	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	เพชรบุรี	ประจวบคีรีขันธ์
%ประชากรวัยสูงอายุ (60ปี+)	7,176,819	450,147	80,892	117,800	106,451	30,342	60,458	57,204
%ประชากรวัยแรงงาน (15-59ปี)	42,437,215	2,409,249	520,858	561,286	553,031	128,275	308,143	337,656
%ประชากรวัยเด็ก (0-14ปี)	12,580,530	692,200	159,198	155,014	158,104	33,302	85,886	100,696
อัตราส่วนพึ่งพิงต่อประชากรวัยแรงงาน (100คน)								
อัตราส่วนพึ่งพิงวัยสูงอายุ	16.9	18.7	15.5	21.0	19.2	23.7	19.6	16.1
อัตราส่วนพึ่งพิงวัยเด็ก	29.6	28.7	30.6	27.6	28.6	26.0	27.9	29.8
อัตราส่วนพึ่งพิงรวม	46.6	47.4	46.1	48.6	47.8	49.6	47.5	45.9

ที่มา : ข้อมูลกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ประมวลผลโดยสำนักยุทธศาสตร์การวางแผนพัฒนาพื้นที่ สศช.

โครงสร้างประชากร ปี 2563 จากการคาดประมาณ

ประเภท	ประเทศ	ภาค ตะวันตก	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	ราชบุรี	สมุทร สงคราม	เพชรบุรี	ประจวบ คีรีขันธ์
ประชากรวัย 0-4 ปี	2,812,632	158,015	36,278	37,713	35,096	8,508	19,426	20,994
ประชากรวัย 5-9 ปี	3,182,759	172,326	38,767	40,834	38,780	9,490	21,549	22,905
ประชากรวัย 10-14 ปี	3,539,418	184,430	40,574	42,961	42,301	10,345	23,427	24,822
ประชากรวัย 15-19 ปี	3,875,054	205,483	44,651	47,489	47,515	11,604	26,212	28,012
ประชากรวัย 20-24 ปี	4,209,110	274,301	64,061	64,592	61,304	14,542	33,331	36,473
ประชากรวัย 25-29 ปี	4,711,129	304,883	71,503	72,720	67,221	15,699	36,888	40,854
ประชากรวัย 30-34 ปี	4,748,511	307,267	71,275	74,834	66,676	16,435	37,488	40,557
ประชากรวัย 35-39 ปี	5,151,329	294,757	64,847	70,148	67,504	16,656	36,983	38,620
ประชากรวัย 40-44 ปี	5,127,441	295,766	63,589	65,766	68,301	16,105	37,398	44,608
ประชากรวัย 45-49 ปี	5,176,255	290,846	64,290	65,144	67,616	16,288	36,936	40,574
ประชากรวัย 50-54 ปี	5,157,728	292,732	62,178	69,806	66,762	16,411	37,333	40,243
ประชากรวัย 55-59 ปี	5,193,371	282,745	59,752	70,160	64,771	15,703	35,211	37,148
ประชากรวัย 60-64 ปี	5,058,065	250,184	52,183	62,605	56,973	14,762	31,182	32,480
ประชากรวัย 65-69 ปี	4,500,564	189,820	38,505	49,224	43,949	11,808	23,296	23,037
ประชากรวัย 70-74 ปี	3,625,205	129,510	25,596	34,810	29,398	8,602	16,279	14,825
ประชากรวัย 75-79 ปี	2,404,848	90,039	17,263	24,955	20,526	6,102	11,412	9,781
ประชากรวัย 80 ปีขึ้นไป	2,155,140	97,706	16,817	27,52	22,828	7,152	12,804	10,575
ประเภท	ประเทศ	ภาค ตะวันตก	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	ราชบุรี	สมุทร สงคราม	เพชรบุรี	ประจวบ คีรีขันธ์
%ประชากรวัยสูงอายุ (60ปี+)	12,272,035	757,258	150,363	199,123	173,673	48,425	94,974	90,699
%ประชากรวัยแรงงาน (15-59ปี)	46,173,361	2,548,782	566,145	600,658	577,669	139,442	317,780	347,089
%ประชากรวัยเด็ก (0-14ปี)	11,654,804	514,771	115,620	121,508	116,177	28,343	64,402	68,721
อัตราส่วนพึ่งพิงต่อประชากรวัยแรงงาน (100คน)								
อัตราส่วนพึ่งพิงวัยสูงอายุ	26.6	29.7	26.6	33.2	30.1	34.7	29.9	26.1
อัตราส่วนพึ่งพิงวัยเด็ก	25.2	20.2	20.4	20.2	20.1	20.3	20.3	19.8
อัตราส่วนการพึ่งพิงรวม	51.8	49.9	47.0	53.4	50.2	55.0	50.2	45.9

ที่มา : สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนทางสังคม สศช.

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคตะวันตก 16 สาขา ปี 2552 (ราคาประจำปี)

(หน่วย : ล้านบาท)

ประเภทผลิตภัณฑ์	ประเทศ	ภาคตะวันตก	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	เพชรบุรี	ประจวบคีรีขันธ์
สาขาเกษตร	1,052,564	92,878	16,175	19,819	18,879	1,926	14,437	21,642
1. เกษตรกรรม ล่าสัตว์ ป่าไม้	932,568	85,898	15,902	18,931	18,494	1,503	13,864	17,204
2. การประมง	119,996	6,980	272	887	386	423	573	4,439
สาขาอุตสาหกรรม	3,388,979	83,569	15,606	11,271	28,701	4,501	11,740	11,751
3. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	304,922	9,226	1,723	2,839	2,090	51	1,662	861
4. อุตสาหกรรมการผลิต	3,084,057	74,344	13,883	8,432	26,611	4,449	10,078	10,890
สาขาบริการ	4,609,172	220,462	40,189	33,391	72,620	10,995	31,908	31,359
5. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	286,986	41,413	2,030	1,235	35,219	361	1,170	1,399
6. การก่อสร้าง	244,089	10,388	1,511	1,464	2,128	639	2,397	2,249
7. การค้าส่ง ค้าปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	1,279,737	58,100	14,202	13,467	12,000	3,641	7,098	7,692
8. โรงแรมและภัตตาคาร	438,514	11,673	1,996	244	534	159	2,705	6,034
9. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	649,645	20,418	4,188	2,354	4,152	1,370	4,427	3,927
10. ตัวกลางทางการเงิน	367,049	10,439	1,643	2,428	2,492	695	1,512	1,669
11. บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า บริการธุรกิจ	212,856	8,979	1,955	1,842	1,918	444	1,260	1,560
12. การบริหารราชการแผ่นดิน และการป้องกันประเทศ	423,586	22,083	5,554	2,796	4,981	874	5,566	2,313
13. การศึกษา	395,383	21,235	4,272	4,791	4,912	1,256	3,362	2,642
14. การบริการด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	177,993	11,237	1,922	2,397	3,266	808	1,675	1,168
15. การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคล	123,193	4,241	853	340	943	730	711	664
16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	10,141	256	61	32	75	19	27	42
ผลิตภัณฑ์จังหวัด	9,050,715	396,909	71,969	64,481	120,200	17,422	58,086	64,752
รายได้ต่อหัว (บาท)	135,281	108,349	91,668	72,269	144,062	82,380	126,472	134,682
ประชากร (1,000 คน)	66,903	3,663	785	892	834	211	459	481

ที่มา: สำนักบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคตะวันตก 16 สาขา ปี 2545 และ 2552 (% ของ GDP)

(หน่วย : เปอร์เซนต์)

ประเภทผลิตภัณฑ์	ประเทศ		ภาคตะวันตก		กาญจนบุรี		สุพรรณบุรี		ราชบุรี		สมุทรสงคราม		เพชรบุรี		ประจวบคีรีขันธ์	
	2545	2552	2545	2552	2545	2552	2545	2552	2545	2552	2545	2552	2545	2552	2545	2552
สาขาเกษตร	9.4	11.6	16.7	23.4	14.9	22.5	28.4	30.7	12.8	15.7	9.3	11.1	13.5	24.9	20.0	33.4
1. การเกษตร ลำสัตว์และป่าไม้	7.5	10.3	15.1	21.6	14.6	22.1	26.5	29.4	12.2	15.4	5.5	8.6	12.4	23.9	14.9	26.6
2. การประมง	2.0	1.3	1.6	1.8	0.3	0.4	1.9	1.4	0.6	0.3	3.8	2.4	1.0	1.0	5.1	6.9
สาขาอุตสาหกรรม	36.2	37.4	26.5	21.1	25.5	21.7	15.8	17.5	34.6	23.9	19.6	25.8	23.6	20.2	25.8	18.1
3. การทำเหมืองแร่	2.5	3.4	2.3	2.3	4.2	2.4	4.2	4.4	1.2	1.7	1.1	0.3	1.7	2.9	1.0	1.3
4. อุตสาหกรรมการผลิต	33.7	34.1	24.2	18.7	21.3	19.3	11.6	13.1	33.4	22.1	18.5	25.5	21.9	17.4	24.8	16.8
สาขาสารพัดกิจ	54.4	50.9	56.8	55.5	59.6	55.8	55.8	51.8	52.6	60.4	71.1	63.1	62.9	54.9	54.2	48.4
5. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	3.2	3.2	8.7	10.4	2.7	2.8	2.0	1.9	21.5	29.3	2.4	2.1	2.5	2.0	3.2	2.2
6. การก่อสร้าง	3.0	2.7	2.9	2.6	3.7	2.1	3.4	2.3	1.4	1.8	2.9	3.7	4.6	4.1	2.9	3.5
7. การค้าส่งค้าปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล	15.9	14.1	16.6	14.6	21.0	19.7	23.1	20.9	10.7	10.0	24.9	20.9	15.8	12.2	15.0	11.9
8. โรงแรมและภัตตาคาร	5.7	4.8	3.3	2.9	3.5	2.8	0.5	0.4	0.4	0.4	0.9	0.9	6.2	4.7	10.5	9.3
9. การขนส่ง ที่เก็บสินค้า คมนาคม	8.2	7.2	5.0	5.1	6.3	5.8	3.7	3.7	3.4	3.5	6.3	7.9	8.2	7.6	4.7	6.1
10. ตัวกลางการเงิน	3.1	4.1	2.4	2.6	1.8	2.3	3.5	3.8	1.8	2.1	4.4	4.0	2.7	2.6	2.4	2.6
11. บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าบริการทางธุรกิจ	3.2	2.4	3.3	2.3	3.7	2.7	4.6	2.9	2.2	1.6	4.0	2.5	3.4	2.2	3.4	2.4
12. การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ	4.5	4.7	5.5	5.6	8.3	7.7	3.9	4.3	3.9	4.1	4.6	5.0	9.0	9.6	4.1	3.6
13. การศึกษา	3.9	4.4	4.9	5.4	4.7	5.9	6.7	7.4	3.7	4.1	8.1	7.2	5.7	5.8	4.4	4.1
14. การบริการสุขภาพและสังคมสงเคราะห์	2.0	2.0	2.8	2.8	2.4	2.7	3.7	3.7	2.5	2.7	5.3	4.6	3.0	2.9	2.0	1.8
15. การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคล	1.6	1.4	1.5	1.1	1.3	1.2	0.8	0.5	1.0	0.8	7.2	4.2	1.8	1.2	1.6	1.0
16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.05	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.0	0.1	0.1
ผลิตภัณฑ์จังหวัด	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

ที่มา: สำนักบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคตะวันตก 16 สาขา ปี 2545-2552

(หน่วย : เปอร์เซ็นต์)

ประเภทผลิตภัณฑ์	ประเทศ	ภาคตะวันตก	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	เพชรบุรี	ประจวบคีรีขันธ์
สาขาเกษตร	2.43	3.56	4.03	0.39	0.83	5.60	7.62	8.34
1. เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	2.17	2.85	3.98	0.35	1.10	6.47	7.39	5.17
2. การประมง	3.78	10.21	6.14	1.10	-5.24	4.11	10.40	17.41
สาขาอุตสาหกรรม	4.86	0.63	0.77	2.27	-2.35	8.05	4.11	1.60
3. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	4.11	3.65	-7.60	-3.99	13.10	-5.76	18.80	6.94
4. อุตสาหกรรมการผลิต	4.90	0.26	2.62	3.93	-3.09	9.64	1.38	1.35
สาขาบริการ	3.64	3.76	2.19	3.93	4.45	3.84	3.33	4.88
5. การไฟฟ้า ก๊าซ ประปา	4.39	5.10	5.29	6.95	4.95	5.38	6.11	3.53
6. การก่อสร้าง	2.41	2.92	-4.98	-1.14	6.73	8.61	4.07	8.92
7. การค้าส่ง ค้าปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล/ของใช้ในครัวเรือน	2.89	2.79	2.35	3.64	2.46	3.04	2.33	3.04
8. โรงแรมและภัตตาคาร	3.69	4.76	2.41	2.67	7.13	6.66	2.78	6.22
9. การขนส่ง สถานีเก็บสินค้า และการคมนาคม	3.48	5.74	1.05	6.49	8.46	9.47	1.95	7.83
10. ตัวกลางทางการเงิน	8.25	6.04	6.92	6.19	5.62	4.12	5.32	7.23
11. บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	3.93	3.36	3.26	2.53	3.01	3.19	3.46	5.12
12. การบริหารราชการแผ่นดิน และการป้องกันประเทศ	2.54	2.25	-0.34	4.29	1.97	4.32	4.43	1.90
13. การศึกษา	3.54	3.12	3.83	3.66	2.54	0.88	3.35	2.98
14. การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	3.23	3.40	3.30	3.97	3.01	2.08	4.25	3.34
15. การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	3.97	1.80	3.95	-0.11	1.87	-2.04	3.32	2.09
16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	1.52	0.15	0.64	0.00	-0.50	4.92	0.00	-0.86
ผลิตภัณฑ์จังหวัด	4.01	2.86	2.15	2.60	1.49	4.99	4.13	4.84

ที่มา: สำนักบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของภาคตะวันตกและจังหวัดกาญจนบุรี

จังหวัด	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	เพชรบุรี	ประจวบคีรีขันธ์
แหล่งท่องเที่ยวทางทะเล				คลองโคน	- หาดชะอำ - หาดปึกเตียน - แหลมหลวง - หาดเจ้าสำราญ	- หาดหัวหิน - สวนสนประดิพัทธ์ - อ่าวมะนาว
แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ	- น้ำตกเอราวัณ - น้ำตกห้วยแม่ขมิ้น - น้ำตกนางครวญ - พุน้ำร้อนหินดาด - เหมืองปี่ถอก - ถ้ำธารลอด - ถ้ำดาวดิงส์ - อุทยานแห่งชาติเขาแหลม - อุทยานแห่งชาติลำคลองงู - อุทยานแห่งชาติทองผาภูมิ - เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าสลักพระ - เขื่อนวชิราลงกรณ์ - เขื่อนศรีนครินทร์ - เขื่อนแม่มกลอง - อุทยานมัจฉาวัง-สังกะวาส - สวนสัตว์เลียงกานูญบุรี - วัดถ้ำมะเดื่อ - วัดถ้ำพุน้ำ - วัดถ้ำขุนแผน	- อุทยานมัจฉา วัดพระนอน - สวนเฉลิมภัทรราชินี - อุทยานแห่งชาติพุเตย - เขื่อนกระเสียว - บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ	- บึงกระจับ - ถ้ำเขาบิน - สวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคกลาง และสวนสัตว์เปิดเขาประทับช้าง - ถ้ำจอมพลและสวนรุกขชาติ - เขากระโจอม - โป่งยุบ - น้ำตกบ่อหวี - ศูนย์ศึกษาพรรณไม้ป่าสมเด็จพระนางเจ้าฯ - น้ำตกผาชลแดน - น้ำตกห้วยผาก - ธารน้ำร้อนบ่อคลึง - อุทยานธรรมชาติวิทยา - น้ำตกเก้าโจน - อุทยานเฉลิมพระเกียรติไทยประจัน - วัดเขาช่องพรานและค้างคาวเขาช่องพราน	- ดอนหอยหลอด - สถานีวิจัยและพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ 5	- เขาพะเนินทุ่ง - เขื่อนแก่งกระจาน - ถ้ำเขาหลวง - ถ้ำเขาย้อย	- น้ำตกปาละยู - เขาช่องกระจก
แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์วัฒนธรรม	- พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติบ้านเก่า - โบราณสถานเขตเมืองเก่ากาญจนบุรี - สะพานข้ามแม่น้ำแคว - สุสานทหารสัมพันธมิตร - อุทยานประวัติศาสตร์สงครามเก้าทัพ - อุทยานประวัติศาสตร์เมืองสิงห์ - พระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรฯ - โบราณสถานพงตึก - ช่องเขาขาด - วัดถ้ำเสือ - วัดถ้ำเขาน้อย - วัดพระแท่นดงรัง - โรงถ่ายพระนเรศวร	- พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอุทอง - พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี - วัดเขาศิลัก - วัดไผ่โรงวัว - วัดหน่อพุทธางกูร - วัดพระรูปและพระพุทธรูปไม้ - วัดสนามชัย - วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ - วัดป่าเลไลยก์ - ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองสุพรรณบุรี - พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์	- พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติราชบุรี - พระปรางค์วัดพระศรีมหาธาตุฯ - เมืองโบราณคูบัว - ค่ายภานุรังสี - เทือกเขาสูง - ถ้ำระฆัง - เขาแก่นจันทร์ - เขาวัง - วัดขนอนหนังใหญ่ - ค่ายหลวงบ้านไร่ - สระน้ำโกสินารายณ์ - สวนสาธารณะจักรีอนุสรณ์สถาน - อุทยานหุ่นขี้ผึ้งสยาม - โบราณสถานโคกวิหาร - โบราณสถานโคกนายผาด - ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง - วัดเกาะศาลพระ - วัดหนองหอย วัดคงคาราม และจิตรกรรมฝาผนัง - วัดอรัญญิกาวาส วัดม่วง และพิพิธภัณฑสถานบ้าน - โบสถ์คริสต์พระฤทัยวัดเพลง	- อุทยาน ร.2 - ศาลกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ - อนุสรณ์สถานแผ่นดินสยาม อิน-จัน	- พระนครคีรี - พระรามราชนิเวศน์ - พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน - วัดมหาธาตุวรวิหารและวัดอื่นๆ	- พระราชวังไกลกังวล - วัดต่างๆ
แหล่งท่องเที่ยววิถีชุมชน	- ชุมชนห้วยเขย่ง - โฮมสเตย์บ้านหนองขาว	- ตลาดเก่าห้อง - ตลาดร้อยปีสามชุก - หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย - พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติชวนาไทย	- ตลาดน้ำดำเนินสะดวก - ตลาดน้ำดำเนินฯ เก้า (คลองลัดพลี)	- แม่มกลอง - ตลาดน้ำอัมพวา - ล่องเรือชมหิ่งห้อย	โฮมสเตย์บ้านพุฒิมอ.แก่งกระจาน	ด่านสิงขร

พื้นที่ชุ่มน้ำในภาคตะวันตกและจังหวัดกาญจนบุรี

จังหวัด	พื้นที่ชุ่มน้ำ		
	ระหว่างประเทศ (Ramzar Site)	ระดับนานาชาติ	ระดับชาติ
กาญจนบุรี		- แม่น้ำแควใหญ่ - แม่น้ำแควน้อย - แม่น้ำแม่กลอง	- พื้นที่ชุ่มน้ำในเขตอุทยานแห่งชาติเขาแหลม - พื้นที่ชุ่มน้ำในเขตอุทยานแห่งชาติทุ่งใหญ่นเรศวร - พื้นที่ชุ่มน้ำในเขตอุทยานแห่งชาติป่าสลักพระ - พื้นที่ชุ่มน้ำในเขตอุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์
สุพรรณบุรี			- แม่น้ำท่าจีน - ที่ราบลุ่มภาคกลางตอนล่าง - พื้นที่ชุ่มน้ำเขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงฉวาก
ราชบุรี		แม่น้ำแม่กลอง	
สมุทรสงคราม	ดอนหอยหลอด	แม่น้ำแม่กลอง	ที่ราบลุ่มภาคกลางตอนล่าง
เพชรบุรี		พื้นที่ชุ่มน้ำในเขตอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน	แม่น้ำเพชรบุรี
ประจวบคีรีขันธ์		- พื้นที่ชุ่มน้ำในเขตอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน - พื้นที่ชุ่มน้ำในเขตอุทยานแห่งชาติทุ่งสามร้อยยอด	- อ่าวไทย - พื้นที่ชุ่มน้ำในเขตอุทยานแห่งชาติหาดวนกร

ร้อยละของผู้มีงานทำในภาคตะวันตก จำแนกตามอุตสาหกรรม พ.ศ. 2551

อุตสาหกรรม	ประเทศ	ภาคตะวันตก	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	เพชรบุรี	ประจวบคีรีขันธ์
เกษตรกรรม	38.59	38.24	53.66	46.64	26.87	12.88	32.63	33.83
การประมง	1.12	2.70	0.21	3.00	0.72	6.37	4.04	6.57
เหมืองแร่เหมืองหิน	0.16	0.25	0.43	-	0.34	0.30	0.43	0.07
อุตสาหกรรมการผลิต	14.73	16.02	14.03	13.56	20.59	34.16	13.32	10.60
ไฟฟ้า ก๊าซและประปา	0.29	0.34	0.25	0.23	0.30	0.50	0.69	0.32
การก่อสร้าง	5.98	5.61	4.89	4.27	5.24	4.82	7.75	8.13
การค้าส่งการค้าปลีก	15.55	17.80	11.70	15.45	24.84	21.37	19.37	16.94
โรงแรมและภัตตาคาร	6.44	6.08	5.59	5.43	4.54	5.64	7.64	9.35
การขนส่ง	3.02	2.03	1.02	1.46	3.59	2.98	1.94	1.73
สื่อกลางทางการเงิน	1.01	0.72	0.63	0.46	1.07	0.46	0.82	0.77
อสังหาริมทรัพย์และการให้เช่า	1.98	1.04	0.32	1.43	1.19	0.52	0.92	1.58
บริหารราชการและป้องกันประเทศ	3.51	2.84	2.24	2.57	3.74	2.46	3.36	2.44
การศึกษา	2.87	2.43	2.54	1.90	2.74	2.74	2.58	2.42
สุขภาพและสังคมสงเคราะห์	1.84	1.33	1.00	1.30	1.04	2.14	1.66	1.72
บริการชุมชน สังคม	2.23	2.26	1.40	2.21	2.74	2.12	1.97	3.27
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	0.59	0.32	0.07	0.10	0.46	0.53	0.87	0.26
องค์การระหว่างประเทศ	0.00	0.005	0.02	-	-	-	-	-
ไม่ทราบ	0.10	-	-	-	-	-	-	-
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2553

ร้อยละของผู้มีงานทำในภาคตะวันตก จำแนกตามอาชีพ พ.ศ. 2551

อาชีพ	ประเทศ	ภาคตะวันตก	กาญจนบุรี	สุพรรณบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	เพชรบุรี	ประจวบคีรีขันธ์
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการอาวุโส และผู้จัดการ	3.7	2.94	1.01	0.99	7.91	2.59	1.77	2.46
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้าน ต่างๆ	4.0	3.14	2.76	2.78	3.74	3.43	3.58	2.84
3. ผู้ประกอบวิชาชีพ ช่างเทคนิค และ อาชีพที่เกี่ยวข้อง	4.1	2.99	2.54	2.07	3.94	4.03	2.69	3.55
4. เสมียน	3.7	2.88	2.61	2.18	3.49	2.73	3.51	3.04
5. พนักงานบริการและ พนักงานในร้านค้า และตลาด	16.4	16.76	12.43	16.83	17.57	18.94	19.86	18.35
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือ ในด้านการเกษตร และการประมง	35.6	32.95	40.69	43.06	19.28	15.18	34.42	31.74
7. ผู้ปฏิบัติงานด้าน ความสามารถทาง ฝีมือ และธุรกิจการค้า ที่เกี่ยวข้อง	11.9	13.83	12.68	12.00	14.34	25.17	16.20	10.93
8. ผู้ปฏิบัติการโรงงาน และเครื่องจักร และ ผู้ปฏิบัติงานด้าน การประกอบ	8.2	6.48	6.18	5.51	8.62	7.32	6.46	4.78
9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขาย และ การให้บริการ	12.3	18.04	19.10	14.57	21.11	20.60	11.52	22.31
10. อาชีพซึ่งมิได้จำแนกไว้ ในหมวดอื่น	0.10	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2553

จำนวนสถานศึกษาในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาในภาคตะวันตก ปีการศึกษา 2552

	อาชีวศึกษา	สถาบันอุดมศึกษา
ประเทศ	- วิทยาลัยเทคนิค 110 แห่ง - วิทยาลัยอาชีวศึกษา 36 แห่ง - วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี 43 แห่ง - วิทยาลัยสารพัดช่าง 53 แห่ง - วิทยาลัยการอาชีพ 142 แห่ง - วิทยาลัยพณิชยการ 5 แห่ง - วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการต่อเรือ 3 แห่ง - วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม 2 แห่ง - วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว 3 แห่ง - วิทยาลัยประมง 4 แห่ง - กาญจนาภิเษกวิทยาลัยช่างทองหลวง 1 แห่ง - วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการ 11 แห่ง - วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ 1 แห่ง - ศูนย์ฝึกอบรมวิศวกรรมเกษตร 1 แห่ง	- มหาวิทยาลัยของรัฐ 36 แห่ง - วิทยาเขตมหาวิทยาลัยของรัฐ 18 แห่ง - มหาวิทยาลัยเอกชน 42 แห่ง - วิทยาเขตมหาวิทยาลัยเอกชน 4 แห่ง
ภาคตะวันตก	วิทยาลัยอาชีวศึกษาของรัฐ 33 แห่ง	- มหาวิทยาลัยของรัฐ 3 แห่ง และวิทยาเขต 5 แห่ง - มหาวิทยาลัยเอกชน 3 แห่ง
กาญจนบุรี	- วิทยาลัยเทคนิคกาญจนบุรี - วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี - วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี - วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี - วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี - วิทยาลัยการอาชีพพนมทวน	- มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี - มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น - มหาวิทยาลัยมหิดล (วิทยาเขตกาญจนบุรี)
สุพรรณบุรี	- วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี - วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี - วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี - วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร-แจ่มใส - วิทยาลัยการอาชีพพุ่มทอง - วิทยาลัยการอาชีพสองพี่น้อง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ (วิทยาเขตสุพรรณบุรี)
ราชบุรี	- วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี - วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี แห่งที่ 2 - วิทยาลัยเทคนิคโพธาราม - วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรี - วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี - วิทยาลัยการอาชีพบ้านโป่ง - วิทยาลัยการอาชีพปากท่อ	- มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (วิทยาเขตราชบุรี)
สมุทรสงคราม	- วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม - วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรสงคราม - วิทยาลัยการอาชีพอัมพวา	
เพชรบุรี	- วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี - วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี - วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี - วิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี - วิทยาลัยการอาชีพเขาย้อย - วิทยาลัยการอาชีพบ้านลาด	- มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี - มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด - มหาวิทยาลัยเว็บสเตอร์ (ประเทศไทย) - มหาวิทยาลัยศิลปากร(วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี)
ประจวบคีรีขันธ์	- วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ - วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล - วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน - วิทยาลัยการอาชีพปราณบุรี - วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการวังไกลกังวล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (วิทยาเขตวังไกลกังวล)

ที่มา : 1. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา http://www.mua.go.th/pr_web/known_ohed/university.xls
 2. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา http://www.vec.go.th/index.php?option=com_content&view=article&id=163&Itemid=87

คำอธิบายดัชนีย่อยของดัชนีความก้าวหน้าของคนไทย (HAI) ปี 2552 แหล่งที่มาและปีของข้อมูล

ดัชนีย่อย HAI	มิติ	ตัวชี้วัด	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	แหล่งข้อมูล/ปี
1 สุขภาพ	1. คุณภาพชีวิต	1. ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ (%)	6	30	สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงสาธารณสุข, 2550
		2. ประชากรที่เจ็บป่วย (%)	3	45	การสำรวจอนามัยและสวัสดิการสำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
		3. ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ (%)	0	9	การสำรวจความพิการสำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550Disability Survey, NSO, 2007
		4. จำนวนผู้ป่วยโรคจิตประสาท (ต่อประชากรพันคน)	2	155	กรมสุขภาพจิต, 2550
		5. ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ (สูบบุหรี่และหรือดื่มสุรา) (%)	14	67	การสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
	2. การส่งเสริมสุขภาพ	6. ประชากรที่ออกกำลังกาย (%)	9	68	การสำรวจการออกกำลังกายของประชากรสำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
	3. บริการสุขภาพ	7. จำนวนประชากรต่อแพทย์ (คน)	572	11,922	สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงสาธารณสุข, 2550
2. การศึกษา	4. ผลสะสม	8. ปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากร 15 ปี+ (ปี)	3	13	สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
	5. การเข้าเรียน	9. อัตรานักเรียนต่อประชากรวัยเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา (%)	31	134	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกระทรวงศึกษาธิการ, 2550
	6. คุณภาพการศึกษา	10. คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (%)	26	59	สำนักทดสอบทางการศึกษา (องค์กรมหาชน), 2550
	7. บริการการศึกษา	11. จำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (คน)	23	54	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกระทรวงศึกษาธิการ, 2550
3. การงาน	8. การมีงานทำ	12. อัตราการว่างงาน (%)	0	5	การสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากรสำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
		13. อัตราการทำงานต่ำระดับ (%)	0	24	การสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากรสำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
	9. การคุ้มครองแรงงาน	14. แรงงานที่มีประกันสังคม (%)	1	100	สำนักงานประกันสังคม, 2550
		15. การบาดเจ็บจากการทำงาน(ต่อลูกจ้างที่เป็นสมาชิกกองทุนเงินทดแทนพันคน)	2	65	สำนักงานประกันสังคม, 2550
4. รายได้	10. ระดับรายได้	16. รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน(บาท)	5,434	48,775	การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
	11. ความยากจน	17. สัดส่วนประชากรยากจน (%)	0	81	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550
	12. หนี้สิน	18. ครัวเรือนที่มีหนี้สิน (%)	11	100	การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
	13. ความเหลื่อมล้ำ	19. ค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)	27	74	แผนที่ความยากจน สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
5. ที่อยู่อาศัย สภาพแวดล้อม	14. ความมั่นคงในที่อยู่อาศัย	19. ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง (%)	16	100	การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
	15. สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน	20. ครัวเรือนที่มีตู้เย็น (%)	31	100	การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
		21. ครัวเรือนที่หุงต้มด้วยเตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส (%)	13	100	การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
	16. สภาพแวดล้อม	22. ประชากรที่ประสบอุทกภัย (%)	0	51	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2550
		23. ประชากรที่ประสบภัยแล้ง (%)	0	51	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2550
		24. ประชากรที่ประสบภัยน้ำท่วม (%)	0	87	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2550

คำอธิบายดัชนีย่อยของดัชนีความก้าวหน้าของคนไทย (HAI) ปี 2552 แหล่งที่มาและปีของข้อมูล (ต่อ)

ดัชนีย่อย HAI	มิติ	ตัวชี้วัด	ค่า ต่ำสุด	ค่า สูงสุด	แหล่งข้อมูล/ปี
6. ครอบครัว และชุมชน	17. ชีวิตครอบครัว	25. เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก (ต่อประชากรพันคน)	0	385	ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. 2ค.) กรมการพัฒนาชุมชน, 2550
		26. เด็กอายุ 15-17 ปีที่ทำงาน (%)	1	54	การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
		27. ครีวเรือนที่มีหัวหน้าเดี่ยว (%)	8	33	การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
		28. ผู้สูงอายุที่อยู่โดยลำพัง (%)	2	20	การสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
	18. ความปลอดภัย ในชุมชน	29. การแจ้งความคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือน ขวัญ (ต่อประชากรแสนคน)	1	79	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2550
		30. การจับกุมคดียาเสพติด (ต่อประชากรแสนคน)	32	1,215	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2550
7. การขนส่ง สื่อสาร	19. การคมนาคม	31. หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดปี (%)	25	100	ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. 2ค.) กรมการพัฒนาชุมชน, 2550
		32. จำนวนยานยนต์จดทะเบียน (ต่อประชากรพันคน)	57	1,217	กรมการขนส่งทางบก, 2550
		33. อุบัติเหตุบนท้องถนน (ต่อประชากรแสนคน)	5	1,020	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอ้าง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2550
	19. การสื่อสาร	34. ครีวเรือนที่มีโทรทัศน์ (%)	44	100	การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครีวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
		35. ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ (%)	9	90	การสำรวจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ครีวเรือน) สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
		36. ประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (%)	5	37	การสำรวจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ครีวเรือน) สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
8. การมี ส่วนร่วม	20. การมีส่วนร่วม ทางการเมือง	37. การใช้สิทธิเลือกตั้ง (%)	50	100	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2550
	21. การมีส่วนร่วม ทางสังคม	38. จำนวนองค์กรชุมชน (ต่อประชากรแสนคน)	3	381	สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน, 2550
		39. ครีวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรใน ท้องถิ่น (%)	62	100	ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน กรมการพัฒนาชุมชน, 2550
		40. ครีวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรม สาธารณะของหมู่บ้าน (%)	64	100	ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน กรมการพัฒนาชุมชน, 2550

ที่มา : ดัชนีความก้าวหน้าของคนไทย (HAI) ปี 2552 จัดทำโดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP)

ภาคผนวก 3 :

การประชุมหารือระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่สำคัญของการจัดทำแผนบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก คือ การประชุมหารือระหว่างภาคส่วนต่างๆ รวมทั้งการประสานขอข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อรับฟังความคิดเห็น ปรัชษาหารือ และรับทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี เพื่อประกอบการยกร่างแผนบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก โดยได้มีการดำเนินงานมาเป็นลำดับ ดังนี้

19 ตุลาคม 2553 การประชุมหารือระหว่าง สศช. และสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

การประชุมหารือระหว่าง สศช. (สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนพัฒนาพื้นที่ สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคกลาง) ร่วมกับสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด) เพื่อร่วมกันยกร่างแนวทางการทำงาน

ตุลาคม – พฤศจิกายน 2553 – สศช. ประสานขอข้อมูลหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สศช. ประสานขอข้อมูลหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย คณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-พม่า) กระทรวงคมนาคม (สนข.กรมทางหลวง สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ กองเขตแดนระหว่างประเทศ กรมแผนที่ทหาร กรมป่าไม้ กรมโยธาธิการและผังเมือง กรมชลประทาน สนข. สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม BOI สภาอุตสาหกรรมสภาหอการค้า สมาธุรกิจไทย-พม่า บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลล็อปเมนต์ จำกัด (มหาชน)

29 ตุลาคม 2553 – การประชุมหารือกับบริษัทอิตาเลียนไทยฯ

การประชุมหารือระหว่าง ผู้แทนบริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลล็อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) กับ สศช. และสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย สรุปผลการประชุมดังนี้

- (1) บริษัท อิตาเลียนไทยฯ ร่วมกับการท่าเรือของสหภาพพม่า (Port Authority of Myanmar) ดำเนินโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย วงเงินลงทุน 400,000 ล้านบาท โครงการตั้งอยู่ที่หมู่บ้านนาบูเล่ (NABULE) จังหวัดทวาย มณฑลตะนาวศรี สหภาพพม่า พื้นที่โครงการ 204 ตร.กม. องค์ประกอบของโครงการมี 3 ส่วน คือ 1) ท่าเรือน้ำลึก พร้อมท่าขนถ่ายสินค้าจำนวน 2 ท่า โดยท่าที่ 1 ขนส่งสินค้าเหลว สินค้าเพื่อการส่งออก และเหล็ก ท่าที่ 2 ขนส่งสินค้าตู้และสินค้าเทกอง เช่น ถ่านหิน ข้าวและน้ำตาล 2) พื้นที่นิคมอุตสาหกรรม แบ่งเป็น 5 โซน คือ โซน A : พื้นที่อุตสาหกรรมหนัก ประเภทโรงไฟฟ้า ถ่านหินขนาด 4,000 MW และโรงงานเหล็ก โซน B : พื้นที่อุตสาหกรรมหนัก ประเภทก๊าซ

ธรรมชาติ โรงกลั่นน้ำมัน โรงแยกก๊าซธรรมชาติ และโรงไฟฟ้า โซน C : พื้นที่อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้นและขั้นปลาย โซน D : พื้นที่อุตสาหกรรมขนาดกลาง เช่น อุตสาหกรรมประกอบรถยนต์ โรงงานผลิตยางรถยนต์ โรงงานกระดาษ และโรงงานผลิตยิบซัมบอร์ด โซน E : พื้นที่อุตสาหกรรมขนาดย่อม เช่น โรงงานผลิตเสื้อผ้า เครื่องสำอาง ชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ และอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร 3) *Road and Rail Link* เป็นทางโลจิสติกส์ระยะทาง 160 กม. จากท่าเรือน้ำลึกทวาย เชื่อมต่อชายแดนไทยที่หมู่บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ขนาดเขตทาง 200 เมตร ประกอบด้วย ถนนขนาด 8 เลน สายส่งไฟฟ้าแรงสูง ทางรถไฟ ท่อส่งน้ำมัน และท่อก๊าซธรรมชาติ

- (2) ระยะเวลาการดำเนินโครงการ 10 ปี *ระยะที่ 1 : ก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรม* โครงข่ายถนนหลักภายในโครงการและสาธารณูปโภค และเส้นทางเชื่อมต่อโครงการไปยังประเทศไทย โดยระยะแรกจะสร้างถนนมาตรฐาน 4 เลน เป็นถนนเก็บค่าผ่านทางจากทวายถึงบ้านพุน้ำร้อน *ระยะที่ 2 : ก่อสร้างโครงข่ายถนนภายใน* ศูนย์การค้าและศูนย์ราชการ *ระยะที่ 3 : การก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกส่วนที่ 2* พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวก และโครงข่ายถนนภายใน รวมทั้งทางรถไฟ Standard Gauge รางกว้าง 1.435 เมตร จากโครงการถึงประเทศไทย
- (3) ต้นเดือนพฤศจิกายน 2553 บริษัทอาเซียนไทยฯ จะลงนามกรอบความร่วมมือกับ Port Authority of Myanmar และรัฐบาลสหภาพพม่าจะออกกฎหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยจะกำหนดให้พื้นที่โครงการท่าเรือน้ำลึกทวาย เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งจะครอบคลุมท่าเรือน้ำลึก นิคมอุตสาหกรรม และ Road and Rail Link
- (4) การสนับสนุนที่ต้องการจากรัฐบาลไทย คือ 1) *การก่อสร้างด่าน/จุดผ่านแดนถาวรฝั่งไทย* บริเวณบ้านพุน้ำร้อน และ 2) *การก่อสร้างถนนโลจิสติกส์หรือมอเตอร์เวย์* บ้านพุน้ำร้อน-กาญจนบุรี-กรุงเทพฯ

15 พฤศจิกายน 2553 - การหารือกับรองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

การประชุมหารือกับ รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และเลขาธิการสภาธุรกิจไทย-พม่า (นายธนิศ โสรรัตน์) สรุปผลการประชุม ความว่า จังหวัดกาญจนบุรีมีความเหมาะสมในการเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของภาคตะวันตก ทำให้จังหวัดกาญจนบุรีเป็นประตูเชื่อม Southern Economic Corridor จากท่าเรือทวาย-ท่าเรือแหลมฉบัง-ท่าเรือสิหนุวิลล์ ประเทศกัมพูชา และท่าเรือวังเตา ประเทศเวียดนาม อย่างไรก็ตาม รัฐบาลควรมีแผนตั้งรับที่เป็นรูปธรรมเพื่อป้องกันไม่ให้จังหวัดกาญจนบุรีเป็นเพียงทางผ่านและประเทศไทยจะเสียโอกาส จึงควรพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก และให้ความสำคัญบ้านพุน้ำร้อน พร้อมทั้งจัดทำระบบ Zoning ในพื้นที่ และควรสนับสนุนให้มีอุตสาหกรรมพื้นฐานที่ใช้แรงงานในการผลิต เพราะมีแรงงานของพม่ารองรับอุตสาหกรรมจำนวนมาก อาทิ อุตสาหกรรมอาหาร กระป๋อง อุตสาหกรรมทอผ้า เครื่องใช้ไฟฟ้า ชิ้นส่วนยานยนต์ และผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง

ผลกระทบที่เกี่ยวข้องคาดว่าจะเมื่อมีท่าเรือทวายแล้ว จะส่งผลให้ปริมาณเรือสินค้าที่จะเข้ามายังท่าเรือแหลมฉบังลดลง การค้าขายของประชาชนระหว่างเส้นทางกรุงเทพ-ท่าเรือแหลมฉบังจะซบเซา ภาครัฐจึงควรเตรียมมาตรการรองรับไว้ด้วย รวมทั้ง ความไม่แน่นอนทางการเมืองของพม่า จะส่งผลกระทบต่อ การขนส่งสินค้าของไทยและความปลอดภัยบริเวณแนวชายแดน โครงการที่รัฐบาลไทยควรให้ความสำคัญ 2 โครงการ คือ 1) การมีจุดผ่านแดนถาวรและด่านชายแดนที่มีมาตรฐานในฝั่งไทยบริเวณบ้านพุน้ำร้อน 2) การก่อสร้างและจัดการระบบโลจิสติกส์เพื่อเชื่อมโยงบ้านพุน้ำร้อน – ท่าเรือแหลมฉบัง ให้มีประสิทธิภาพ

16 ธันวาคม 2553 – การประชุมหารือภายใน สศช.

ประกอบด้วย สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนพัฒนาพื้นที่ สำนักวิเคราะห์โครงการลงทุนภาครัฐ สำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนพัฒนาทางสังคม สำนักวางแผนการเกษตรทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคกลาง ผลการประชุมสรุปว่า ควรนำเสนอข้อเท็จจริงต่อจังหวัด เพื่อให้จังหวัดใช้ประกอบพิจารณากำหนดเป้าหมายหรือ วิสัยทัศน์ ของจังหวัด และเชิญผู้แทนจังหวัดในภาคตะวันตก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และภาคประชาชน ร่วมประชุมหารือ

19 มกราคม 2554 - การประชุมหารือและสำรวจพื้นที่ ณ จังหวัดกาญจนบุรี

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประชุมร่วมกับจังหวัดกาญจนบุรี สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน สื่อมวลชน และผู้แทนชุมชน รวม 77 คน ผลการประชุมและการสำรวจพื้นที่ มีดังนี้

- (1) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคตะวันตก คือ 1) เป็นศูนย์กลางการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดน 2) เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และ 3) เป็นเลิศทางด้านเกษตรและอุตสาหกรรม
- (2) จังหวัดกาญจนบุรีและฝ่ายความมั่นคงได้กำหนดหลักการใช้พื้นที่ชายแดน ในเบื้องต้น โดยแบ่งเป็น 3 โซน ดังนี้ 1) โซนที่ 1 โซนความมั่นคง จากชายแดนไทย-พม่าเข้ามาในเขตไทย 3-4 ก.ม. จะไม่มีการก่อสร้างใดๆ 2) โซนที่ 2 ถัดจากโซนที่ 1 เป็นพื้นที่ราชการ และ 3) โซนที่ 3 ถัดจากโซนที่ 2 เป็นพื้นที่พัฒนา
- (3) กระทรวงมหาดไทยกำลังพิจารณาเปิด “จุดผ่านแดนชั่วคราว” ให้ บริษัท อิตาเลียนไทยฯ เคลื่อนย้ายวัสดุและคนผ่านแดนเพื่อก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกทวาย ตามที่บริษัทฯ ขออนุญาต คาดว่าจะเปิดจุดผ่านแดนชั่วคราวได้ภายในปี 2554
- (4) ประเด็นที่ดินเพื่อการพัฒนา ซึ่งมีทั้งข้อดีและข้อจำกัด เนื่องจากที่ดินส่วนใหญ่อยู่ในความดูแลของกรมป่าไม้ กรมอุทยานฯ และกองทัพ จึงเป็นข้อดีในแง่ที่มีพื้นที่เพื่อการพัฒนาจำนวนมาก และมีโอกาสที่ภาครัฐจะสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ดูแลไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชน แต่ก็ยังเป็นข้อจำกัดซึ่งอาจทำให้นักลงทุนไม่มีความมั่นใจเนื่องจากที่ดินที่เอกชนสามารถครอบครองได้ มีจำกัด

- (5) ควรเพิ่มเติมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของจังหวัดกาญจนบุรี เช่น 1) การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในระยะเร่งด่วน อาทิ การก่อสร้างปรับปรุงถนนทองผาภูมิ-สังขละบุรี การระบบไฟฟ้าที่สังขละบุรีซึ่งปัจจุบันมีปัญหาไฟฟ้าตก-ไฟฟ้าดับ 2) การพัฒนาประสิทธิภาพลานตู้คอนเทนเนอร์ สถานีรถไฟหนองตาบ่ง 3) การขยายโครงข่ายและเพิ่มประสิทธิภาพระบบรถไฟ 4) การพัฒนาสนามบิน พล ร.9 5) การพัฒนาระบบไฟฟ้าและระบบน้ำเพื่อสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ 7) การกำหนดกฎระเบียบการใช้แรงงานต่างด้าว
- (6) ในการดำเนินงานสำนักงานสนามของ บริษัท อิตาเลียนไทยฯ ที่บ้านพุน้ำร้อน บริษัทฯ แจ้งว่ารัฐบาลสหภาพพม่าจะออกกฎหมายจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษทวายในต้นปี 2554 และบริษัทฯ จะจัดตั้ง Dawei Development Corporation (DDC) เป็นบริษัทร่วมลงทุนเพื่อบริหารโครงการทวายเป็นการเฉพาะ ทั้งนี้ บริษัทมีข้อตกลงกับสหภาพพม่าว่าภายใน 5 ปี จะต้องก่อสร้างท่าเรือน้ำลึก 1 ท่า และพัฒนาถนน 4 เลน จากทวาย-บ้านพุน้ำร้อน ดังนั้น บริษัทจึงขอการสนับสนุนจากภาครัฐ โดยขอให้กรมทางหลวงเร่งศึกษาความเหมาะสมการก่อสร้างมอเตอร์เวย์ กาญจนบุรี – บ้านพุน้ำร้อน ซึ่งต่อจากมอเตอร์เวย์สาย 81

26 กุมภาพันธ์ – 1 มีนาคม 2554 การดูงานโครงการท่าเรือน้ำลึกทวาย สหภาพพม่า

ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรีและคณะ รวมทั้งเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจากสำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนพัฒนาพื้นที่ร่วมศึกษาดูงานโครงการท่าเรือน้ำลึกทวาย ณ ประเทศสหภาพพม่า และรับฟังบรรยายสรุปของท่านเอกอัครราชทูตไทยประจำสหภาพพม่า รวมทั้งหารือกับสหพันธ์หอการค้าและอุตสาหกรรมของสหภาพพม่า (UMFCCI) ระหว่างวันที่ มีสาระสรุปได้ดังนี้

- (1) รัฐบาลพม่าได้ออกกฎหมาย Special Economic Zone เมื่อ 27 มกราคม 2554 เป็นกฎหมายแม่สำหรับการจัดตั้ง SEZ คาดว่ากลางปี 2554 รัฐบาลพม่าจะออกกฎหมายลูก ที่ จะกำหนดให้ โครงการ Dawei Development เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งจะครอบคลุมท่าเรือน้ำลึก นิคมอุตสาหกรรม และ Road and Rail Link
- (2) โครงการฯ มีแผนจะก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกเพิ่มจาก 2 ท่าเป็น 3 ท่า ตามความต้องการของ ประเทศจีน ที่มีแผนก่อสร้างทางรถไฟจากคุนหมิงถึงโครงการ Dawei Development
- (3) โครงการ Dawei Development ซึ่งมีที่ตั้งในจุดยุทธศาสตร์โลจิสติกส์ของอนุภูมิภาค เมื่อ ผนวกกับแผนก่อสร้างทางรถไฟของจีน ควบคู่กับการสนับสนุนของผู้บริหารสูงสุดของ สหภาพพม่าและของไทย รวมทั้งความสนใจของนักลงทุนในประเทศและต่างประเทศ ทำให้ มองเห็นโอกาสในการพิจารณาความเหมาะสมการสร้างฐานอุตสาหกรรมที่จังหวัด กาญจนบุรี ซึ่งต้องดำเนินการอย่างรอบคอบ ตามความพร้อมของโครงการ และเพื่อป้องกัน ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

ภาคผนวก 4 :

เอกสารนำเสนอ “ทวายคือคำตอบหรือไม่”

การสัมมนาเรื่อง “สะพานเศรษฐกิจประตูสู่อันดามัน: โครงการทวาย คือ คำตอบหรือไม่”

มุมมองเชิงยุทธศาสตร์

นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ
เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม วุฒิสภา
ณ ห้องประชุมจูปีเตอร์ ชั้น 3 โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น
13 ตุลาคม 2554

ประเด็นนำเสนอ

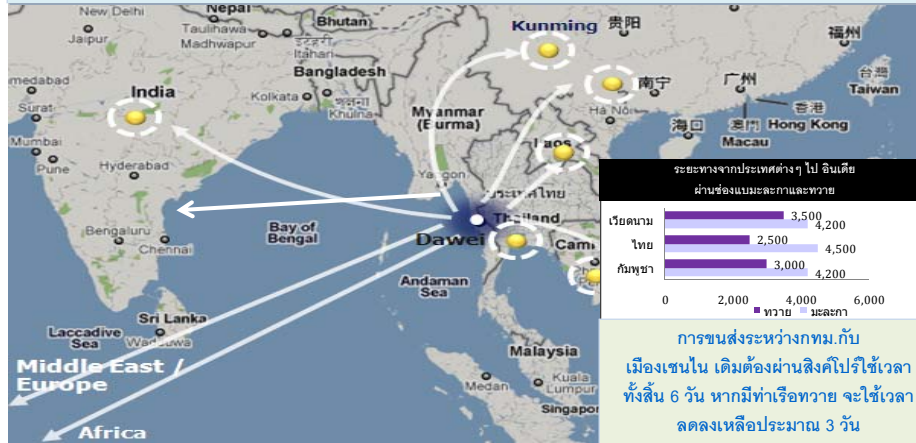
- 1 ความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ของโครงการทวายต่อภูมิภาคและประเทศไทย
- 2 การสนับสนุนเชิงนโยบาย
- 3 ประเด็นการพัฒนาในการขับเคลื่อนของไทย

2

1. ความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ของโครงการทวายต่อภูมิภาคและประเทศไทย

1.1 ความสำคัญต่อภูมิภาค

การพัฒนาพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมและท่าเรือน้ำลึกทวาย จะเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจแห่งใหม่ที่สำคัญของภูมิภาค (Economic Driver) โดยมีศักยภาพในการเปิดประตูการค้าฝั่งตะวันตกของภูมิภาค เพื่อสร้างความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับตลาดตะวันตก และมีโอกาสสร้าง “เส้นทางลัดโลจิสติกส์” ของภูมิภาค

ที่มา: บริษัท อีเอเซียไทย ดีเวลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) www.nesdb.go.th

3

1. ความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ของโครงการทวายต่อภูมิภาคและประเทศไทย

1.2 ความสำคัญต่อประเทศไทย

(1) โอกาสขยายฐานการผลิตอุตสาหกรรมเชื่อมโยงโซ่อุปทานในภาคอุตสาหกรรมของไทยและภูมิภาค

ERIA* คาดว่าประเทศไทยมีโอกาสได้รับประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับโครงการทวาย โดยจะเพิ่ม GDP ของไทยถึง 1.9% และเป็นโอกาสเปลี่ยนจากระบบเศรษฐกิจที่เน้นแรงงานสู่ระบบเศรษฐกิจที่เน้นมูลค่า

ท่าเรือทวาย-ย่างกุ้ง	600 กม.	ท่าเรือทวาย-บ้านพุน้ำร้อน	160 กม.
ท่าเรือทวาย-เนปิดอร์	800 กม.	ท่าเรือทวาย-กาญจนบุรี	230 กม.
		ท่าเรือทวาย-กรุงเทพฯ	370 กม.
		ท่าเรือทวาย-ท่าเรือแหลมฉบัง	500 กม.
		ท่าเรือทวาย-ท่าเรือปากบารา	800 กม.

* ERIA : Economic Research Institute for ASEAN and East Asia

www.nesdb.go.th

4

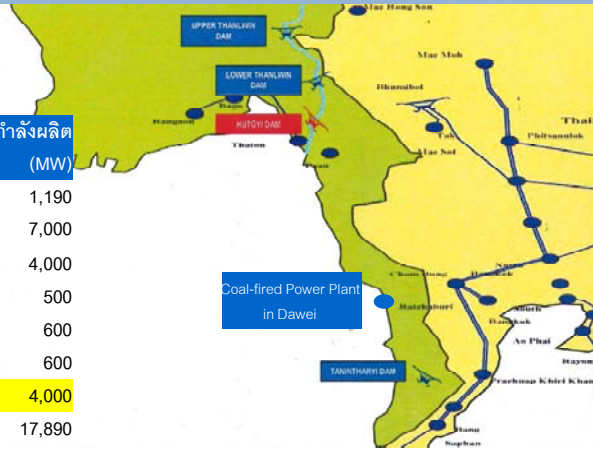
1. ความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ของโครงการทวายต่อภูมิภาคและประเทศไทย

1.2 ความสำคัญต่อประเทศไทย

(2) ความมั่นคงทางพลังงาน

โครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินทวาย เป็นแหล่งพลังงานขนาดใหญ่ในพม่าที่มีศักยภาพในการสนับสนุนให้ประเทศไทยมีความมั่นคงด้านพลังงานเพิ่มขึ้น โดยสามารถช่วยลดความเสี่ยงของแหล่งผลิตไฟฟ้าจากการกระจายแหล่งเชื้อเพลิง รวมทั้ง ช่วยเพิ่มความเชื่อถือได้ของระบบไฟฟ้าของประเทศไทยเนื่องจากเป็นแหล่งผลิตที่อยู่ใกล้ศูนย์กลางการใช้ไฟฟ้า (Load Center) ของไทย

ตัวอย่างโครงการโรงไฟฟ้าที่มีศักยภาพของสหภาพพม่า	กำลังผลิต (MW)
1. ฮัจจี	1,190
2. ท่าช้าง	7,000
3. สาละวินตอนบน	4,000
4. สาละวินตอนล่าง	500
5. ยะวาพิต	600
6. ตะนาวศรี (Tanintharyi)	600
7. โรงไฟฟ้าถ่านหินทวาย	4,000
รวม	17,890

1. ความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ของโครงการทวายต่อภูมิภาคและประเทศไทย

1.2 ความสำคัญต่อประเทศไทย

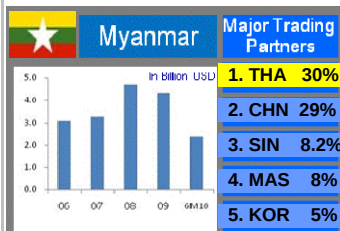
(3) ก้าวสำคัญของการเปิดประตูการค้าและการลงทุนของไทยในสหภาพพม่า

การเข้าไปมีส่วนร่วมในโครงการทวายของธุรกิจไทย นับเป็นก้าวสำคัญของประเทศไทยที่จะเปิดประตูเศรษฐกิจการค้าและการลงทุนในตลาดสหภาพพม่า โดยที่ผ่านมา มูลค่าการค้าระหว่างไทยและพม่าส่วนใหญ่เป็นในรูปแบบการค้าผ่านชายแดน

ปริมาณการค้าของประเทศไทยขยายตัวสูงขึ้นอย่างมากในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา จนขยับขึ้นเป็นประเทศคู่ค้าสำคัญอันดับหนึ่งของพม่าคู่กับประเทศจีนในปี 2553

สหภาพพม่าเป็นประเทศคู่ค้าอันดับที่ 17 ของไทย ซึ่งแสดงถึงโอกาสการขยายปริมาณการค้าระหว่างประเทศไทยกับสหภาพพม่าได้อีกมาก

Thailand		Major Trading Partners	
1.	JPN 15.46%	6.	SIN 4.05%
2.	CHN 12.11%	7.	AUS 4.04%
3.	EU 9.37%	8.	INA 3.45%
4.	USA 8.19%	9.	KOR 3.10%
5.	MAS 5.63%	17.	MYR 1.30%

1. ความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ของโครงการทวายต่อภูมิภาคและประเทศไทย

1.2 ความสำคัญต่อประเทศไทย

(4) การขยายความเจริญด้านโครงสร้างพื้นฐานและพื้นที่อุตสาหกรรมเพื่อเป็นเครื่องมือในการสร้างความมั่นคงในระดับพื้นที่และความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ

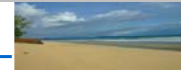
7

ประเด็นนำเสนอ

- 1 ความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ของโครงการทวายต่อภูมิภาคและประเทศไทย
- 2 การสนับสนุนเชิงนโยบาย
- 3 ประเด็นการพัฒนาในการขับเคลื่อนของไทย

8

2. การสนับสนุนในเชิงนโยบาย

(1) การสนับสนุนของภาครัฐในระดับระหว่างประเทศ

19 พ.ค. 2551 รัฐบาลไทยและพม่าลงนาม MOU ว่าด้วยการสร้างท่าเรือน้ำลึกทวาย

ASEAN

แผน ASEAN Connectivity ได้กำหนดให้ โครงการทวาย (ถนน รถไฟ และท่าเรือ) บรรจุอยู่ภายใต้แผน Master Plan on ASEAN Connectivity ที่ต้องดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายภายในปี 2020

แผนงาน GMS

- ไทยได้ผลักดัน ให้ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการการพัฒนาแนวพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจตอนใต้ (Southern Economic Corridor Strategy and Action Plan) ภายใต้แผนงาน GMS ให้ครอบคลุมถึงเมืองทวาย เพื่อเพิ่มศักยภาพการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจเชื่อมโยงฐานการผลิตที่สำคัญแห่งใหม่ของภูมิภาคในอนาคต ซึ่งที่ประชุมระดับรัฐมนตรี GMS ครั้งที่ 17 ณ กรุงพนมเปญ เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2554 ได้ให้ความเห็นชอบแล้ว
- ในอนาคตความร่วมมือในการอำนวยความสะดวกการค้าและการขนส่งข้ามแดนของ GMS จะต้องขยายให้ครอบคลุมเมืองทวายและด่านพรมแดนทวาย-กาญจนบุรี เพื่อให้สามารถสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจของภาคเอกชนตามแนวเส้นทางดังกล่าว

กรอบ Mekong-Japan

ไทยได้ร่วมจัดทำแผนปฏิบัติการด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม (MJ-CI Action Plan) และบรรจุโครงการที่เกี่ยวข้องไว้ภายใต้ความร่วมมือที่ประเทศไทย สหภาพพม่า และประเทศญี่ปุ่นจะร่วมกันพัฒนาให้เป็นรูปธรรมต่อไป ได้แก่ การพัฒนาท่าเรือทวาย ในสหภาพพม่า เป็นต้น รวมถึงการพัฒนาเส้นทางถนนและรถไฟเชื่อมโยงกรุงเทพฯ และท่าเรือดังกล่าว

www.nesdb.go.th

9

2. การสนับสนุนในเชิงนโยบาย

(2) การสนับสนุนของภาครัฐในระดับประเทศ

มติการประชุมที่สำคัญ

ที่ประชุม กบส.

มติ คณะรัฐมนตรี

- วันที่ 29 มิ.ย. 2553 ครม.มีมติรับทราบผลการประชุมคณะกรรมการ กบส.* ครั้งที่ 1/2553 ดังนี้
 - (1) เห็นชอบแนวทางสนับสนุนการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวายของสหภาพพม่าและการพัฒนาพื้นที่หลังท่าที่สามารถรองรับการขยายฐานอุตสาหกรรมของไทยในระยะยาว เช่น อุตสาหกรรมปิโตรเคมี เหล็กและเหล็กกล้า และยานยนต์
 - (2) มอบหมายกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงคมนาคม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำแนวทางพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวายและปากบาราเป็นกรอบสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน
 - (3) มอบหมาย BOI กระทรวงอุตสาหกรรม จัดทำแนวทาง/มาตรการส่งเสริมภาคเอกชนไทยให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาโครงการทวาย
- วันที่ 21 ก.พ. 2554 คณะรัฐมนตรีรับทราบผลการประชุมคณะกรรมการ กบส. ครั้งที่ 1/2554 และได้มีมติที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
 - (1) เห็นชอบแนวทางการดำเนินงานของไทย โดยในระยะเร่งด่วน ให้เร่งดำเนินการเตรียมความพร้อมของด่านศุลกากรที่บ้านพุน้ำร้อน และหาข้อยุติในประเด็นเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยและสหภาพพม่าโดยเร็ว
 - (2) แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจฝั่งตะวันตกกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อทำหน้าที่กำหนดกรอบทิศทาง ยุทธศาสตร์ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ทวายกับพื้นที่อุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลตะวันออกของไทย รวมทั้งผลักดันงานระยะเร่งด่วนและศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานในระยะปานกลางและระยะยาวของไทย
 - (3) เห็นควรให้กระทรวงคมนาคม ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 มิ.ย. 2553 ในการพิจารณาศึกษาทบทวนรูปแบบการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกฝั่งทะเลอันดามันที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพพื้นที่และปริมาณการขนส่งสินค้าที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในพื้นที่ และให้นำข้อสังเกตของคณะกรรมการ กบส. ประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป

www.nesdb.go.th

คณะกรรมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ¹⁰

2. การสนับสนุนในเชิงนโยบาย

(3) ความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและแผนฯ ฉบับที่ 11

นโยบายรัฐบาล

นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ
ในประเด็นการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการตลาด
การค้า และการลงทุน

- สนับสนุนการลงทุนในต่างประเทศในสาขาที่ผู้ประกอบการไทยมีศักยภาพทั้งในการลงทุนตั้งโรงงานผลิตสินค้า การทำสัญญาสินค้าเกษตรตามข้อตกลง การเปิดสาขา การหาตัวแทน และหุ้นส่วนในต่างประเทศเพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจไทยในต่างประเทศ...
- เร่งรัดจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษบริเวณพื้นที่ที่มีศักยภาพ โดยให้ความสำคัญต่อจังหวัดชายแดน เพื่อส่งเสริมการค้า การตลาด การลงทุน การจ้างงาน และการใช้วัตถุดิบจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จากความเชื่อมโยงด้านคมนาคมขนส่งของภูมิภาคอาเซียน

แผนฯ 11

**ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับ
ประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทาง
เศรษฐกิจและสังคม**

ในกลยุทธ์การพัฒนาฐานการผลิต/ลงทุนตามแนวจังหวัดที่
พัฒนาเศรษฐกิจและพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน

- พัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมืองชายแดนให้มีบทบาทการเป็นประตูเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนที่พัฒนาต่อเนื่องและพื้นที่ใหม่ โดยเฉพาะการพัฒนากระบวนการคมนาคมขนส่ง ระบบโลจิสติกส์ มาตรฐานการให้บริการและอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่านแดน ชิดความสามารถของบุคลากรและผู้ประกอบการท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนการพัฒนาการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงและมีมาตรการรองรับที่เหมาะสมต่อผลกระทบเข้าสู่ประเทศโดยส่วนรวม อันอาจเกิดจากการเคลื่อนย้ายแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน การขนถ่ายยาเสพติดและสิ่งผิดกฎหมายข้ามแดนเข้าสู่พื้นที่อื่นๆของประเทศ ...

www.nesdb.go.th

11

ประเด็นนำเสนอ

1 ความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ของโครงการทวายต่อภูมิภาคและประเทศไทย

2 การสนับสนุนเชิงนโยบาย

3 ประเด็นการพัฒนาในการขับเคลื่อนของไทย

3.1 ประเด็นการพัฒนาที่ต้องให้ความสำคัญในระยะเร่งด่วน

3.2 บทบาทภาคีในการขับเคลื่อนโครงการเพื่อประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ

12

3. ประเด็นการพัฒนาในการขับเคลื่อนของไทย

3.2 บทบาทภาคีในการขับเคลื่อนโครงการเพื่อประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ

- การดำเนินงานควบคู่กันอย่างใกล้ชิดระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะการแลกเปลี่ยนข้อมูลความก้าวหน้า และปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- **บทบาทภาครัฐ** เป็นผู้อำนวยความสะดวกและลดความเสี่ยงในการทำธุรกิจ (Business Facilitation and Risk Mitigation) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจให้กับผู้ประกอบการไทย สามารถออกไปลงทุนในประเทศพม่าและประเทศอื่นๆในภูมิภาค ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- **บทบาทภาคเอกชน** เป็นผู้ลงทุน และผู้บุกเบิกตลาด เพื่อขยายฐานการลงทุนและการค้าของประเทศไทยในภูมิภาค โดยควรมีการรวมกลุ่มธุรกิจที่มีศักยภาพและสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในบริเวณพื้นที่ทวาย เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนและช่องทางการทำธุรกิจที่มีศักยภาพ

www.nesdb.go.th

15

ขอบคุณ

www.nesdb.go.th

www.nesdb.go.th

16

Back Up

17

3. ประเด็นการพัฒนาในการขับเคลื่อนของไทย

3.1 ความก้าวหน้าการดำเนินงาน

ฝ่ายพม่า

- **วันที่ 27 ม.ค. 2554** รัฐบาลพม่าได้ออกกฎหมายพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษเมืองทวาย (Dawei Special Economic Zone Law) ประกอบด้วย 12 บท ครอบคลุมกฎหมายพื้นฐาน สิทธิพิเศษของนักลงทุน การใช้ที่ดิน การบริหารจัดการทางธนาคารและการเงิน ธุรกิจประกันภัย การตรวจสอบ ประเด็นด้านแรงงาน ในบทที่เกี่ยวข้องกับสิทธิพิเศษของนักลงทุนมีรายละเอียดที่สำคัญทั้งในด้านแหล่งวัตถุดิบ ด้านการส่งออกสินค้า ด้านการเก็บภาษีรายได้ของแรงงาน ด้านอัตราภาษียกเว้น ด้านการจ้างแรงงานและผู้เชี่ยวชาญท้องถิ่น และด้านผลกระทบการพัฒนาต่อการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- **วันที่ 28 เม.ย. 2554** รัฐบาลพม่าได้จัดตั้งหน่วยงานกลาง (The Central Working Body) ทำหน้าที่กำกับดูแลนโยบายภายใต้กฎหมายพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษเมืองทวาย โดยมีรัฐมนตรีด้านวางแผนเศรษฐกิจและวางแผนประเทศ (The Minister of National Planning and Economic Planning) เป็นประธาน ผู้ช่วยรัฐมนตรีและอธิบดีจากกระทรวงต่างๆ จำนวน 15 คน และหน่วยงานสนับสนุนพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษเมืองทวาย
- **เดือน ต.ค. 2554** รัฐบาลพม่าขอความช่วยเหลือจาก IMF เพื่อหาแนวทางพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการเงินของสหภาพพม่า
- **เดือน ต.ค. 2554** รัฐบาลพม่าจะส่งเจ้าหน้าที่มาร่วมจัดทำ Detailed Survey เพื่อเปิดจุดผ่านแดนร่วมกับไทย

www.nesdb.go.th

18

3. ประเด็นการพัฒนาในการขับเคลื่อนของไทย

3.1 ความก้าวหน้าการดำเนินงาน (ต่อ)

ฝ่ายไทย	
ประเด็น	ผลการดำเนินงาน
1. ข้อยุติในประเด็นเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยและสหภาพพม่า	- การประชุมคณะกรรมการ JBC ครั้งที่ 5 (5 – 7 มี.ค. 45) และครั้งที่ 6 (30 พ.ย. – 1 ธ.ค. 48) ทั้งสองฝ่ายตกลงว่าจะงดเว้นการดำเนินการใดๆ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสันปันน้ำ ซึ่งเป็นเขตแดนระหว่างสองประเทศ - แต่การสร้างเส้นทางคมนาคมผ่านสันปันน้ำสามารถทำได้ หากฝ่ายไทยและฝ่ายพม่าร่วมกันสำรวจและเก็บรายละเอียดภูมิประเทศ (Detailed Survey) ก่อนดำเนินโครงการ - กระทรวงการต่างประเทศได้ทาบทามพม่าให้ส่งเจ้าหน้าที่มาจัดทำ Detailed Survey ซึ่งคาดว่าจะเริ่มดำเนินการได้ภายในตุลาคม 2554
2. การเตรียมความพร้อมด้านศุลกากรที่บ้านพุน้ำร้อน	- มท. และ สมช. เห็นชอบในหลักการการเปิดจุดผ่านแดนชั่วคราวบ้านพุน้ำร้อน ซึ่งขออนุญาตโดย บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) - ปัจจุบัน กระทรวงการต่างประเทศกำลังประสานพม่าเพื่อร่วมทำ Detailed Survey ใดๆก็ตาม เพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุน ให้มีความยั่งยืน จำเป็นต้องเร่งเจรจากับสหภาพพม่าเพื่อเปิดจุดผ่านแดนถาวรบ้านพุน้ำร้อนต่อไป

19

3. ประเด็นการพัฒนาในการขับเคลื่อนของไทย

3.1 ความก้าวหน้าการดำเนินงาน (ต่อ)

ฝ่ายไทย	
ประเด็น	ผลการดำเนินงาน
3. การเตรียมความพร้อมในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมต่อกับสหภาพพม่า	การขนส่งระบบถนน - ปัจจุบัน โครงข่ายถนนจาก กทม. – ชายแดนไทย/พม่า ระยะ 169 กม. ส่วนใหญ่มีขนาด 4 ช่องจราจร ทำให้คาดว่าจะสามารถรองรับปริมาณการขนส่งสินค้าในระยะเริ่มต้นได้ - ในระยะยาว คค. อยู่ระหว่างศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จต้นปี 2555 - ทั้งนี้ จวูกผลการศึกษาแผนแม่บทฯ ปี 2540 มีแนวเส้นทางที่จะเชื่อมต่อกับสหภาพพม่า ณ บ้านพุน้ำร้อน ได้แก่ - โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองสาย บางใหญ่ – นครปฐม – กาญจนบุรี ระยะทาง 97 กม. ขณะนี้ คค. ศึกษาความเหมาะสมฯ และผลกระทบสิ่งแวดล้อมแล้วเสร็จ และผ่านความเห็นชอบของ กก.วล. แล้ว ปัจจุบันสำรวจออกแบบรายละเอียดแล้วเสร็จและอยู่ระหว่างหาแหล่งเงินทุน - โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง กาญจนบุรี – ชายแดนไทย/พม่า (บ้านพุน้ำร้อน) ระยะทาง 70 กม. คค. อยู่ระหว่างเสนอขออนุมัติงบประมาณประจำปี 2555 เพื่อออกแบบรายละเอียดและศึกษาความเหมาะสมด้านเศรษฐกิจ วิศวกรรม และสิ่งแวดล้อม การขนส่งระบบรถไฟ - ตามผลการศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาทางรถไฟ คค. เสนอให้มีการพัฒนาแนวเส้นทางรถไฟสายนาตก - ด้านเจดีย์สามองค์ ระยะทาง 135 กม. เพื่อเชื่อมโยงกับสหภาพพม่า แต่ยังไม่มีการศึกษาเส้นทางต่อขยายไปยังบ้านพุน้ำร้อน - ดังนั้น ในระยะต่อไป คค. และ รฟท. ควรเร่งศึกษาและจัดลำดับความสำคัญของเส้นทางเชื่อมต่อโครงข่ายรถไฟปัจจุบันไปยังบริเวณบ้านพุน้ำร้อน เพื่อให้สอดคล้องกับโครงการทวาย

2 ความก้าวหน้าการดำเนินงาน (ต่อ)

ประเด็น	ผลการดำเนินงาน
3. การเตรียมความพร้อมในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมต่อกับสหภาพพม่า (ต่อ)	ระบบส่งไฟฟ้าเชื่อมโยงกับสหภาพพม่า - กฟผ. อยู่ระหว่างการเจรจาซื้อขายไฟฟ้ากับรัฐบาลพม่าและผู้พัฒนาโครงการโรงไฟฟ้าพลังความร้อนถ่านหินลิกไนต์ในนิคมอุตสาหกรรมทวายในเบื้องต้น หากสามารถเจรจาตกลงกันได้ จะดำเนินการจัดทำ Tariff MOU ต่อไป นอกจากนี้ กฟผ. อยู่ระหว่างการศึกษาแนวสายส่งไฟฟ้าที่มีความเหมาะสม เพื่อรองรับโรงไฟฟ้าดังกล่าว ซึ่งจะรองรับความต้องการใช้ไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นในภาคตะวันตกของประเทศไทยได้ ระบบจำหน่ายไฟฟ้าในประเทศ - กฟผ. จะบรรจุการลงทุนในการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบจำหน่ายในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกไว้ในแผนพัฒนาระบบไฟฟ้าในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการจัดทำร่างแผนฯ
4. มาตรการส่งเสริมการลงทุนไทยไปลงทุนต่างประเทศ	- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) อยู่ระหว่างการศึกษาและจัดทำร่างกฎหมายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ

21

2 ความก้าวหน้าการดำเนินงาน (ต่อ)

ประเด็น	ผลการดำเนินงาน
5. การเตรียมความพร้อมระดับพื้นที่	- จังหวัดกาญจนบุรี ได้รับงบประมาณตามแผนปฏิบัติการประจำปี 2554 จำนวน 6 ล้านบาท เพื่อจัดทำแผนพัฒนาพื้นที่ชายแดนบ้านขุนน้ำร้อน จ. กาญจนบุรี - สศช. ขอรับจัดสรรงบประมาณปี 2556 เพื่อจัดทำโครงการศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาพื้นที่กาญจนบุรีและบริเวณใกล้เคียงเพื่อเปิดประตูเศรษฐกิจด้านตะวันตก โดยจะครอบคลุมถึงการวางตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) ของไทยในการเชื่อมโยงพื้นที่ท่าเรือทวายของพม่าและท่าเรือแหลมฉบังของไทยด้วย

22

การดำเนินงานของภาคเอกชนกับรัฐบาลพม่า

กระทรวง
คมนาคมพม่า

บ.อิตาเลียน
ไทยฯ

Dawei
Development
Company
Limited

2 พ.ย. 2553 รัฐบาลพม่า โดยกระทรวงคมนาคมพม่าได้ลงนามใน Framework Agreement ร่วมกับ บ.อิตาเลียนไทยฯ เพื่อให้ดำเนินโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย นิคมอุตสาหกรรม และระบบถนนและระบบรางเชื่อมโยงกับประเทศไทย รวมทั้งพื้นที่อยู่อาศัยและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้อง บนรูปแบบการดำเนินงานแบบ BOT (Build-Operate-Transfer) ระยะเวลาดำเนินการ 60 ปี

บ.อิตาเลียนไทยฯ จัดตั้งบริษัทร่วมทุน Dawei Development Company Limited (DDC) จัดทะเบียนในสหภาพพม่าเพื่อใช้เป็นกลไกสำคัญในการผลักดันโครงการ Dawei Project ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ และอยู่ระหว่างการจัดทำ Feasibility Study และ Detailed Design ของโครงการ คาดว่าแล้วเสร็จปลายปี 2554

www.nesdb.go.th คณะกรรมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ 23

กาญจนบุรี-ทวาย อนาคตใหม่ประเทศไทย

การเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี

หลักการ

- ❑ ปรับใช้กฎระเบียบและกลไกที่มีอยู่เป็นหลัก
- ❑ ให้ความสำคัญต่อการยอมรับและการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ❑ เน้นการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน จัดระเบียบการใช้พื้นที่ แยกพื้นที่พัฒนา กับพื้นที่สงวนซึ่งประกอบด้วย พื้นที่ป้องกันผลกระทบต่อการปักปันเขตแดน พื้นที่อนุรักษ์ และพื้นที่ที่มีความสำคัญทางการทหาร โดยควรห้ามการพัฒนาใดๆ ในพื้นที่สงวนดังกล่าว
- ❑ ป้องกันผลกระทบจากการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมอย่างกระจุกกระจาย โดยเน้นการรวมกลุ่มกิจกรรม ในจุดที่จะสร้างประโยชน์สูงสุด และก่อผลกระทบเชิงลบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด
- ❑ เน้นการพัฒนาในลักษณะผสมผสานทั้งด้านการค้าผ่านแดน การอุตสาหกรรม การแปรรูป การเกษตร และการท่องเที่ยว โดยกำหนดพื้นที่เฉพาะสำหรับการพัฒนาแต่ละด้าน เพื่อหลีกเลี่ยงหรือลดความขัดแย้งระหว่างกัน
- ❑ จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานและจัดบริการที่จำเป็นในช่วงเวลาที่เหมาะสม โดยให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ผู้ประกอบการ และสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัด

www.nesdb.go.th

24

การเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี

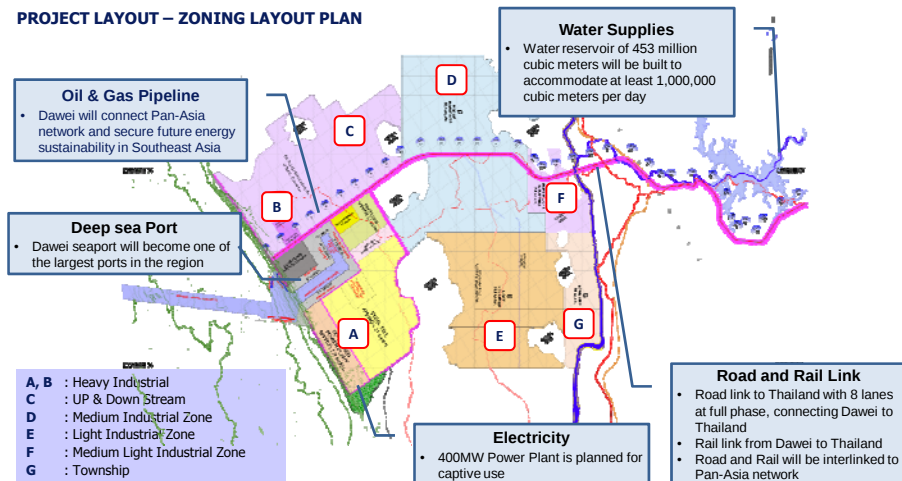
ประเด็นการพัฒนา

1. การเปิดจุดผ่านแดนถาวรบ้านพุร้อนเชื่อมโยง Road & Rail Link to Thailand ของโครงการทวาย
2. การประเมินศักยภาพพื้นที่ (Strategic Environmental Assessment) และการมีส่วนร่วมของประชาชน
3. การเตรียมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนเขตเศรษฐกิจชายแดน
 - การจัดหาพื้นที่สำหรับเขตเศรษฐกิจชายแดน ประกอบด้วย นิคมอุตสาหกรรม ด้านศุลกากร ตม. และหน่วยงานของรัฐ
 - การวางแผนการใช้ที่ดิน
 - การวางแผนระบบไฟฟ้า
 - การวางแผนระบบน้ำ
 - การวางแผนระบบนิคมอุตสาหกรรมและการบำบัดของเสียอุตสาหกรรม
 - การวางแผนระบบสาธารณสุข การศึกษา แรงงานและความมั่นคงเพื่อรองรับเขตเศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี
4. การเตรียมกฎระเบียบสนับสนุนเขตเศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี
 - การออกระเบียบกำกับดูแลแรงงานต่างด้าวแบบมาเข้า-กลับเย็นบริเวณชายแดน
 - การพิจารณาปรับปรุงสิทธิประโยชน์ส่งเสริมการลงทุนในจังหวัดกาญจนบุรี
 - การออกระเบียบควบคุมการก่อสร้างชายแดน เพื่อป้องกันปัญหาแก๊งค์กำไรที่ดินและการรุกล้ำพื้นที่อนุรักษ์และพื้นที่สงวน
5. การตั้งคณะ กก. ระดับชาติเพื่ออำนวยความสะดวกพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและการเชื่อมโยงกาญจนบุรี-ทวาย

การพัฒนาท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมทวาย : พื้นที่ 204 ตร.กม.*

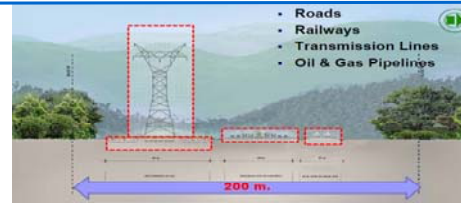
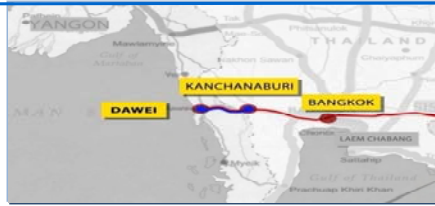
ท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมทวาย เนื้อที่ 204 ตร.กม.
พร้อมด้วยโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกสนับสนุน

PROJECT LAYOUT – ZONING LAYOUT PLAN

*หมายเหตุ ขนาดพื้นที่เดิม 250 ตร.กม.

กรอบเวลาการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมทวาย

ระยะที่ 1 (2554 - 2558)

- ทำเรือด้ำนได้
- ถนนเชื่อมโยงทวายเป็น-ชายแดนไทย/พม่า 4 ช่องจราจร ถนนเชื่อมโยงสนามบินทวาย ถนนในเขตนิคมอุตสาหกรรม
- ด่านพรมแดน
- ระบบระบายน้ำ อ่างเก็บน้ำขนาด 93 ลบ.เมตร โรงไฟฟ้าถ่านหิน โรงบำบัดน้ำประปา/น้ำเสีย
- ที่พักOne-Stop Service และTownship

ระยะที่ 2 (ปี 2556-2561)

- ถนนในเขตนิคมอุตสาหกรรมและระบบระบายน้ำเพิ่มเติม
- ถนนเชื่อมโยงทวายเป็น-ชายแดนไทย/พม่าขยายเป็น 8 ช่องจราจร
- สร้างศูนย์การค้าและสถานพักผ่อนหย่อนใจ
- ปรับปรุงร่องน้ำ

ระยะที่ 3 (ปี 2559-2563)

- ทำเรือด้ำนเหนือ
- ถนนในเขตนิคมอุตสาหกรรมและระบบระบายน้ำเพิ่มเติม
- รถไฟ สายส่งไฟฟ้า และท่อก๊าซและท่อน้ำมันเชื่อมโยงประเทศไทย

ที่มา ข้อมูลจาก บ.อิตัลไทยดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด

แผนปฏิบัติการก่อสร้าง 3 ระยะ ในช่วง 10 ปี

www.nesdb.go.th

27

ข้อมูลมณฑลตะนาวศรีและเมืองทวาย

ทวายเป็นเมืองหลวงของมณฑลตะนาวศรี ห่างจากย่างกุ้ง 614.3 กม. และห่างจากทะเลอันดามัน 30 กม. ทรัพยากรสำคัญ ได้แก่

- **ก๊าซธรรมชาติ** สร้างรายได้ถึง 1 ใน 3 ของมูลค่าส่งออกทั้งหมด มีแหล่งก๊าซธรรมชาตินอกชายฝั่งที่ใหญ่เป็นอันดับ 2 ของพม่า คือ แหล่ง Yetagun ในอำเภอเมะตะมะ
- **แร่ธาตุ** พบมากคือ ดีบุก ทั้งสแตน บริเวณเมืองทวาย และมะริด โดยตะนาวศรีผลิตดีบุกและทั้งสแตน 62% ของพม่า
- **ทรัพยากรประมง** อุตสาหกรรมประมงเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมหลักของมณฑลตะนาวศรี มีการทำฟาร์มกุ้งปลา เพาะเลี้ยงแมงกะพรุน ปูทะเล และหอยนางรม
- **พืชเศรษฐกิจ** ยางพาราและปาล์มน้ำมัน

ท่าเรือทวาย-ย่างกุ้ง 600 กม. ท่าเรือทวาย-บ้านพุน้ำร้อน 160 กม.
ท่าเรือทวาย-กาญจนบุรี 230 กม. ท่าเรือทวาย-กรุงเทพฯ 370 กม.
ท่าเรือทวาย-ท่าเรือแหลมฉบัง 500 กม. ท่าเรือทวาย-ท่าเรือปากบารา 800 กม.

www.nesdb.go.th

28

ประเด็นการขับเคลื่อนการดำเนินงาน

29

ประเด็นการขับเคลื่อนการดำเนินงาน (ต่อ)

30

กาญจนบุรี-ทวาย อนาคตใหม่ประเทศไทย
โครงข่ายทางหลวงเชื่อมโยงท่าเรือแหลมฉบัง - กรุงเทพฯ - ท่าเรือน้ำลึกทวาย(พม่า)

แนวเส้นทางปัจจุบัน

ชายแดนพม่า - กาญจนบุรี - สาย 323, 4, 338 - วงแหวนตะวันตก - วงแหวนด้านใต้ - สาย 34 - สาย 7 - แหลมฉบัง

แนวเส้นทางในอนาคต

ชายแดนพม่า - กาญจนบุรี - นครปฐม - บางใหญ่ - วงแหวนด้านตะวันออก - สาย 7 - แหลมฉบัง

เส้นทางในพม่า (บ.แม่ระมาด - ทวาย)

31

กาญจนบุรี-ทวาย อนาคตใหม่ประเทศไทย

เส้นทางรถไฟจากกรุงเทพฯ - กาญจนบุรี

เส้นทางปัจจุบัน

เริ่มต้นจากสถานีธนบุรี ผ่านชุมทางตลิ่งชัน-นครปฐม-สถานีชุมทางหนองปลาดุก- สถานีกาญจนบุรี - สถานีท่าม่วง-สถานีน้ำตก

32

เปรียบเทียบขนาดพื้นที่ท่าเรือและนิคมอุตสาหกรรมทวายกับพื้นที่ ESB ของไทย

	ท่าเรือและนิคมอุตสาหกรรมทวาย	ท่าเรือแหลมฉบังและนิคมอุตสาหกรรม Eastern Seaboard
ขนาดพื้นที่ท่าเรือและนิคมอุตสาหกรรม	204 ตร.กม. 50,409 เอเคอร์ 1.3 แสนไร่	พื้นที่นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง 1,422 เอเคอร์ (กนอ.) พื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด 2,902 เอเคอร์ (กนอ.) (พื้นที่อุตสาหกรรมทั้งหมดทั้งของ กนอ.และเอกชนในจังหวัดชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทราและปราจีนบุรี ประมาณ 45,682 เอเคอร์)
ปริมาณสินค้าที่ใช้บริการท่าเรือ	ขีดความสามารถในการรองรับสินค้าทั้งหมด 200 ล้านตันต่อปี หรือเทียบเท่า 14 ล้านที่อู่ ในปี 2580 • เหล็ก 40 ล้านตัน • ผลิตภัณฑ์การเกษตร 5 ล้านตัน • สินค้าตู้คอนเทนเนอร์ 3.2 ล้านที่อู่ • สินค้าทั่วไป 50 ล้านตัน • สินค้าเหลว 35 ล้านตัน • การนำเข้าถ่านหินเพื่อผลิตไฟฟ้า 25 ล้านตัน	• ขีดความสามารถในการรองรับตู้ได้ปีละ 7.7 ล้านที่อู่ต่อปี (ระยะที่ 2 ไม่รวมท่าเทียบเรือตู้สินค้า D1, D2 และ D3) • ในปี 2551 มีปริมาณตู้สินค้า 5.13 ล้านที่อู่ (อันดับที่ 21 ของโลก)
รูปแบบท่าเรือ	• ความลึก 25-40 เมตร • พื้นที่ท่าเรือและเขตอุตสาหกรรม 250 ตร.กม. หรือประมาณ 60,000 ไร่ • ท่าเทียบตู้คอนเทนเนอร์ 10 ท่า • ท่าเทียบเรือสินค้าเหลว 6 ท่า • ท่าเทียบเรือสินค้าทุกอง 6 ท่า • รองรับเรือขนาดใหญ่ได้มากกว่า 100,000 เดทเวทตัน	• ความลึก 14 - 16 เมตร • พื้นที่ขนาด 6,340 ไร่/ ความยาวท่า 250 - 700 เมตร • ท่าเทียบเรือตู้คอนเทนเนอร์ 7 ท่า • ท่าเทียบเรือเอนกประสงค์ 1 ท่า • ท่าเทียบเรือ Ro/Ro 1 ท่า • ท่าเทียบเรือโดยสารและเรือ Ro/Ro 1 ท่า • ท่าเทียบเรือสินค้าทั่วไป ประเภทเทกอง 1 ท่า • ตู้ต่อและซ่อมเรือ 1 ท่า • รองรับเรือสินค้าขนาดใหญ่ที่สุด (Post Panamax) ไม่เกิน 80,000 เดทเวทตัน

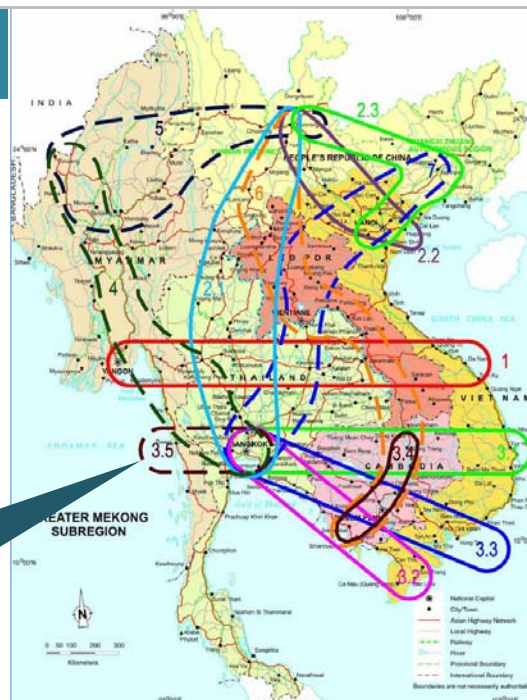
www.nesdb.go.th

33

GMS Economic Corridors

- ❑ Economic Corridors 3 แนวหลัก ซึ่งจะครบเต็มปี 2554 และมีแผนขยายซึ่งกำหนดเป้าหมายพัฒนาแล้วเสร็จปี 2560
- ❑ ปี 2550 ไทยให้ความช่วยเหลือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ เส้นทาง 67 ในกัมพูชา เส้นทางเมืองหลวงในหลวงพระบาง และเส้นทางข้ามแม่น้ำโขงตามแนวเศรษฐกิจเหนือใต้ (เชียงของ-ห้วยทราย)

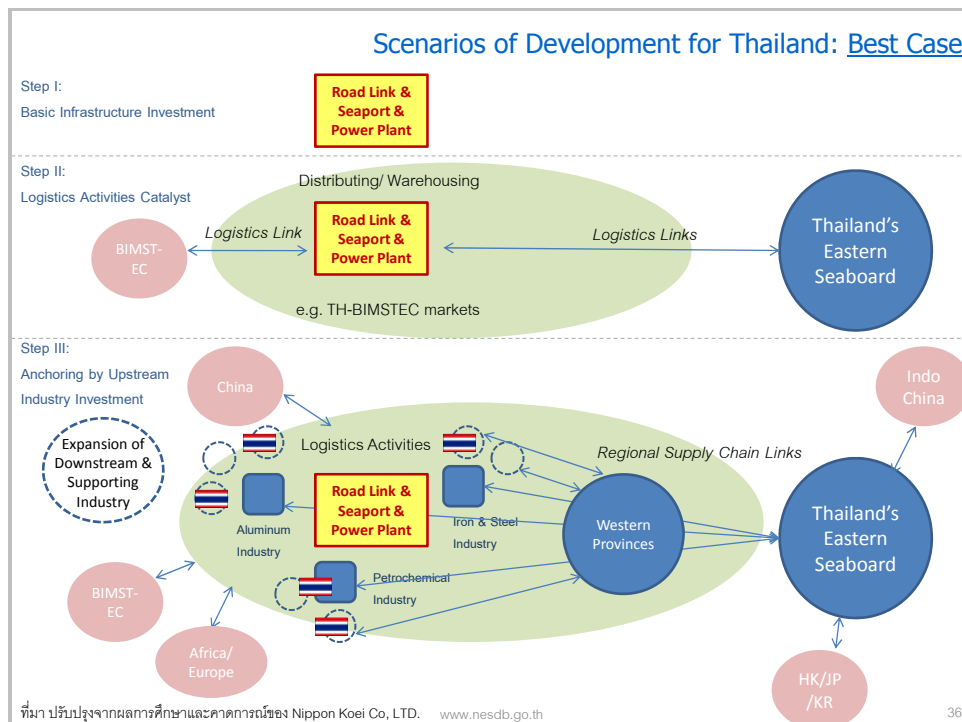
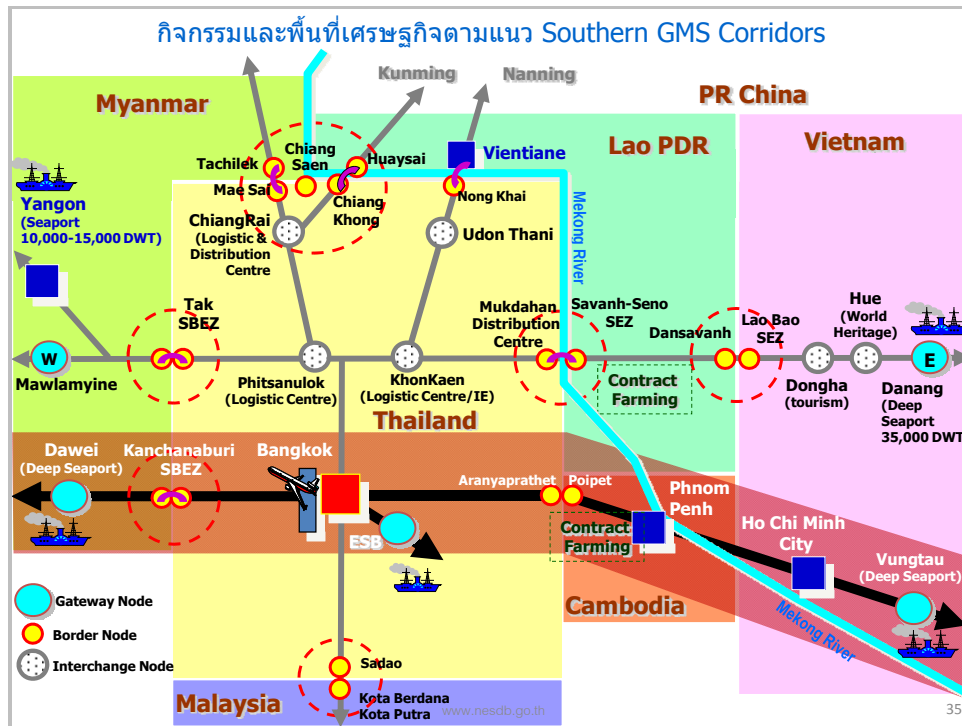
ส่วนที่สัมพันธ์กับเส้นทาง
คมนาคมทวาย-กาญจนบุรี
Southern Economic Corridor
ตอนใต้ ตามแผนของ ADB
(2006)

9 กันยายน 2554

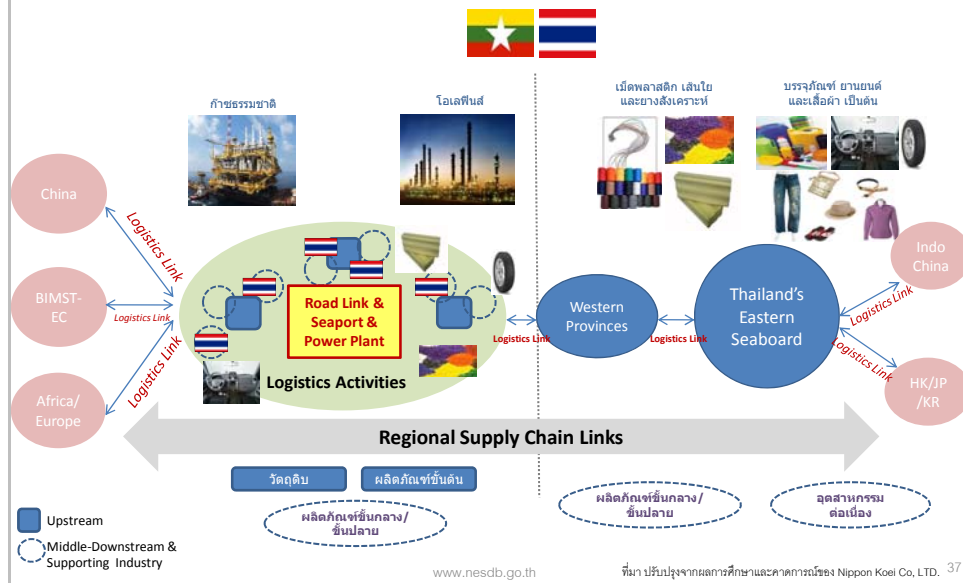
www.nesdb.go.th

34

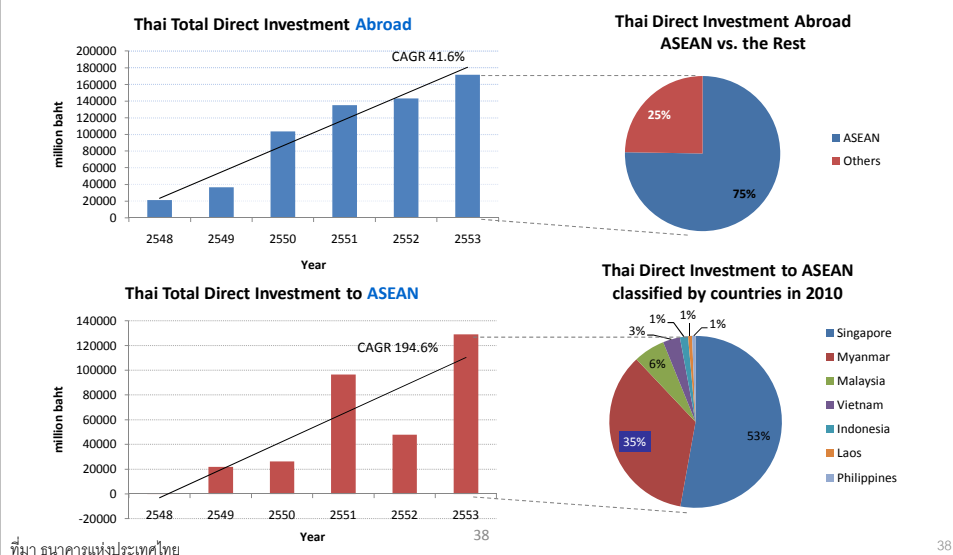
ตัวอย่างการเชื่อมโยงโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี
ระหว่างนิคมอุตสาหกรรมฝั่งตะวันออกของไทยและโครงการทวายของสหภาพพม่า

E.g. Petrochemical Industry

การลงทุนของผู้ประกอบการไทยในสหภาพพม่ามีแนวโน้มที่ดีขึ้น

ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ผู้ประกอบการไทยเริ่มมีศักยภาพลงทุนในตลาดสิงคโปร์และสหภาพพม่ามากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆในอาเซียน ทำให้เงินลงทุนโดยตรงของไทยในกลุ่มประเทศอาเซียนมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 200 ต่อปี

คณะกรรมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจฝั่งตะวันตกกับประเทศเพื่อนบ้าน

องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ ประกอบด้วย

รองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย ประธานกรรมการ	
ปลัดกระทรวงมหาดไทย	ปลัดกระทรวงคมนาคม
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
ปลัดกระทรวงพาณิชย์	ปลัดกระทรวงแรงงาน
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	ปลัดกระทรวงพลังงาน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ
เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ	ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
อธิบดีกรมศุลกากร	ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
ประธานกรรมการสภาพัฒนาการค้าแห่งประเทศไทย	ประธานสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย
	เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และเจ้าหน้าที่ สศช. 2 ท่าน (ฝ่ายเลขานุการ)

www.nesdb.go.th

39

การแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจฝั่งตะวันตกกับประเทศเพื่อนบ้าน

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ดังนี้

- 1) จัดทำแผนการพัฒนาระบบขนส่งและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ และการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่ทวายกับพื้นที่อุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการบูรณาการแผนงาน โครงการ และกรอบแผนงบประมาณ รองรับการพัฒนา ระบบขนส่งและโลจิสติกส์ที่เกี่ยวข้องทั้งในระยะปานกลางและระยะยาว
- 2) ผลักดันและประสานแผนการดำเนินงานในระยะเร่งด่วน ในการเชื่อมโยงระบบขนส่งผ่านแดนและข้ามแดนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมของด่านศุลกากรที่บ้านพุน้ำร้อน และหาข้อยุติในประเด็นเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยและสหภาพพม่า รวมทั้งการเตรียมการด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้อง
- 3) ประสานงานการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเสนอแนวทางแก้ไขต่อปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการพัฒนา ระบบขนส่งและโลจิสติกส์ที่เกี่ยวข้อง
- 4) ติดตามประเมินผลและรายงานความก้าวหน้า ตลอดจนปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศทุก 6 เดือน
- 5) แต่งตั้งคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติงานได้ตามความเหมาะสม
- 6) ปฏิบัติงานอื่นๆ ที่คณะกรรมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศมอบหมาย

www.nesdb.go.th

40